

Petar Lubina, OFM
UZORU NAŠE NADE

Petar Lubina, OFM
UZORU NAŠE NADE
KNJIŽNICA "MARIJE" - KNJIGA 55

Nakladnik:
Franjevačka provincija Presv. Otkupitelja, Split

Odgovara:
Petar Lubina,
urednik lista "Marija",
Trg G. Bulata 3, 21000 Split

Slog i obrada:
Kamenko Jolić

Naslovnica:
s. Zdravka Milić

Tisak:
"Dalmacija-papir" - Split

Naklada:
1000 primjeraka

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Sveučilišna knjižnica u Splitu

UDK 243 : 232 . 931

LUBINA, Petar
Uzoru naše nade : izabrane marijanske
molitve našeg doba / Petar Lubina. - Split
: Franjevačka provincija Presv.
Otkupitelja, 2009. - (Knjižnica Marije; knj. 55)
Bibliografske bilješke uz tekst

ISBN 978- 953-6012-43-5

130424079

Petar Lubina, OFM

UZORU NAŠE NADE

IZABRANE MARIJANSKE MOLITVE
NAŠEG DOBA

Split, 2009.

Predgovor

Otkako sam g. 1982. preuzeo uređivanje katoličkog mjesečnika "Marija" dao sam se na prikupljanje molitava Gospi i proučavanju marijanskih molitvenih sadržaja u životu Crkve. Plodove toga objavio sam u trima zbirkama marijanskih molitava naslovljenih Bogorodici Djevici (2005.), Majci milosrđa (2006.) i Pomoćnici kršćana (2008.). Oni koji su ih listali, hrabрили su me i poticali da nastavim započeto djelo i dovedem ga do kraja. To me potaknulo na sabiranje i objavljivanje i ovoga, četvrtog sveska izabranih molitava Gospi, nastalih u razdoblju od II. vatikanskog sabora do danas (1962.-2009.). Za molitve u ovoj zbirci može se reći da su suvremene marijanske molitve, dakle, molitve žena i muškaraca našeg doba. Slično kao i za prijašnja izdanja, i njih sam pabirčio po inozemnim zbirkama i vjerskim časopisima. Za razliku od dosadašnjih zbirki, našao sam brojne molitve već prevedene i dostupne na hrvatskom jeziku. Mnoge od njih djela su važne prigode, druge pak izgovorene kao dijelovi popovijedi za pojedina slavlja, a treće jednostavno u skrovitosti napisane i objelodanjene u tisku. Sabrani i dijelom prvi put prevedeni tekstovi prelaze okvire ove knjige, pa sam između njih izabrao one značajnije, kako bi došle do izražaja manje poznate marijanske molitve. Dok sam ih redao po dobnoj starosti njihovih tvoraca, trudio sam se uravnotežiti prisutnost pojedinih auktora i zastupljenost krajeva u kojima su nastale.

Nit koja se provlači kroz suvremenu marijansku molitvenu baštinu obrađenu u ovoj zbirci mogla bi se sažeti u zazivu Gospi kao "znaku pouzdane na-

de”, pa sam, zbog toga, ovu zbirku i naslovio “Uzoru naše nade”. I ovdje moram priznati da nisam ni prevoditelj niti jezikoslovac, nego jednostavan prikupljač marijanskog blaga iz bogate crkvene riznice. Pri prevođenju sam uvijek nastojao pronaći odgovarajuću riječ i ostati vjeran izvorniku, a koliko sam u tome uspio, prosudit će najbolje sam čitatelj i molitelj. Pri preuzimanju na hrvatski jezik već prevedenih molitava, ponegdje sam prepravio određene izričaje za koje sam imao dojam da nisu baš najsretnije izabrani kako bi tekst jezično bio tečniji. I ovoga puta u radu me vodila želja pružiti Gospinim pobožnicima među Hrvatima dio marijanskog blaga opće i domaće Crkve, da i njima posluži kao uzorak i nadahnuće za molitvu srca.

Nadam se da će i ova zbirka molitava doprinijeti da hrvatska marijanska baština raste i razvija se u duhu crkvene predaje, koja, promatrajući ulogu bl. Djevice Marije u povijesti ljudskog spasenja, nju rado naziva “nadom spasa”, odnosno “ufanjem”, kako molimo u drevnoj marijanskoj antifoni Zdravo Kraljice i pjevamo u našoj poznatoj pjesmi Čuj nas, Majko, nado naša. Ove molitve upućene “Uzoru naše nade” jednako tako upravljene su “Bogu nade” kako bi i nas, osobito u trenucima kad nam se čini da se “nadamo protiv svake nade” (Rim 4, 18), “napunio svakom radošću i mirom u vjeri da izobilujemo u nadi snagom Duha Svetoga” (Rim 15, 13).

Fra Petar Lubina

U Splitu,
na blagdan Gospe od Krunice, 7. listopada 2009.

Uvod

Kao i svako drugo, i moderno je doba utisnulo svoj pečat nazočnosti Majke Gospodinove na području vjere, kulture i pobožnosti. Razdoblje od II. vatikanskog sabora (1962.-1965.) do danas relativno je kratko, ali su se u njemu zbili toliki događaji i promjene na svim područjima ljudskog života i rada da je to nemoguće i zamisliti u usporedbi s prethodnim povijesnim razdobljima. To doba označeno je brzim razvojem na tehnološkom polju kao i brzinom življenja, što se odrazilo i na vjerskom području, pa i na odnos prema Majci Gospodinoj. Sve to utjecalo je i na oblikovanje pučke pobožnosti i na stvaranje molitvenih izričaja bl. Djevice Mariji. Tako je zapravo i suvremena marijanska stvarnost na neki način dio društvenih i vjerskih kretanja i zbivanja te je usko navezana na bogoslovska strujanja u Crkvi našeg vremena. Zato ću ovdje u kratkim crtama pokušati iznijeti društvene, vjerske i kulturne prilike u kojima je nastajalo štovanje Majke Gospodinove i kojima se ono prilagođivalo. To će nam pomoći shvatiti i vrednovati marijansku pobožnost našeg doba te upoznati što je sve uvjetovalo nastanak i razvoj molitvenih izričaja “Uzoru naše nade”.

Društvene prilike

Velike svjetske sile podijelile su po završetku II. svjetskog rata europski kontinent na istočni i zapadni blok, koji, praktično, jedan s drugim nisu imali nikakve veze. U slobodi i demokraciji na Zapadu je cvao “truli” kapitalizam a pučanstvo se gušilo u obilju materijalnih dobara, dok je Istok bez ikakvih sloboda stenjao pod bezbožnom totalitarnom komunističkom čizmom i davao dojam

preostalom dijelu svijeta da u njegovim državama vlada materijalno blagostanje te da je sve drugo u najboljem redu. Stalna napetost i hladni rat između dvaju suprotstavljenih blokova, koji su g. 1949. stvorili dvije njemačke države, među kojima su postavljene i granične ograde, doveli su napokon g. 1961. do dijeljenja grada Berlina doslovno zidom.

Početakom 60-ih godina 20. stoljeća na svjetskoj pozornici stanje se počinje mijenjati. Na kormilo Petrove lađe dolazi papa bl. Ivan XXIII. (†1963.), nazvan "dobri", na čelo Sjedinjenih Američkih Država stupa mladi katolik - u povijesti i jedini - irskog podrijetla John Kennedy (†1963.), a u Sovjetskom Savezu vlast obnaša Nikita Hruščov (†1971.). Nastojanjima te trojice u odnosima između istočnoga i zapadnog dijela svijeta dolazi do popuštanja. Papa Pavao VI. (†1978.) pravi zaokret u odnosu prema istočnoeuropskim državama. Mjesto dotadašnje politike čvrste ruke i stalnih napetosti, sa zemljama iza "željezne zavjese" malo-pomalo uspostavlja diplomatske odnose i time katolicima u njima omogućuje barem donekle slobodno ispovijedanje vjere. Dolaskom pape Ivana Pavla II. (†2005.) "iz jedne daleke zemlje" g. 1978. na kormilo Petrove lađe, osobito njegovim posjetom rodnoj Poljskoj g. 1982., naziru se prvi znakovi slobode i demokracije u istočnom dijelu starog kontinenta. Ostavši rano bez roditelja, cijelim svojim bićem predan je Majci Gospodinovoj i živi pod geslom "Totus tuus - Sav tvoj", sav Marijin. Njezinu posebnu zaštitu osjeća osobito 13. svibnja 1981. kad mu je, kako vjeruje, očuvala život pred atentatom Turčina Ali Agce. Osluškujući zov iz Fatime, sam i u zajedništvu sa svim biskupima, u više navrata posvećuje svijet Srcu Marijinu. Govori o europskom kontinentu kao o jedinstvenom tijelu s "dvama plućnim krilima", istočnim i zapadnim. U međuvremenu 9. studenoga 1989. pada Berlinski zid, čime je označen početak velikih promjena na

europskom kontinentu, ali i u čitavu svijetu. Sovjetski Savez raspada se na više država, razilaze se Češka i Slovačka, komada se višenacionalna umjetna tvorevina Jugoslavija, a europski kontinent prerasta u novi savez većih i manjih država suvremene Europe. U tijeku osamostaljivanja, u nekim zemljama južne Europe izbijaju ratni sukobi koji dovode tolike na rub siromaštva. Pri uspostavi novoga društvenog poretka u državama u prijelaznom razdoblju pučanstvo se još uvijek ne snalazi, a proces globalizacije dovodi do opće gospodarske i novčarske krize.

Sekularizirano društvo

Sredstva društvenog pripočivanja pripomažu stvaranje novog mentaliteta. U ozračju potrošačkog društva svatko vrijedi onoliko koliko ima ili posjeduje. Materijalistički nazor na svijet i život, kao i svagdanja trka za zaradom potiskuju znakove vjerničkog života iz javnosti i promiču stvaranje sekularizirana društva. Kultura smrti zauzima sve više maha. U tolikim zemljama više ih umire negoli se rađa, a zakon o smrtnoj kazni i dalje je na snazi. Ljudski život svakog dana sve je ugroženiji, bilo zbog zakona o slobodi pobačaja, bilo da se ozakonjuje eutanazija. Iste političke skupine podržavaju ubojstvo nerođenih i zalažu se za umjetnu oplodnju, a sablažnjavaju se ako se djecu poučava da je pobačaj "ubojstvo nerođena djeteta". Terorizam poprima svjetske razmjere, osobito nakon rušenja newyorških nebodera 11. rujna 2001., kad se u svijetu gubi osjećaj sigurnosti. Zamjećuje se nasilje nad ženama i među djecom. Usprkos nevjerojatnu uspjehu u razvoju sredstava društvenog saobraćanja, čovjek je sve osamljeniji. Gleda samo sebe i svoje prohibitke. Nedostaje smisla za žrtvu pa sve manje mladih stupa u bračnu zajednicu, a samostani i sjemeništa sve su oskudniji novim zvanjima. Sebeljublje i osobni probitci uzrok su razilaženja sve više supružnika i

sve manje rađanja. Raspadi obitelji svakim danom sve su učestaliji, ozakonjuju se nenaravne ljudske zajednice i dopušta im se posvajanje djece. I sve to u ime slobode, demokracije i ljudskih prava!

Koliko god je tolikima sinulo svjetlo dugo žuđene slobode, brojni upadaju u nove oblike ropstva. Droga se bez prestanka sve više širi, različiti oblici kriminala poprimaju nove razmjere, alkohol sebi uzima danak, broj svakovrsnih ovisnika neprestano raste...

No, svijet u kojemu živimo ima i drugo lice. Diljem njega nastaju male zajednice koje se trude provesti u djelo svoje kršćansko opredjeljenje. Zauzimaju se za slabe, osamljene i bolesne. Pojedinci i društva nadahnuta kršćanskim duhom promiču pravdu, mir i slogu. Buja crkveno djelovanje na socijalom području, a pruža se i pomoć zemljama u razvoju. Izlaze na vidjelo nepravde, prijevare, korumpiranost, jednom riječju rečeno: "grieh struktura". Sve to ohrabruje velikodušne kršćane da svoj život i rad posvete nezbrinutoj djeci i ostavljenim starcima, da se bore protiv gladi i neimaštine u kojima žive milijuni ljudi u takozvanim nerazvijenim zemljama. Krist je svoj križ iznio do vrha, na njemu umro i treći dan slavno uskrsnuo. Time je i svojim sljedbenicima pokazao da je svakome proći put patnje i boli do sreće, da nakon muke i smrti dolazi uskrsnuće.

Majka Isusova, s dušom i tijelom u nebeskoj slavi, i u naše je doba dobra majka, majka Isusa života (usp. Iv 14, 6) i majka živih (usp. Post 3, 20). Zabrinita je za svoju djecu, za "braću svoga Sina" i prati ih na njihovu putu dok ne dođe dan Gospodnji (*Svjetlo narodâ*, 68). I prije potresâ koji su se zbili u svijetu padom Berlinskog zida, g. 1981. odjekuju vijesti o Gospinim ukazanjima krajem lipnja u hercegovačkoj župi Međugorje i krajem studenoga u ruandskom mjestu Kibeho u Africi. I jedna i druga ukazanja nagovještaj su proljevanja krvi koje se nekoliko godina kasnije i zbilo.

Koliko god je vjera u javnosti bila zatirana, tinjala je duboko u srcima tolikih da se, s demokratskim promjenama, pravo rasplamsala. Ivan Pavao II. jedan je od ponajboljih primjera tome, a Majka Isusova bila mu je "putevoditeljica". Ona je okupljala i privodila Isusu. Rijeke hodočasnika bez prestanka teku u Gospina svetišta diljem svijeta. Gdje je Marija, tamo je i njezin Sin. Svjesni da je "Gospodin s njom", toliki žele susresti Boga u njezinoj blizini. A Majka im ondje iskazuje svoju ljubav, vodi ih svome Sinu, svome i njihovu Spasitelju. I vraćaju se iz tih mjesta ohrabreni i ojačani.

I na društvenom području pojavljuju se pojedinci i društva koji se zalažu za pravdu i mir, za vladavinu naravnog zakona, što ga je Bog usadio u srce svakog čovjeka prilikom njegova stvaranja. I danas, dok zlo dopire do svih, osobito preko sredstava društvenog priopćivanja, tinja vjera u srcima tolikih, da se dobra može susresti u svakom kutku ove zemlje.

Presudan događaj za Crkvu

Za naše, moderno doba od presudne je važnosti za život Crkve i svijeta bio II. vatikanski sabor. Njegov rad odvijao se od g. 1962. do 1965., a imao je nakanu obnoviti Crkvu "in capite et in membris - u glavi i udovima" i tako provesti sveopću obnovu njezinih svećenikâ, redovnikâ i vjernikâ, svega naroda Božjega. Sazivatelj Sabora bl. Ivan XXIII. želio je da Crkva otvori svoje prozore kako bi u nju ušao svjež dah Duha Svetoga. Iako nije kanio definirati nikakvih dogmi, Sabor je ostavio vrijednih prouka i uputa o Svetom pismu, bogoslužju i Crkvi, na poseban pak način o Crkvi u suvremenom svijetu. Bio je to jedini sabor u dvijetisućljetnoj povijesti Crkve koji je donio vrijedan tekst o Gospi u kojem je sažeo sve što Crkva vjeruje i uči o Isusovoj Majci i njezinoj ulozi u otajstvu Krista i u otajstvu Crkve.

Povijesno-spasenjski pristup

Već u prvom saborskom dokumentu, proglašenu 4. prosinca 1963., Sabor postavlja smjernice svoje mariologije ističući da "sveta Crkva u svetkovanju godišnjeg kruga Kristovih otajstava posebnom ljubavlju časti blaženu Bogorodicu Mariju koja je nerazrješivim vezom svezana sa spasenjskim djelom svoga Sina; u njoj ona s udivljenjem promatra i uzvisuje preodličan plod Otkupljenja, te, kao u najčišćoj slici, s radošću promatra ono što ona sama, cijela, želi biti i čemu se nada" (*Uredba o svetoj liturgiji*, 103). U više dokumenata spominje Majku Gospodinovu i njezinu ulogu u otajstvu Krista i Crkve (AG 4 i 42; AA 4; UR 14 i 15...). Glavni je tekst o Mariji VIII. poglavlje *Dogmatske uredbe o Crkvi* (52-69), što je "*vrhunac i kruna*" (Pavao VI.) čitave uredbe. Izlažući nauk o Crkvi, u njoj je Sabor osvijetlio "ulogu bl. Djevice u otajstvu Utjelovljene Riječi i Otajstvenog Tijela, i dužnosti otkupljenih ljudi prema Bogorodici" (br. 54). Poglavlje o Majci Isusovoj započinje izričitim govorom o njezinu odnosu na Božji plan spasenja koji je zamišljen i ostvaren otkupiteljskim utjelovljenjem "po Duhu Svetom od Marije Djevice" (br. 52). Njemu slijedi dio o "ulozi bl. Djevice Marije u ekonomiji spasenja" (br. 55-59) koja se očituje kroz svetopisamske spise, a u trećem dijelu o "bl. Djevici i Crkvi" (br. 60-65) podsjeća se da Marija "po svom tijesnu sudjelovanju u povijesti spasenja, u sebi na neki način sjedinjuje i odražava najveće istine vjere". Unutar toga je i otačko učenje o Mariji kao "tipu Crkve" kojoj je ona... "išla naprijed predstavljajući se na odličan i jedinstven način kao djevica i kao majka". Četvrti odsjek ocrtava "štovanje bl. Djevice u Crkvi" (br. 66-67), njegovo značenje i temelj kao pastoralne smjernice za marijansko štovanje. U posljednjem odsjeku (br. 68-69) predstavljena je Marija kao eshatološka slika Crkve i od kršćana se traži da se utječu njezinu zagovoru za jedinstvo naroda Božjega "na slavu presvetoga i nerazdijeljenog Trojstva".

Osim toga, Sabor traži da se preuredi svaka bogoslovna prouka, pa i mariologija. Naređuje nek se najprije usredotoči na izlaganje svetopisamskih datosti, zatim na otačka razlaganja, spekulativno produblјivanje, bogoslužje i život Crkve te se tako priopćuje suvremenom čovjeku na njemu prilagođen način (*Dekret o odgoju i obrazovanju svećenika*, 16). Tim pothvatom nastaje velik zaokret u pogledu mariološkog nauka i štovanja bl. Djevice Marije.

Nadahnut Svetim pismom

Na području mariološke znanosti i marijanske pobožnosti II. vatikanski sabor donio je odlučujuće promjene. S njime se dogodio prijelaz s udžbeničkog na ekleziološki pogled na Mariju. Mariološka znanost postala je više bogoslovska. Prevagnulo je mišljenje da se govor o njoj uvrsti u dogmatsku uredbu o Crkvi, unutar govora o otajstvu Krista i otajstvu Crkve, a marijanska pobožnost smjesti u zajedništvo svetih. Marija dariva Crkvi Utemeljitelja i Začetnika novoga života te surađuje na obnovi duša, a sada iz nebeske slave nastavlja svoju duhovnu majčinsku ulogu. Ona je "preodličan i sasvim osobit član Crkve i njezin pralik i najizvrsniji uzor u vjeri i ljubavi" (*Uredba o Crkvi*, 53), kao i u majčinstvu i djevičanstvu. Od najstarijih vremena Crkva joj iskazuje posebno štovanje, što je zapravo čin "čaććenja, ljubavi, molitve i nasljedovanja", koje se "bitno razlikuje od poklonstvenog štovanja koje se iskazuje utjelovljenoj Riječi jednako kao Ocu i Duhu Svetom, koje marijanska pobožnost podupire" (*Uredba o Crkvi*, 66).

Na izradu saborske uredbe o Crkvi utjecali su i dotadašnji mariološki kongresi kao i djelovanje hrvatskog franjevca, mariologa svjetskog glasa fra Karla Balića (†1977.). Odatle i njegova zamisao da se posaborski međnarodni mariološki kongresi pozabave proučavanjem štovanja bl. Djevice Marije i njezine nazočnosti u životu Crkve tijekom sto-

ljeća. Takva odluka znatno utječe na nove mariološke prouke u kojima se lik i djelo Majke Gospodinove prikazuje više svetopisamskim, eklesiološkim i ekumenskim. Nadasve je važna povijesno-spasenjska usmjerenost, koja prožima čitavu raspravu i nju ujedinjuje. Bilo je dragocjeno da Sabor prihvaća nauk crkvenih otaca o Mariji, "uzoru Crkve", prema kojemu je ona "otajstvu Crkve... išla naprijed, predstavljajući se na uzoran i jedinstven način, kao djevica i kao majka" (*Uredba o Crkvi*, 63). Usvajajući povijesno-spasenjsku usmjerenost rada, Sabor usredotočuje govor o Mariji, izvlačeći ga od odijeljenosti od ostalih dogmatskih prouka, smještajući ga u otajstvo Krista i otajstvo Crkve.

Svi ti pomaci koje proizvodi II. vatikanski sabor odražavaju se i na molitve u ovoj zbirci. Ti izrazi pobožnosti naroda Božjega oslobođeni su nezdrava pretjerivanja i neopravdane uskogrudnosti. U njima dolazi do izražaja Marija žena i majka, osoba od krvi i mesa, ali opet osoba kojoj je Bog povjerio posebnu ulogu u svom djelu spasenja. Žena jaka u vjeri, nepokolebljive nade, pa i onda kad se crni oblaci nadvijaju nad njezinu sudbinu. Iako je iskusi-la patnju i bol, nikad nije očajavala. Pa i onda kad se čini da od "velikih obećanja" i "silnih djela" neće biti ništa, Marija vjeruje u Boga života, zna da smrt nije zadnja riječ u poslanju njezina Sina i u ulozi koju joj je Gospodin povjerio. Upravo te ljudske osobine dolaze do izražaja u molitvama na stranica ove zbirke. U njima nam Isusova i naša Majka postaje bliža, pripadnica naše krvi i našega roda, žena svagdašnjice, primjer kako se pati i nada, pada i ustaje te uvijek u Boga vjeruje.

U ovoj zbirci sabranim molitvama do izražaja dolaze bogoslovske osobine Marijine uloge i poslanja. Majka Gospodinova zauvijek je združena s Kristom u djelu spasenja i otkupljenja ljudskog roda. Ona pripravlja Kristov dolazak na svijet, sudjeluje u otajstvima njegova zemaljskog života i prebiva u

nebeskoj slavi. U Kristovu djelu sudjeluje svojom "poslušnošću, vjerom, ufanjem i žarkom ljubavlju, da obnovi vrhunaravni život duša. Radi toga nam je postala majkom u redu milosti" (*Uredba o Crkvi*, 61). I to njezino materinstvo traje od trenutka pristanka za navještenja do trajne proslave svih izabranih (*Uredba o Crkvi*, 62). Vjernički puk vidi u njoj "preodlična i sasvim osobita člana Crkve" (*Uredba o Crkvi*, 53). Marija je "tip Crkve... u redu vjere, ljubavi i savršenog sjedinjenja s Kristom" (*Uredba o Crkvi*, 63), kao i njezin model u majčinstvu, djevičanstvu, čudorednoj savršenosti i apostolatu. Napokon je pridružena Kristovu spasiteljskom djelu kao njegova prva suradnica, a njezino se djelovanje temelji na Kristovu "posredništvu, potpuno zavisi od njega i iz njega crpe svu snagu te nikako ne prijeći neposredno sjedinjenje vjernika s Kristom, nego ga olakšava" (*Uredba o Crkvi*, 60).

Posaborsko doba i obnova Pavla VI.

Ono što na području mariologije nije učinio II. vatikanski sabor VIII. poglavljem *Uredbe o Crkvi*, za to se zauzima posaborska mariologija. Na obnovu marijanskog štovanja prvi se daje Pavao VI., koji podupire pripremanje saborskih marijanskih tekstova, njih predstavlja i tumači. Mariju 21. studenoga 1964. proglašava *Majkom Crkve*, tj. "čitavoga kršćanskog naroda, i vjernika i pastira koji je nazivaju preljubaznom Majkom". U apostolskoj pobudnici *Veliki znak* 13. svibnja 1967. izlaže mariološki nauk u skladu sa saborskim učenjem, kao i marijanskim učenjem svojih prethodnika, posebno Leona XIII. i Pija XII. O štovanju bl. Djevice Marije objavljuje 2. veljače 1974. apostolsku pobudnicu *Štovanje Marije*. To je temeljni mariološki dokument našeg vremena koji, nakon posaborskog zatišja i krize na području marijanske stvarnosti u Crkvi, daje ponovni ushit marijanskom svijetu i određuje smjernice zdrava marijanskog štovanja.

Pobudnica *Štovanje Marije* utemeljena je na otačkoj predaji, a nadahnjuje se na svetopisamskoj i liturgijskoj baštini. U njoj su i dogmatski temelji za štovanje bl. Djevice Marije (br. 56): Budući da Marija posjeduje jedinstveno dostojanstvo majke Sina Božjega, preljubljena je kćerka Očeva i povlašteni hram Duha Svetoga pa ima prednost pred ostalim stvorenjima (usp. *Uredba o Crkvi*, 66). Sudjeluje u presudnim događajima djela spasenja, koje ostvaruje njezin Sin, pa ima jedinstvenu ulogu koja nadilazi djelo svih ostalih stvorenja (usp. *Uredba o Crkvi*, 66). Sva je sveta i bez grijeha iskonskoga začeta. U svojoj svetosti raste prianjajući tijekom života uz volju Očevu i tako napreduje u vjeri, nadi i ljubavi. Najizvrsniji je član Crkve i ujedno nedostiživ uzor i ljubezna majka. I iz nebeske slave vrši svoju majčinsku ulogu te je narodu Božjemu na putu prema nebeskoj domovini znak pouzdane nade i utjehe (usp. *Uredba o Crkvi*, 69). Pripadnica je Adamova roda kao i ostali ljudi, pripada našoj rasi i dijeli našu sudbinu te oplemenjuje čitav ljudski rod. Njezino štovanje ima svoje temelje u nedokučivoj volji Božjoj. Bog ju je izabrao i nama darovao.

Osim toga, ista pobudnica veli da bi valjano štovanje Majke Gospodinove trebalo biti: *trojstveno, kristološko, pneumatološko i ekleziološko*. O čemu se radi?

Budući da je štovanje bl. Djevice sastavni dio jedinstvenoga kršćanskog štovanja, koje je "po svojoj naravi štovanje koje se iskazuje ... Ocu po Kristu u Duhu" (*Štovanje Marije*, 25), čašćenje bl. Djevice Marije mora se pretvarati u hvalu i slavu Trojedinoga Boga, koji ju je izabrao i uresio tolikom svetošću. Marija je uklopljena u Božji plan spasenja, kojemu je u središtu Isus Krist, pa i različiti oblici pobožnosti Gospi "čine to da se, dok se Majka časti, Sin, radi kojega je sve (usp. Kol 1, 15-16) i u kojemu je vječni Otac 'htio da stanuje sva punina' (Kol 1,19), pravo upoznaje, ljubi, slavi i da

se vrše njegove zapovijedi" (*Uredba o Crkvi*, 66). Posvetiteljski zahvat Duha Svetoga kod bl. Djevice jedan je od vrhunskih trenutaka njegova djelovanja u povijesti spasenja (*Štovanje Marije*, 26). Duh je vrelo punine milosti i bogatstva darova koji Mariju rese, pa je u njezinu štovanju važno i prikladno istaknuti osobu i djelo Duha Svetoga. Bl. Djevici u "Crkvi pripada, poslije Krista, najuzvišenije mjesto i nama najbliže" (*Uredba o Crkvi*, 54). Budući da smo svi mi sinovi i kćeri bl. Djevice i Crkve, ljubav prema Crkvi treba poprimiti ljubav prema Mariji i obrnuto.

Da bi vjerničko štovanje Majke Gospodinove bilo takvo, pobudnica *Štovanje Marije* veli da ga treba usmjeriti: *biblijski, liturgijski, ekumenski i antropološki*. To znači: Budući da *Biblija* ulazi u sve pore kršćanskog života, bogoslovlja i pobožnosti, postaje "temeljna knjiga molitve" (br. 30), a prožeta je otajstvom Spasitelja i upućuje ujedno na Službenicu Gospodnju, i marijanska pobožnost morala bi se "posebno nadahnjivati na Bibliji kako bi stekla novu snagu i sigurnu pomoć" (br. 30) te bila prožeta velikim temama kršćanske poruke.

U molitvenom životu Crkve Sabor daje prednost *liturgijskoj molitvi*, jer "liturgija, po svojoj istaknutoj kulturnoj vrijednosti, tvori zlatno pravilo za kršćansku pobožnost" (br. 23), pa Crkva preporučuje da i ona bude usklađena s liturgijskim činima.

Crkvi na srcu leži ponovna uspostava jedinstva, pa je to jedan od razloga da marijanska pobožnost bude "osjetljiva za brigu i ciljeve ekumenskog gibanja" (br. 32). Zato bi katolici morali biti pozorni i otvoreni za prihvaćanje onoga što je dobro u učenju i štovanju Marije od drugih Crkava i crkvenih zajednica. Bl. Djevica Crkvi je uzor za nasljedovanje ne po načinu života, nego po "prijanjanju uz volju Božju" (br. 35), pa pobožne vježbe moraju biti prilagođene vremenu i kulturi Majjinih pobožnika. Osim toga, treba se čuvati "pretjerivanja u sadržaju ili u oblicima, koja vode u krivotvorenje nauka,

tako i duhovnu tjesnogradnost koja zatamnjuje lik i poslanje Marijino” (br. 38). Mudra ujednačenost tih krajnosti učinit će da štovanje Majke Gospodinove bude istinsko i temeljito, a svrha će mu biti ”proslavljanje Boga i postizavanje da kršćani žive životom koji će u svemu biti u skladu s voljom Božjom” (br. 39) i na hvalu slave njegove.

Pubudnica *Štovanje Marije* upozorava, uz to, i na ”raskorak između nekih sastojaka” marijanskog štovanja ”i suvremenih antropoloških poimanja te duboko izmijenjene psiho-sociološke stvarnosti u kojoj žive i djeluju ljudi našeg vremena” (br. 34). U upravljanju u obitelji zakoni i razvitak u nekim krajevima ženi priznaju jednakost i suodgovornost s mužem. Na političkom području, u brojnim zemljama ona je nazočna u javnim poslovima kao i muškarac. U društvenim odnosima, žena razvija svoje djelatnosti u najrazličitijim smjerovima i svakog dana izlazi sve više iz uskoga okvira obiteljskog ognjišta. Na kulturnom području, pružaju joj se nove mogućnosti za znanstveno istraživanje i intelektualne uspjehe. U taj svijet teško je uklopiti sliku Majke Gospodinove ”kakva se ukazuje iz nekih pobožnih knjiga i knjižica, u životne uvjete današnjeg društva, a posebno one suvremene žene” (br. 34), koja je u nekim krajevima u mnogočemu izjednačena s muškarcem.

Marijin lik, kakav je prikazan u pobudnici *Štovanje Marije*, često se susreće i u molitvama na stranicama ove knjige. Ponekad se dobiva dojam da su mnogi izljevi srca i duše sročeni i pretočeni u molitvu upravo nadahnuti tom pobudnicom. U njima je Marija svetopisamska, sveta Marija crkvenih otaca, Djevica i Majka, slika i pralik Crkve, uzor evanđeoske sljedbe svakog Isusova učenika. I za nju su veze duha jače od veza tijela i krvi. I ona je blažena ne zato što je rodila, nego što je povjerovala. Poput nje onaj koji sluša i provodi u djelo Božju Riječ, postaje Isusov brat i sestra, njegova majka.

Novi pokušaji prikazâ Marijine stvarnosti

Uz *put obnove*, koji Mariju uvršćuje u nove prikaze otajstva Krista i otajstva Crkve, razvija se i sveto-duhovska dimenzija marijanske stvarnosti. Pučka pobožnost u posaborsko doba u tom suzvučju poznaje i *put sučeljavanja*, koji se sastoji u bogatstvu susreta s različitim kulturama u koje se nastoji ucijepiti suvremeni govor o Mariji. U tom pokušaju vrednuje se kulturna i vjerska baština pojedinih naroda, kao i njihov način pristupa otajstvu Božjem i Marijinu. Majka Gospodinova jedna je te ista, ali biva viđena na različite načine u raznim krajevima i u raznovrsnim kulturama. Sve to obogaćuje mnogostruki pristup Marijinu liku, kojega se doista vidi, kako bi rekao pjesnik, u tisuća boja...

Latinska Amerika polazi tako od raščlanjivanja vlastita društveno-crkvenog stanja i u Marijinu *Velica* nalazi program oslobođenja. Zaustavlja se zatim na povijesti navještaja Evanđelja kontinentu nade i na urođeničkom izgledu lica Gospe koja se g. 1531. u Guadalupeu ukazala Juan Diegu vidi znak koji Bog dariva tom narodu da bi prepoznao njegovu blizinu i stvorio od njega zajednicu.

I Afrika u svome bogoslovlju daje prostora Mariji i u vlastitoj kulturi nalazi jasne veze s Majkom Isusovom. Tako u zajedničkom matrijarhatu nekolicine plemena, u ulozu žene u klanu kao darovateljice života te simbola hrabrosti i vjernosti, u vjeri u nazočnost predaka... Za Afriku Marija je majka puna djetinje ljubavi i povjerenja te ”živući-predak” koji je u stanju zajednicu pomagati i ujedinjavati.

Osim na proučavanje povijesti i pučke pobožnosti s antropološkim zamecima, na Zapadu se usredotočuju na najdublju antropologiju, onoj koja pretihodi različitim kulturalnim ostvarenjima. U tom pogledu vide Mariju iz Nazareta kao ”savršeno ostvarenje čovjeka” prema izvornom Božjem naumu, ukoliko se u nj uklapa ”s punom slobodom i odgo-

vornošću". U njoj se ostvaruje model ljudske osobe koja se otvara suradnji s Bogom, ali i žene koja postaje zapravo "sakrament", otajstvo preko kojega se Bog priopćava čovjeku.

Nakon što feministkinje odbacuju Marijin lik, pronalazi se put izgradnje mariološkog nauka na temelju ženstvenosti. Činjenica da je Majka Isusova žena, pruža mogućnost da se ženstvenost na neki način proglasi "temeljnom kategorijom" sposobnom da "na sustavan način prikaže sve ono što vjera svjedoči o Mariji".

Tragove novih prikaza Marijine stvarnosti nalazimo i u molitvama na stranicama ove zbirke. Glasovi duše dopiru sa svih strana svijeta i slijevaju su u molitvu najpoznatijoj među ženama, jedinoj i neponovljivoj u ljudskoj i Božjoj povijesti.

Posaborsko bogoslovlje produbljuje odnos Marije s Duhom Svetim. Pozabavlja se važnim poglavljima mariološkog nauka, kao što su Marijino božansko i djevičansko materinstvo, neoskvrnjeno začće, Marijina suradnja u djelu spasenja, njezino slavno uznesenje s nakanom da ih još viš produbi u pogledu primjernosti za Božji narod. Proučava ulogu bl. Djevice Marije u povijesti navještaja Evandjelja i njezino mjesto u bogoslovlju oslobođenja. Vrednuje pučku marijansku pobožnost i potanko određuje njezine odnose prema liturgiji. Marijin lik čita estetskim bogoslovskim ključem. Osvjetljuje naširoko Marijinu djelatnost u "životu po Duhu", vlastitu Kristovu učeniku. Razmatra specifične vrednote feminističkog vida za sveobuhvatnije razumijevanje "žene Marije iz Nazareta". Promiče ekumenski dijalog o Majci Gospodinovoj, neophodan u hodu Crkve prema jedinstvu svih onih koji vjeruju u Krista. Poduzima naporno i široko razmatranje o odnosima između židovstva i kršćanstva, pri čemu je utvrđen neprekinuti slijed i jedinstvo Saveza, zbog čega zapravo i ne postoji potpun prekid između staroga i novog Zavjeta. Uvodi u sučeljavanje s islamom i velikim povijes-

nim religijama azijskog kontinenta, budizmom, hinduizmom, taoizmom, konfucijevstvom, šintoizmom... Iz vjernosti novozavjetnoj objavi, u njima katolički bogoslovci ponovno potvrđuju s jedne strane jedinstveno i nužno spasenjsko posredništvo Kristovo, a s druge se pitaju o spasenjskim mogućnostima drugih religija. Susreću se da, u suglasju sveopćega djelovanja Duha Kristova, ispituju spasenjsku vrijednost religija kao takvih. U drugoj polovici XX. st. opaža se ponovno zanimanje za inkulturaciju vjere i bogoslovlja, njihovo ucjepljenje u dotični kraj i narod. Sabor ističe nužnost inkulturacije i za to predlaže neke smjernice. I biskupska sinoda g. 1974., posvećena navještaju Evandjelja, i ona g. 1977. posvećena katehetskoj formaciji, veoma su plodne razmišljanjima o inkulturaciji vjere. Iz njihovih radova proizlaze apostolske pobudnice Pavla VI. *Evangelii nuntian-di* (1975.) i Ivana Pavla II. *Catechesi tradendae* (1979.). Izvanredna sinoda g. 1985. podsjeća na dvostruki vid inkulturacije - pretvaranje istinskih kulturalnih vrednota u kršćanstvo i ukorjenjenje kršćanstva u različitim kulturama.

Ivan Pavao II. "sav Marijin"

U promicanju marijanske pobožnosti važnu ulogu ima i djelovanje Ivana Pavla II. Oslanjajući se na Sabor i vjerno ga slijedeći, on nastavlja marijansko usmjerenje Pavla VI. i tako utvrđuje ono što je najvažnije u marijanskom učenju. Prihvaća stari i još uvijek valjan prinos crkvene predaje, koju Sabor prisvaja i razvija te je pridružuje novim sadržajima. Objavljuje okružnicu *Otkupiteljeva Majka* (25. ožujka 1987.), pravu bogoslovsku prouku i jedinu svoju okružnicu posvećenu proučavanju uloge bl. Djevice Marije u ekonomiji spasenja i kao takvu vrijedan znanstveni dokument. Ususret trećem tisućljeću proglašava Marijansku godinu, slavlenu po mjesnim Crkvama od 7. lipnja 1987. do 15. kolovoza 1988., s nakanom da poraste štova-

nje Gospe i njezine nazočnosti nadomak slavju Velikoga kršćanskog jubileja. Apostolskim putovanjima po svijetu udahnuje novi život bujnoj i obnovljenoj marijanskoj pobožnosti među katolicima u čitavom svijetu. Svjestan važnosti uloge pučke pobožnosti u životu običnih vjernika, stalno se trudi oživljavati i te oblike vjerničkog doživljavanja, posebno ističući vrijednosti i važnosti marijanskih pobožnosti i uloge njezinih svetišta.

U okružnici *Otkupiteljeva Majka* Ivan Pavao II. govori i o marijanskoj duhovnosti, koju bogoslovci radije nazivaju marijanskom protegom kršćanske duhovnosti. Taj izraz ističe jedinstvo kršćanske duhovnosti, što znači da svoje početke vuče od Krista, na Kristu se temelji i na Krista se stalno i odnosi, a u sebi samoj sadrži marijansku protegu. Ivan Pavao II. zahtijeva od mariologa da je skladno uklope u jedinstvenu kršćansku duhovnost, jer se ona ukorjenjuje u Kristovoj volji. Budući da je Nazaretska Djeвица opći uzor kršćanskoga, učeničkog života, marijanska duhovnost po svojoj naravi tiče se svakog Isusova učenika. S povijesnog zrenika, ona je njegovana u ustanovama posvećenog života. Vrednovanje Majke Gospodinove kao uzora kršćanskog življenja povijesno je započelo među ženskim udrugama pokorničkog života, gdje su je, za uzor posvećenim djevicama, predlagali već prvi oci.

Noviji crkveni dokumenti život bl. Djevice Marije prikazuju kao hodočašće na putu vjere. Vjera je zapravo Marijin životni stav. Ona jedino po njoj sudjeluje u otajstvu svoga Sina i odgovara na Božji poziv, i to čitavim svojim bićem poslušnošću vjere, koja za nju znači potpuno povjerenje, posvećeno predanje. Sadržaj Marijine vjere jest otajstvo njezina Sina, a sastoji se u postupnu približavanje nedokučivosti Božje tajne u sve većem prianjanju uz Božju volju. Marija vjeruje u svakoj prigodi i u svakom trenutku. I onda kad se čini da su potonule sve nade (Lk 2, 35), kad se križ i smrt čine kao nijekanje događaja navještenja.

Marijina vjera uspoređuje se s Abrahamovom. Njegova vjera bila je početak Starog Saveza, pa je postao našim praocem po vjeri. Marijina vjera označuje početak Novog Saveza. Ona je polagan put, naporno hodočašće, postupno približavanje neshvatljivoj Božjoj misli.

Isusova Majka, koju smo u Ivanu pod križem i mi dobili za majku, svoje djece ne zaboravlja ni iz nebeske slave. Taj motiv često susrećemo u posaborskim marijanskim molitvama. Bl. Djeвица bdije nad učenicima svoga Sina i ne želi da ijedan sljedbenik Evanđelja propadne. Bliska im je u svim životnim prilikama, u nadi i radosti, u žalosti i tjeskobi.

Uzoru naše nade

Ovaj prikaz društvenih, kulturnih i vjerskih kretanja modernog doba kojega smo većina nas dionici i svjedoci, iako je više-manje svima poznat činio mi se nužnim da bismo što bolje shvatili smisao i sadržaj marijanskih molitava u ovoj zbirci. Sve su te okolnosti, naime, utjecale na njihov nastanak, one su im uglavnom bile i povod i poticaj. Sponatan su izraz molbe upravljene Majci Gospodinovoj u sasvim konkretnoj životnoj situaciji.

Zbirka izabраниh marijanskih molitava našega doba zapravo je izraz povjerenja vjerničkoga puka u Majku Gospodinovu koji k njoj hrli u svojim potrebama, u njoj vidi onu koja će ga prihvatiti, saslušati, razumjeti i gledati mu pomoći. Hvale je zato kao službenicu koja se na Anđelovu ponudu u Nazaretu stavlja na raspolaganje Gospodinu, osjećaju da ih ona k Njemu može još više približiti, imaju povjerenja u njezin majčinski zagovor i u njezinu zauzetost za sljedbenike njezina Sina. Više negoli što su hvale za Marijinu majčinsku zaštitu tijekom prošlosti, ove molitve zapravo su iskre vjerničke duše koja joj u vremenu iskazuje zabrinutost za svoje stanje, da se ne bi od Boga izgubila usred

vrtiloga suvremenog svijeta i trke svagdanjeg života. Najčešće su to vapaji predvodnika naroda Božjega, papa i biskupa, te izrazi njihove zabrinutosti i zauzetosti za Crkvu na putu, da se ne bi smela pred zamamnostima Zloga, da ostane čvrsta u vjeri, ustrajna u nadi i nepokolebljiva u ljubavi prema Bogu. Među njima značajne su četiri poznate posvetnice Majci Gospodinovoj Ivana Pavla II., a k njima uz bok mogu se svrstati povijesna solinska molitva Gospi Velikoga hrvatskoga krsnog zavjeta, posvetnice kardinala Franje Kuharića (†2002.), te ona na Srednjoeuropskome katoličkom danu u Mariazellu...

Stotinu imena i naziva iste Majke

U ovim molitvama naći ćemo divne izraze za Majku Gospodinovu. Nevjerojatno kakvim je sve imenima zazivaju njezini molitelji! Kao da se natječu tko će pronaći ljepše ime koje odgovara njezinoj ulozi! U pronalasku novih imena i osobina moderan je i neuobičajen mladi talijanski biskup sl. Božji Antonio Bello koji u Mariji prepoznaje "ženu naših dana" koja s nama živi i radi na ovoj zemlji, "ženu svagdašnjice", "ženu odvažnu" i "ženu odmora", "ženu poslušnu" i "ženu služenja", "našu suputnicu", koju Isus, kad ju je odredio za našu majku, nije "učinio samo suzemljakinjom nego i suvremenicom svih nas". Ona je "sudionica naše svakodnevice", "sustolnica, sugovornica, supatnica i poslužiteljica", "majka i sestra naša", "Kraljica Hrvata" (Š. Lice). Za kardinala Eduarda Pironia ona je "Gospa od Noći i Jutra", "Gospa Šutnje i svih odlazaka, ljubavi i darivanja same sebe", "Gospa od Križa i Velikoga petka", "Gospa mira, nade i pouzdanja", a nadasve "Gospa od uskrsnuća", "Gospa primljene Riječi, slika i vrela Crkve". Za Ivana Pavla II. Marija je "Majka Otkupiteljica" i "Majka Crkve", "Majka živih, Majka jedinstva i Majka dobrog savjeta", "Majka ljudi i narodâ", "Službenica Gospodnja" i "Zaručnica Duha Sveto-

ga", "Službenica jedinstva Tijela Kristova", "Zvijezda novog svijeta"... Solinska molitva Gospi Velikoga zavjeta Majku Isusovu imenuje "Presvetom Bogorodicom", "Djevicom Nevinom", "Milosti punom", "Utjehom žalosnih", "Majkom našega Spasitelja", "Majkom Milosti i Majkom Divnom", "Djevicom Mudrom i Djevicom Vjernom", "Utočištem grešnika", "Najvjernijom Odvjetnicom Hrvatske", "Majkom naše prošlosti, sadašnjosti i budućnosti". U ovoj zbirci molitava Marija je predstavljena i kao "Majka slušanja i majka vjere" (A. Ballestrero), "Učiteljica i Kraljica Apostola", "najveća nada" od koje se molitelj "svemu nada" (bl. J. Alberione), "svemoguća zagovornica" koja daje "snagu da živimo istinski iz nade i iz ljubavi" (sv. J. M. Escriva de Belaguer). Osim toga, ona je "blaga majka Slavenskih naroda, velika Gospa Mađara i velika Majka Austrije" (A. Sodano), "Majka nade" (K. M. Martini), "Zvijezda nade" i "Zaštitnica Afrike" (Benedikt XVI.), "Pomoćnica Kneza mira" i "Majka nezaštićenih" (G. von Le Fort), "naša Nada" (A. Petričević), "Majka sretnog puta" i "Majka Crkve" (Pavao VI.), "Majka i Prijateljica" (T. Ivančić), "Utjeha žalosnih, Utočište grešnika, pomoćnica kršćana" (A. Tamarut), "majka Mudrosti, zora vječnoga u tminama vremena" (G. La Pira)...

Majka Gospodinova u ovoj zbirci predstavljena je kao "Službenica Gospodinova, koja mu se predala dušom i tijelom, te ušla u njegov rod kao obiteljska suradnica u njegovu djelu spasenja", žena "koju je milost uvela u trojstvenu prisnost i učinila škrinjom božanskih povjerenja", "domaćica Kraljevstva, koja je služenje protumačila ne kao lišenje slobode nego kao nepovratno pripadanje narodu Božjem". Ona je "uzor u vjeri, u molitvi i u slušanju Božjega poziva", "Majka našega čovjekoljublja" i "Majka naše kulture i umjetnosti". Njezino je srce "tako lijepo, tako čisto, tako bezgrešno, tako puno ljubavi i poniznosti" (bl. Majka Terezija). "Nijedna žena ovoga svijeta nije ljepša" od nje.

"Najljepša je među djevicama", "najdostojnija među majkama", "blagoslovljena među ženama", "navještaj, preludij, zora i neposredna priprava, koja kruni i okončava svjetovna zbivanja božanskog plana otkupljenja", "smjerokaz proročanstva", "ključ mudrosti otajstvenih mesijanskih poruka", "susretište Božje namisli", "određeni cilj vječnog savjeta", "savršena slika Božja, potpuna Cistoća, potpuna Ljubav"....

Molitva u svakoj prigodi

Kao "ženi svagdašnjice" molitelj se obraća Majci Gospodinovoj da ga "nauči kako svagdanji život sličići radilištu na kome se gradi povijest spasenja", da "utješi bol majki zbog njihovih sinova koji jednog dana odoše od kuće da se nikad više ne vrate", da nam "podari budan duh"; da nam "pozajmi malo od svoje snage"; da "ublaži muke svih žrtava nasilja"; da "smiri skriveni plač tolikih žena koje u kućnom skrovištu muška silovitost sustavno tlačići"; da nam pomogne "nositi breme svagdašnjih nevolja"; da nam "ponavlja riječi nade"; da "stane uz nas kad, usprkos tabletama, ne uspijevamo stisnuti oka, a i najmekša postelja nam postane mučilište"; da "nadzire počinak onoga tko živi sam"; da "ojača polusan svih koji u bolnicama krvavo plaću"; da "smiri noćni nemir onoga tko se na postelji okreće plaćući od grizodušja"; da "stiša tjeskobu onome tko ne počiva, jer se boji dana koji dolazi"; da "učini da ponovno otkrijemo staro veselje zaustaviti se pred crkvom (nakon svete mise) i razgovarati s prijateljima, ne gledajući na sat"; da "nas uvijek, i kad kasnimo, navečer, čeka na vratima kuće na svršetku našega bezumnog lutanja" (A. Bello).

"Kao žena našega roda" Marija je za nas "primila i svojim krilom i svojom ljubavlju zakrilila onoga u čijem je imenu jedino spasenje na nebu i na zemlji". Svoj moćan zagovor "ne uskraćuje čak ni onima koji je ne poznaju". Moli "za nas milost da

budemo zaista kršćani: otkupljeni i posvećeni", "sve više uobličeni životu i smrti našega Gospodina". "Kao što nismo sagrađeni samo na ugaonom kamenu, Isusu Kristu, nego i na temelju apostola i proroka, tako su naš život i naše spasenje trajno ovisni" o Marijinu DA, o njezinoj "vjeri i plodu" *njezine* utrobe. Pa kad stoga kažemo da joj se "želimo posvetiti, onda priznajemo da želimo biti i prihvatiti duhom i srcem, svom nutarnjošću i vanjštinom ono što *jesmo*" (K. Rahner). "Žena odvažna", kroz "tri samotna sata pod križem kao spužva upila" je "tugu svih majki na zemlji" (A. Bello). Stoji "uz uzglavlje onih koji su napustili svaku nadu u ozdravljenje" (F. Lelotte), a svoj moćan zagovor "ne uskraćuje čak ni onima koji je ne poznaju" (K. Rahner). Kroz duga je "stoljeća sa svojim narodom dijelila svaku sreću i nesreću, svaki poraz i pobjedu" (A. Tamarut). U njezino "nevino srce, koje je bilo probodeno mačem bola", toliki u poniznoj molitvi polažu "svoju tjeskobu i nadu, svoju žalost i radost", "osobnu sudbinu, povijest svoga naroda, sadašnjost i budućnost ovoga našeg svijeta" (F. Kuharić), a žele joj "darovati svoje siromaštvo, svoju molitvu, svoju radost, svoju nadu, svoju ljubav za Crkvu ukorijenjenu u svijet" (E. Pironio). Molitelji na ovim stranicama vjeruju da "nam jedino ona može pomoći, jer je naša Nada, jer nosi u naručju onoga koji je sav Svijet i Svemir stvorio i obuhvaća ga" (A. Petrićević). Stoga se u nemiru, koji pogađa hrvatsku domovinu i narod, hrvatski katolici "povjeravaju i svim srcem predaju njezinu Majčinskom Srcu da moli za njih i da moli s njima da im milosrdni Bog udijeli mir u njihovim srcima, u njihovim obiteljima, među ljudima i narodima" (F. Kuharić). A na Dan domovinske zahvalnosti biskup A. Škvorčević u ime njih vapije: "Sve nas pohrani u svoje majčinsko srce! Bdij nad našom domovinom i moli s nama da side na nju Božji blagoslov. Pomozi joj da u Sinu tvome Isusu Kristu nađe svoj mir - sada i uvijek."

Budući da su kineski katolici u teškoj situaciji, Gospi od Šešana kao "Majci nade" Petrov nasljednik vapije kao onoj koja je "u tami Velike subote s uništivim povjerenjem išla ususret uskrsnom jutru", neka "podari svojoj djeci sposobnost da u svakoj prigodi, pa bila i najmračnija, razaznaju znakove Božje prisutnosti u ljubavi" (Benedikt XVI.).

Majka nade, koja je bila "strpljiva u tišini Velike subote", i nas poučava "da s pouzdanjem ustrajemo u onom što živimo u ovoj suboti naše povijesti, kada mnogi, pa i kršćani, dolaze u napast da prestanu vjerovati u vječni život i ponovni Gospodnji dolazak" (K. M. Martini).

* * *

Kršćani našeg doba u Majci Gospodinovoj prepoznaju svoju Majku koja za njih ima vremena kad gotovo nitko ni za koga vremena ne nalazi. Ona ih ne samo prihvaća, razumije i tješi nego im ulijeva i nadu u mirniju i sretniju budućnost. U njoj nalaze osobu koja ih i u globaliziranu svijetu upućuje na Boga i potiče da žive evanđelje, ono što Isus od njih traži, onako kako najbolje znaju i umiju. A ona nad njima bdije, moli s njima i zagovara ih kod Boga, kao što čini i s nama i za nas iz nebeske slave u kojoj je Isus i nama otišao pripremiti mjesto te i naš dolazak ondje očekuje.

U ovim molitvama utkano je mnoštvo misli ljudskog duha i osjećaja njegova srca. Brojni su zazivi kojima je Majka Gospodinova zazivana ne samo za osobne nego i zajedničke potrebe. Nastajali su u različitim životnim okolnostima, a stvarali su ih Božji ugodnici i obični kršćani, poznati bogoslovci, posebno pape i biskupi, muškarci i žene u zajedništvu s cijelom Crkvom. Od Boga izabrana, na jedinstven način zamilovana i među svim ženama blagoslovljena zbog svoje vjere i Onoga kojega je svijetu donijela, Isusa Krista Otkupitelja našega "cijelom je svijetu bila nada i zora spasenja". Mariji, uzoru naše nade, posvećene su i ove stranice.

Bl. Jakov ALBERIONE

(1884. - 1971.)

Rodom iz San Lorenza di Fossano (Italija), svećenik od g. 1907., apostol katoličkog tiska i utemeljitelj ustanova posvećenoga života. Proglašen blaženim 2003.

Majci Milosrđa

Zahvaljujem ti, Isuse milosrdni, što si nam dao Mariju kao majku. Zahvaljujem i tebi, Marijo, što si čovječanstvu dala Božanskog Učitelja, Isusa, Put, Istinu i Život; i što si nas sve prihvatila na Kalvariji kao djecu. Tvoje poslanje združeno je s onim Isusovim, koji "dođe potražiti izgubljene". Zbog toga se ja, pritisnut svojim brojnim grijesima, uvredama i nemarnostima, obraćam tebi, Majko, kao najvećoj nadi. Svrni na me svoje blage oči: neka tvoja golema majčinska briga bude tvoje najbolesnije dijete. Svemu se od tebe nadam: oproštenju, obraćenju, svetosti. Utemelji novi stalež među svojom djecom, onaj najnesretnijih, u kojima uzobilova grijeh gdje je obilovala milost. Bit će to stalež koji će te najviše poticati na sućut. Primi u taj stalež bijednu dušu moju. Učini veliko čudo, preobražavajući velikoga grešnika u apostola. Bit će to čudo nečuveno i nova slava za Isusa, tvoga Sina, i za tebe, njegovu i moju majku. Svemu se nadam od tvoga Srca, o Majko, Učiteljice i Kraljice Apostola. Tako neka bude.

(Usp. Sl. Božji G. Alberione, *Majci Milosrđa* u: *Marija*, 4/2003., 125; *Madre di Dio*, 1/1998., IV.)

Gospi od Navještenja

Neka te svi naraštaji nazivaju blaženom, Marijo. Ti si vjerovala arkandelu Gabrijelu i u tebi su se ispunila sva velika djela koja je on navješćivao. Duša moja i čitavo moje biće hvale te, Marijo. Povjerovala si u Utjelovljenje Sina Božjega u svome djevičanskom krilu: i postala si Majkom Božjom. Na tvoje "da" Vječna riječ učini se čovjekom i živje među ljudima.

Izbi onda najsretniji dan ljudske povijesti.
Čovječanstvo dobi Božanskog Učitelja, Vrhovnog
i vječnog Svećenika, Žrtvu naknadnicu, Kralja
sveopćega.

Blagoslovljen Gospodin koji nam je sve htio dati
po tebi. Vjera je dar Božji i korijen svakog dobra.
O, Marijo, postigni i nama vjeru živu, čvrstu, dje-
latnu. Vjeru koja spašava i proizvodi svete. Vjeru
u Crkvu, u Evanđelje, u život vječni. Da
mognemo razmatrati riječi tvoga blagoslovljenoga
Sina, kao što si ih ti čuvala u srcu i sveto o
njima razmišljala.

Neka se Evanđelje propovijeda svima i svim sred-
stvima. Nek se s poslušnošću prihvaća. Nek svi
postanu djeca Božja. Amen.

*(Usp. B. Simonetto, La mariologia del Ven. don Giacomo Alberione -
13 u: Madre di Dio, 3/2003., 27-28.)*

Majci Dobrog pastira za župnika

O, Marijo, Majko i Kraljice apostolâ, koja si svije-
tu dala Isusa vječnog Svećenika i Pastira, tebi
povjeravamo svoga župnika. Prosvjetluj, vodi,
jačaj i posvećuj s njime sve svećenike, tvoje pre-
drage sinove.

Svojim majčinskim zagovorom izmoli da on bude
pun Milosti i Istine, da bude sol koja čisti i čuva,
svjetlo koje sve obasjava Riječju Božjom i
posvećuje sakramentima.

Pouči nas shvaćati ga, ljubiti ga, slušati ga kad
naviješta Riječ koja spašava i slijediti ga kad nas
vodi putovima nebeskim.

O, Marijo, Majko svećenikâ, učini da naš župnik
i svaki pastir Crkve ima radost vidjeti kako cvatu
u njegovoj zajednici nova zvanja i da se ponovno
nađe jednoga dana u nebu sa svim dušama
njemu povjerenim. Amen.

*(Usp. Preghiera a Maria Madre del buon Pastore per il parroco u:
Madre di Dio, 3/2003., str. 2.)*

Sv. Josemaria Escriva de BELAGUER

(1902. - 1975.)

*Rodom iz Barbastra (Španjolska), svećenik od 1925. godine.
Osniva 2. listopada 1928. crkvenu udrugu Opus Dei,
odobrenu g. 1943., a proglašenu osobnom prelaturom 28.
studenoga 1982. Umire u Rimu 1975., proglašen blaženim g.
1992. i svetim 2002.*

Kraljici apostola

Sveta Marijo, Kraljice apostola,
kraljice sviju koji žele
širiti poruku o ljubavi tvoga Sina:
ti koja tako dobro razumiješ našu bijedu,
moli oprostjenje za naš neuredan život:
za ono što je u nama mogla biti vatra, a bio je
samo pepeo;
za svjetlo koje više ne svijetli;
za sol koja je obljutavila.
Majko Božja,
svemoguća zagovornice:
daj nam s oproštenjem snagu da živimo istinski
iz nade i iz ljubavi kako bismo drugima mogli
donijeti vjeru i Krista.

*(Iz propovijedi na Veliku Gospu; usp. Marija, 6/2002., 229; J. E. de
Belaguer, Susret s Kristom. Homilije, Nadb. duh. stol - Glas Koncila,
Zagreb 1987., 244; J. E., Susret s Kristom. Homilije, UPT, Đakovo
2005., 259.)*

Giorgio La PIRA

(1904. - 1977.)

Rodom iz Pozzalla kraj Raguse (Italija), poznati profesor i firentinski gradonačelnik, istaknuti vjernik sveta života, preminuo u Firenci gdje je proveo više od pola stoljeća. Vodi se postupak za njegovo proglašenje blaženim.

Zvijezdi koja nas tješi

O, Majko naša,
kad hoćemo razmatrati ljepotu Božju
zaustavljamo se s ljubavlju u promatranju
tvoje ljepote koja je beskrajni odraz
vječnog svjetla: u tebi odmaramo zaneseni
jednim svjetlom koje je uistinu predujam slave.
Tko gleda tebe, vidi Boga;
jer ti sudjeluješ u vječnim odsajima
Trojstva vrijednima štovanja;
ti ljubljena Očeva, ti majko Riječi,
ti zaručnice Duha Svetoga.
Majko naša, majko Mudrosti,
zoro vječnoga u tminama vremena;
za nas si Zvijezda koja nas tješi
i koja nas osigurava;
pod tvojim vodstvom sladak nam je napor;
i kad su tvoje sjećanje
i tvoja nazočnost življi u srcu,
jedna vena poezije i plača
čine nas bogatijima čistoćom i nadom:
jednog dana - nije daleko ni za koga!
- bit ćemo ti stalno blizi u slavi i radosti Raja.

(Usp. L. De Candido, *Il 'Sindaco santo' e l'Annunziata* u:
Madre di Dio, 2/2003., 25.)

Karlo BALIĆ

(1899. - 1977.)

Lovre, rodom iz Katuna kraj Omiša, franjevac i jedan od najpoznatijih hrvatskih Gospinih bogoslovaca novijeg vremena. Zareden za svećenika g. 1923., doktorira g. 1927. u Louvenu, predaje u Makarskoj pa u Rimu, gdje osniva Papinsku međunarodnu marijansku akademiju koju vodi gotovo do kraja života.

Posveta Gospi

Gospe moja draga,
tebi se potpuno darujem,
ne samo kao tvoj rob ljubavi
nego i kao vječni apostol tvoga kraljevstva.
Darujem ti svaki trenutak svoga života:
primi i čuvaj me,
primi moju bijedu i nevolje moje,
poniženja i tugu moju.
Danas ti posebno preporučujem svoj život,
svoje molitve,
svoju smrtnu borbu,
i svoju smrt.
Sve za tvoje kraljevstvo,
a na poseban način za tvoje kraljevstvo u mojoj
Hrvatskoj.
Svaki moj uzdisaj,
svaki otkucaj moga srca neka kliče:
"Adveniat regnum Christi, adveniat regnum
Mariae!"
"Dođi kraljevstvo Kristovo, dođi kraljevstvo Marijino!"

(Usp. Fra Karlo Balić, *Tebi se potpuno darujem...*
u: *Marija*, 3/2000., 85.)

Papa PAVAO VI.

(1897. - 1978.)

Giovanni Battista Montini, rodom iz Concesija kraj Brescice (Italija), za svećenika zaređen g. 1920., milanski nadbiskup postaje g. 1954., kardinal g. 1958., papa 1963. S Ivanom XXIII. priprema i nakon njega nastavlja II. vatikanski sabor (1962.-1965.) i obnovu Crkve. Objavljuje g. 1974. apostolsku pobudnicu "Štovanje Marije" o ispravnu štovanju Gospe.

Za čitavo čovječanstvo

Pogledaj, o Marijo, na čitavo čovječanstvo, na ovaj moderni svijet u kojemu nam je, prema Božjem nacrtu, živjeti i raditi. To je svijet koji okreće leđa Kristovu svjetlu, a onda se boji i strahuje pred strašnim sjenama koje takvim postupkom stvara pred sobom. Tvoj slatki i preblagi glas, o najljepša među djevicama, o najdostojnija među majkama, o blagoslovljena među ženama, neka ga pozove da upravi pogled prema životu koji je svjetlo ljudima, prema tebi koja kao svjetiljka pokazuješ na Krista, jedino i najveće svjetlo. Isprosi da svijet pravo upozna zašto živi. Isprosi svijetu radost da živi kao stvorenje Božje i prema tome želju i sposobnost da se u molitvi povjeri svom Stvoritelju, čiju tajanstvenu i blaženu sliku nosi u sebi. Isprosi svijetu sposobnost da cijeni svaku stvar kao dar Božji i onda snagu da radi dobro i da se mudro i razborito služi takvim darovima. Isprosi svijetu mir. Učini da se ljudi, koji su još toliko podijeljeni, međusobno osjećaju kao braća. Vodi nas k jednom mnogo uređenijem i složnijem društvu. Patnicima udijeli snagu... Mrtvima isprosi pokoj vječni. Pokaži se Majkom! To je naša molitva, o blaga, o mila, o slatka Djevo Marijo. Amen.

(Usp. O. Karlo, Sv. Otac Pavao VI. o Mariji u: Marija 5/1964., 195-196.)

Majci sretnog puta

Djevice sveta,
Majko naša preljubezna,
mi te zazivamo kao "Majku sretnog puta".
U času kad stupamo na cestu
mi se tebi povjeravamo.

Ti dobro poznaješ:
pogibelji kojima idemo ususret,
neizvjesnost vožnje, radosti povratka.
Ti dakle budi uvijek: naš putokaz, naša potpora,
naša jakost.

I ti si u danima svoga zemaljskog života,
putujući palestinskim krajem
i pustinjским predjelima Egipta,
iskušala neugodnosti dugih putovanja.
A na put si krenula potaknuta jedino Božjom voljom:
svim pouzdanjem, puna vjere i ljubavi, sva u
njemu smirena.

Udijeli nam da uzmognemo slijediti tvoj svijetli primjer
i da se i naše putovanje odvija
u vedrini i miru, u sigurnosti i redu,
očuvano od pogibelji duše i tijela.

Drži nas za ruku kao mati svoje dijete.
Budi uza sve one koje težak posao tjera po cestama
na napornu i odveć jednoličnu službu.
Upravlaj nama i na zasluženu odmoru
da nam posluži za obogaćenje ljudskim vrednotama,
kao odmor za duh i snagu u novim pothvatima.

I jer je naš život putovanje prema nebu:
upravljaj naše korake na put mira
i dovedi nas jednog dana k željkovanom cilju
gdje ćemo se, s tobom sjedinjeni, radovati
radošću Božjom!
Preljubezna Majko naša,
Majko sretnog puta!
S Kristom tvojim Sinom
našim Gospodinom! Amen.

(Usp. Molitva pape Pavla VI Majci Sretnog puta u: Marija, 5/1965., 211.)

Kraljici svemira

Djevice Marijo, Majko Crkve,
tebi preporučujemo cijelu Crkvu.
Ti, koja si od samoga svoga božanskog Sina,
bila dana za Majku ljubljenom učeniku,
spomeni se kršćanskoga puka
koji se tebi povjerava.
Spomeni se sve svoje djece;
sačuvaj čvrstu njihovu vjeru;
ojačaj njihovu nadu; uvećaj ljubav.
Spomeni se onih koji zapadaju u poteškoće,
u opasnosti;
posebno onih koji trpe progonstva
i nalaze se u zatvoru zbog vjere.
Tvome bezgrešnom Srcu, o Marijo,
preporučujemo cijeli ljudski rod;
nek upozna jedinoga
i pravoga Spasitelja Krista Isusa,
udalji bičeve koje izaziva grijeh,
daruj čitavome svijetu mir
u istini i pravdi, u slobodi i ljubavi.
Učini da sva Crkva,
mogne uzdizati Bogu milosrđa
veličanstven himan hvale i zahvalnosti,
jer je velike stvari učinio Gospodin preko tebe,
o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo.

(Marija)

Marijo, ti si zora

Marijo, ti si navještaj, ti si preludij,
Marijo, ti si zora, ti si predvečerje,
Marijo, ti si neposredna priprava,
koja kruni i okončava
svjetovna zbivanja
božanskog plana otkupljenja;
ti si smjerokaz proročanstva,
ti si ključ mudrosti

otajstvenih mesijanskih poruka,
ti si susretnište Božje namisli,
"određeni cilj vječnog savjeta".

Tvoja je pojava, Marijo,
u povijesti svijeta
kao svjetlo jutra,
još blijedo i neizravno,
ali veoma ljupko, blago i lijepo;
svjetlo svijeta, Krist, dolazi;
sretno odredište čovječanstva,
njegovo obećano spasenje, sad je već sigurno.
Ti ga, Marijo, nosiš sa sobom.

(Usp. Papa Pavao VI., Marijo, ti si zora u: Marija, 2/1996., 45.)

Majci Crkve

Preblažena Djevice,
pogledaj majčinskom blagošću
na svu svoju djecu!
Svrni pogled na tjeskobu svetih pastira,
koji strahuju da im ne bi strašna oluja
raspršila povjerenja stada.
Svrni pogled na strepnje ljudskog roda,
očeva i majki,
zabrinutih nad sudbinom svojom i svojih,
koje, muče teške brige.
Smekšaj srca onih koji ratuju,
i ulij u njih "misli mira";
učini da Bog, koji osvećuje nepravdu,
potaknut na milosrđe,
vrati narodu željkovani mir
i uvede ih u dugotrajni vijek istinskog napretka.

(Usp. Papa Pavao VI., Enciklika mira u: Marija, 6/1966., 246.)

Fernand LELOTTE

(1902. - 1979.)

Belgijski isusovac i spisatelj, dugogodišnji urednik studentskoga lista Ognjište naše Gospe. Većinu života posvetio je odgoju mladih.

Budi kraj uzglavlja...

Majko žalosnih,
budi kraj uzglavlja svih bolesnika svijeta
onih koji su ovoga časa izgubili svijest
i umiru,
onih koji su napustili svaku nadu
u ozdravljenje,
onih koji jauču od boli
i plaču,
onih koji se ne mogu liječiti,
jer nemaju novaca,
onih koji bi tako rado hodali,
a moraju nepomično ležati,
onih koji po cijele noći
ne mogu oka stisnuti,
onih koji svoje najljepše planove
moraju odgoditi,
onih, napose, koji ne vjeruju
u budući život,
onih koji se opiru Bogu
i proklinju ga,
onih koji ne znaju
da je Krist trpio kao i oni.

(Usp. F. Lelotte, *Budi kraj uzglavlja* u: *Marija*, 2/1995., 43.)

Kraljici moje dosjetljivosti

Sveta Gospodo,
više sam puta sanjao o zemlji
koja bi bila moje vlasništvo
i u kojoj bi ti bila Kraljica...
Tu sam zemlju konačno pronašao:
to je moja dosjetljivost!

Budi Kraljica te zemlje,
koja je dosad bila tako zapuštena!
Da bih te zadržao uza se,
postavljam ti svetište
u središtu tvoga skrovitoga kraljevstva:
usred čudesne i napučene šume,
uz prostrane jasle, tamo gdje raste korov,
uz jarak gdje skrivam blatnjave želje.
Dok se budem vozio po močvari,
gdje su ustajale lokve slabih misli,
pogledat ću na tebe, da nađem tvoj put.
Kada me budu sputavali vezovi lijenosti,
znat ću te pozvati, da me oslobodiš iz njih.
Kad osjetim iskušenje, da se zatvorim u svoje
malodušno srce i da umoran sustanem,
pomislit ću da moram za trebe i za tvoga Sina
uvijek štogod napraviti i opet ću potihom ustati.
Kada me preplave nemir i tjeskoba
i kad kao sumanut budem mahnitao
putovima svoje domišljatosti,
zaustavit ću se i prisjetiti
da si tamo ti i da mi se ne treba ničega bojati...
Sveta Gospo, dođi još danas u moju zemlju!
Darivam ti najdraže,
ono što najpozornije skrivam pred ljudima.
Dođi u najskrovitiji kutić moga bica!
Majko moje domišljatosti, budi moja Kraljica!

(Usp. F. Lelotte, *Kraljica moje dosjetljivosti* u: *Marija*, 1/1995., 3.)

Alexandre Charles RENARD

(†1983.)

Od g. 1967. do 1981. nadbiskup Lyona (Francuska), od g. 1967. kardinal

Molitva Gospi

Sveta Marijo,
nema dana da te ne molim barem krunicom,
prebirući zrnca na putu,
u slobodno vrijeme,
ili uvečer u kapelici
pred kipom naše Žalosne Gospe,
jake i zamišljene žene i Majke,
koja drži svoga mrtvoga Sina!
Danas bih želio o tebi razmišljati.
Ti si ljudsko stvorenje,
na kojem odsijava neizmijerna čistoća.
Moj je pogled slab da bi te mogao vidjeti
u tvojoj bezgrešnoj ljepoti,
ali moja vjera,
koju sam primio iz Evanđelja i Crkve,
govori mi o sjaju tvoje duše,
koja je puna milosti,
da je nikakav grijeh
nikad nije dirnuo ni dotakao.
Sva si lijepa!
Trebalo mi znati da čovječanstvo
u tebi postaje čisto čistoćom, koja ključa.
Ti si savršena slika Božja,
potpuna Čistoćo, potpuna Ljubavi!
Danas bih želio tebe promatrati
u tvojoj otajstvenoj plodnosti.
Tako si divna u svom djevičanstvu,
neizmijerna u majčinstvu Sina Božjega.
Po Duhu Božjem, koji te je pohodio,
nosila si pod djevičanskim srcem
i svijetu donijela Isusa,
vječnog Sina Očeva
i sveopćeg Spasitelja čovječanstva.

Isusa raspetoga i uskrsnuloga!
Znala si da će biti Čovjek sličan ljudima,
ali bez ikakva grijeha koji vrijeđa Ljubav.
Isusa, objavitelja Božjega,
Slugu Božjega koji je trpio
i koji je pobijedio smrt.
Isusa koji šalje svijetu Duha Svetoga.
Danas bih želio
tebe promatrati u tvojoj majčinskoj dobroti.
U tvoje ruke preporučiti predragu Crkvu,
da je čuvaš od raskola i nesloge.
Čuvaj djecu Crkve,
čuvaj čovječanstvo u miru.
Čuvaj svećenike u ljubavi Kristovoj.
Čuvaj kraljevstvo Kristovo.
Čuvaj bračne drugove u ljubavi.
Čuvaj djecu, koja ne osjećaju ljubavi.
Čuvaj mladež koja željno traži tvoga Krista.
Čuvaj ona srca u kojima čistoća i želja
uzrokuju vatru koja se penje na slavu Ocu
i dovršavaju u živoj nadi
ono što je potrebno trpjeti
u vezi s mukom Kristovom za spasenje svijeta!

(Usp. Molitva Gospi u: Marija, 2/1977., 50.)

Karl RAHNER

(1904. - 1984.)

Rodom iz Freiburga i. B. (Njemačka), isusovac, istaknuti bogoslovac, docent u Innsbrucku, Beču i Pulachu, Münchenu i Münsteru. Napisao brojna teološka djela. Umro u Innsbrucku.

Mariji

Sveta Djevice, prava majko Vječne Riječi
što je uzela naše tijelo i našu sudbinu!
Ženo, koja si po vjeri u svojem
blagoslovljenom krilu začela Spasa svih nas!
Majko svih otkupljenih,
ti što trajno živiš u Božjem životu, nama bliska,
jer su nam najbliži oni što su s Bogom združeni.
Hvalom otkupljenika častimo
vječno Božje milosrđe što te je otkupilo.
U trenutku tvoga postanka predusrela te
posvetna milost, i ta milost,
za koju se Bog nikad ne kaje,
nije ti dopustila da joj se ikad otmeš.
Prošla si put sve djece ove zemlje;
uske staze što naoko besciljno vijugaju
ovim vremenom,
puteve svakodnevice i patnje sve do smrti.
No bijahu to putevi Božji, staze vjere i predanja:
"Neka mi bude po tvojoj riječi!"
I u jednom trenutku, koji nikad više neće
umnuti, nego ostaje za svu vječnost,
tvoja riječ bila je riječ čovječanstva,
i tvoje *da* bilo je amen svega stvorenja
na Božje nepožaljeno *da*.
Ti začu po vjeri i u svom krilu onoga
koji je ujedno Bog i čovjek, Stvoritelj i stvorenje,
nepromjenljivo blaženstvo i gorka,
smrti podložna sudbina ove zemlje:
Isusa Krista, našega Gospodina.
Nama na spas rekla si *da*,
za nas si izrekla svoj *Neka mi bude*.
Kao žena našega roda za nas si primila i svojim

krilom i svojom ljubavlju zakrilila onoga u čijem
je imenu jedino spasenje na nebu i na zemlji.
Tvoje *da* ostalo je zauvijek,
nikad ga nisi povukla - pa ni onda,
kad se u životu i smrti tvoga Sina očitovalo
tko je uistinu bio taj koga si začela:
Janje Božje, koje na se uze grijeh svijeta,
Sin Čovječji, koga je mržnja na Boga našega
grešnog roda pribila na križ,
i - Svjetlo svijeta - gurnula u tamu smrti,
što bijaše naša vlastita sudbina.
U tebi, sveta Djevice, što si kao druga Eva i
majka živih stajala podno Spasiteljeva križa,
toga pravog drveta spoznanja dobra i zla,
istinskog drveta života,
stajalo je otkupljeno čovječanstvo,
Crkva, podno križa svijeta,
i primila plod otkupljenja i vječnog spasenja.
A evo, ovdje, Djevice i Majko,
okupila se zajednica otkupljenih i krštenih.
U ovoj zajednici,
u kojoj je vidljivo i opipljivo zajedništvo
svih svetih, molimo te za tvoj zagovor.
Zajedništvo svetih obuhvaća nas na zemlji
i one u nebu:
i u tom zajedništvu nitko ne živi sam za se.
Pa tako ni ti.
Stoga ti moliš za sve koji su
kao otkupljena braća i sestre
povezani s tobom u zajedništvu svetih.
Zbog toga se pouzdajemo i molimo te
za tvoj moćan zagovor, koji ne uskraćuješ
čak ni onima koji te ne poznaju.
Ti moliš za nas milost da budemo zaista kršćani:
otkupljeni i posvećeni; sve više uobličeni
životu i smrti našega Gospodina.
Oni koji žive u Crkvi i njezinu Duhu.
Klanjatelji Božji u duhu i istini;
svjedoci spasenja svojim životom
u svim njegovim porama, čisti i ljudi stege,

iskreni tražitelji istine u svemu.
Odvažni i ponizni kad se pripremaju
za svoje zvanje ili ga žive,
jer je ono za njih sveti Božji poziv;
Božja djeca, što po Apostolovoj riječi
moraju svijetliti kao svjetlila
posred pokvarena i izopačena roda, (Fil 2, 15),
veseli i pouzdani gradeći
na Gospodinu svih vremena, danas i svagda.
Mi ti se posvećujemo, sveta Djevice i Majko,
jer ti i *jesmo* posvećeni.
Kao što nismo sagrađeni
samo na ugaonom kamenu, Isusu Kristu,
nego i na temelju apostola i proroka,
tako su naš život i naše spasenje
trajno ovisni o tvome DA,
o tvojoj vjeri i plodu *tvoje* utrobe.
Pa kad stoga kažemo da ti se želimo posvetiti,
onda priznajemo
da želimo biti i prihvatiti duhom i srcem,
svom nutarnjošću i vanjštinom ono što *jesmo*.
Ovom posvetom pokušavamo svojim životom
odgovoriti na povijest spasenja, koju je Bog izveo,
i u kojoj je nama već odredio mjesto.
Dolazimo k tebi, jer se u tebi zbio
i po tebi bio začet naš Spas.
Budući da smo ti posvećeni i tebi se
posvećujemo, pokaži nama upućenima u tvoju
milost, Isusa, blagoslovljeni plod tvoje utrobe!
Pokaži nam Isusa, Gospodina i Spasitelja, Svjetlo
istine i Božje Došašće u sadašnjem vremenu!
Pokaži nam Isusa, koji je doista trpio i doista
uskrsnuo, Sina Očeva i sina zemlje, jer je tvoj sin.
Pokaži nam onoga po kojem smo zaista
oslobođeni svih vlasti i sila,
koje su još pod nebom, oslobođeni,
pa makar im je zemaljski čovjek još podložan.
Pokaži nam Isusa, jučer, danas i navijeke.

(Usp. K. Rahner, *Marija, majka Gospodnova*, KS, Zagreb, 71-73.)

João Luiz POZZOBON

(1904. - 1985.)

*Otac obitelj iz Ribeiraua (Brazil), đakon i kandidat za oltar.
Član schönstattskog pokreta, g. 1950. započinje hodočašće s
Gospinom slikom i "Promidžbu krunice", raširene na svih pet
kontinenta.*

Mijenjamo svijet

Draga Majko,
Kraljice i pobjednice Schönstattka!
Klečim ovdje zajedno
s ovim hodočasnicima koji su došli
iz svetišta Nazaret u Buenos Airesu...
Obećajem ti da ću i nadalje svako jutro
obnavljati svoju posvetu,
u zajedništvu s hodočasnicima.
Činim to radi hodočasničkih slika
koje odavle kreću na put,
i radi mjesta za koja su određene
u smislu svoga poslanja.
Svaki se dan u posveti potpuno predajem tebi
i želim činiti sve što se tebi sviđa.
Tako se posvećujem i hodočasnicima
i potpuno predajem svoj život proštenjarima,
koji će imati velik utjecaj na nas i na mnoge.
Čuj, molim te, draga Majko,
ove skromne molbe i usliši ih
kao što si me uvijek uslišavala...
Trojedini Bog
neka nam dade snage i odvažnosti,
koje su potrebne
da promijenimo naš današnji svijet.
Hoćemo biti tvoja djeca,
tvoje oruđe,
do kraja, do smrti.
Amen.

Sl. Božji Antonio BELLO

(1935. - 1993.)

Rodom iz Alessana (Italija), za svećenika zaređen g. 1957., a za biskupa 1982. Od g. 1985. nacionalni predsjednik Pax Christi. Skrbio za ovisnike, napisao nekoliko knjiga duhovno-ga sadržaja.

Svetoj Mariji, ženi svagdašnjice

Sveta Marijo, ženo svagdašnjice, možda samo ti možeš shvatiti da ovo naše ludovanje, kako bismo te priveli u okvire posve zemaljskih iskustava kako ih mi doživljavamo, nije znak nekakva pomodna posvjetovnjačenja. Ako ti se za trenutak usuđujemo oduzeti aureolu, to je stoga jer želimo vidjeti kako si lijepa otkrivene glave.

Ugasimo li reflektore prema tebi uperene, to je stoga što nam se čini da ćemo tako bolje sagledati Božje svemogućstvo koje je iza sjenâ tvoga tijela skrilo izvore svjetla.

Dobro znamo kako si bila oduševljena da ploviš širokim morem. Kad te nukamo da jedriš uz obalu, time te ne želimo svesti na opseg naših malih krstarenja.

Činimo to da nas, gledajući te tik uz krajeve naših klonuća, zahvati svijest kako smo i mi pozvani te se, poput tebe, odvažimo na put oceanima slobode.

Sveta Marijo, ženo svagdašnjice, pomozi nam shvatiti kako najplodnije bogoslovno poglavlje nije ono koje te stavlja usred Svetog pisma ili otačkih spisa, duhovnosti ili liturgije, dogmi ili umjetnosti, nego ono koje te smješta unutar nazaretske kućice, gdje si između lonca i tkalačkog stana, usred suza i molitava, klubaka vune i svetopisamskih svitaka, svom snagom svoje prirodne ženskosti u svemu iskusila radosti bez zlobe, gorčine bez očaja, rastanka bez povratka.

Sveta Marijo, ženo svagdašnjice, oslobodi nas od želje da opjevamo velika djela i nauči nas kako svagdanji život slični radilištu na kome se gradi povijest spasenja.

Popusti priveze na jedrima naših strahova da možemo, kao i ti, prepuštajući se Božjoj volji, osjetiti sreću u prozaičnim pregibeljima vremena i sporom umiranju danâ.

Opet dođi i obazrivo hodi s nama, o izvanredni stvore, zaljubljen u svagdašnjicu; ti koja si, prije no što si okrunjena za nebesku Kraljicu, udisala prašinu naše siromašne zemlje.

(A. Bello, *Marija žena naših dana*, Split 1994., 12-13.)

Svetoj Mariji, Djevici iščekivanja

Sveta Marijo, Djevice iščekivanja, daj nam od svoga ulja jer se naše svjetiljke gase. Pogledaj: zalihe su se istrošile. Ne šalji nas k drugim prodavačima. Ponovno upali u našim dušama prvotnu gorljivost, kad nam je bila dostatna neka malenkost da poskočimo od radosti: dolazak dalekog prijatelja, večernja rumen nakon oluje, pucketanje panja koje bi nas zimi dočekalo pri povratku kući, raspjevana zvonjava blagdanih slavlja, prispjeće lastavica u proljeće, opojni miris zgnječena grožđa, jesenske popijevke koje dolazahu sa žrnjeva, nježno i tajanstveno zaobljenje majčina krila, miomiris levande kad se pripremala kolijevka.

Ako danas više ne znamo čekati, to je stoga što oskudijevamo nadanjima. Presušila im vrela. Trpimo duboku krizu priželjkivanja. Zasićeni tisućama nasrtljivih nadomjestaka, u pogibli smo da ne očekujemo više ni ona prekogrobna obećanja, potvrđena božanskom krvlju Saveza. Sveta Marijo, ženo iščekivanja, utješi bol majki zbog njihovih sinova koji jednog dana odoše od kuće da se nikad više ne vrate, jer su poginuli u prometnoj nesreći ili su zavedeni zovom džungle.

Zameo ih ratni vihor ili progutao vrtlog strasti.
Nestali su u oluji na moru ili ih je raznijelo
nevrijeme života...

Sveta Marijo, Djevice iščekivanja, podari nam
budan duh. Prispjevši na prag trećeg tisućljeća,
više se, na žalost, osjećamo kao djeca sutona
negoli kao proroci zore. Stražo jutarnja, probudi
nam u srcu vatrenu želju mladih naraštaja, da
ih ponese u svijetu koji se osjeća starim.
Konačno nam pribavi harfu i citru da, s tobom
ranoranilicom, uzmognemo probuditi zoru.
Nasuprot promjenama, koje potresaju poviješću,
udijeli nam da na koži osjetimo ježure novih
početaka. Daj da shvatimo kako nije dosta
primiti: treba iščekivati. Primati katkad znači
prepustiti se usudu. Iščekivanje je uvijek znak
nadanja. Zato nas učini službenicima
iščekivanja. Neka nas, Djevice od došašća,
Gospod koji dolazi iznenada nađe sa svjetiljkom
u ruci, što će nam tvoje majčinstvo isprositi.

(A. Bello, *Marija žena naših dana*, Split 1994., 18-20.)

Svetoj Mariji, ženi odvažnoj

Sveta Marijo, ženo odvažna, ti koja si kroz tri
samotna sata pod križem kao spužva upila tugu
svih majki na zemlji, pozajmi nam malo od svoje
snage. U ime Boga, osvetnika siromašnih,
podržavaj buntovne pokrete onih koji se osjećaju
pogaženima u svome dosotjanstvu. Ublaži muke
svih žrtava nasilja. Smiri skriveni plač tolikih
žena koje u kućnom skrovištu muška silovitost
sustavno tlači.

Nadahni prosvjedom majke koje u srce ranjavaju
sustavi sile i ideološke vlasti. Ti, simbole žena
koje se ne daju zavesti nekakvom logikom
nasilja, vodi korake odvažnih žena koje potresaju
zavjerom tolikih sukrovnicih šutnji. Sidi na sve
svjetske "trgove svibnja" da utješiš one što plaču
za nestalim sinovima (desaparecidosima). A

zatrubi li ratna trublja, okupi sve Evine kćeri da
se stave na kućna vrata, kako bi spriječile
izlazak svojih ljudi, oboružanih poput Kaina, da
ubijaju braću.

Sveta Marijo, ženo odvažna, koja si na Kalvariji
bez smrti zadobila mučeničku palmu, svojim
primjerom ohrabri nam srca te ne dopustimo da
nas svladaju suprotivštine. Pomozi nam nositi
breme svagdašnjih nevolja, ali ne očajničkim
duhom nego smirenošću onih koji znaju da su
nošeni na dlanu Božje ruke. A ako nas okrzne
napast skončanja, jer više ne možemo izdržati,
stavi se uz nas. Sjedni na naše bezutješne
počinke. Ponavlaj nam riječi nade.

Tada ćemo te, utješeni tvojim dahom, zazivati
najstarijom molitvom napisanom u tvoju čast:
*"Pod obranu se tvoju utječemo, sveta Bogorodice.
Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego
nas od svih pogibli oslobodi, Djevice slavna i
bлагословљена."* Tako neka bude.

(A. Bello, *Marija žena naših dana*, Split 1994., 53.)

Svetoj Mariji, ženi odmora

Sveta Marijo, ženo odmora, skрати nam noći kad
ne uspijevamo zaspati. Kako je teška noć bez
sna! Predstavlja sletišće bez svjetla, kamo
prizemljuju mračne povorke uspomena i s kojega
slijeću jata mōre koja stišće srce.

Stani uz nas kad, usprkos tabletama, ne
uspijevamo stisnuti oka, a i najmekša postelja
nam postane mučilište; kad sa ceste pasji lavež
naliči jauku iz svemira, a otkucaji sata s tornja
padaju na dušu kao udarci maljem; kad za jedva
čujno njihanje sata na uteg s hodnika ne znaš
pravi li ti društvo, ili te podsjeća na
nezaustavljivu trku vremena, ili ti produžuje
muke sati koji nikako da prođu.

Nadziri počinak onoga tko živi sam. Nad starima
produžuj zavjese sna, kratke i lagane poput onih

s izvezenim mogranjima. Ojačaj polusan svih koji u bolnicama krvavo plaču. Smiri noćni nemir onoga tko se na postelji okreće plačući od grizodušja. Stišaj tjeskobu onome tko ne počiva, jer se boji dana koji dolazi. Podvrni krpe pod sve one što spavaju ispod mostova. Ogrij kartonima bijedne koji ih noću na pločnicima brane od studeni.

Sveta Marijo, ženo odmora, želimo te moliti za one koji navješćuju Evanđelje. Katkada ih vidimo umorne i obeshrabrene; izgledaju kao Petar kad je rekao: "Učitelju, svu noć smo se trudili i ništa ne ulovismo." Zaustavi ih kad ih pastirska revnost vodi do toga da zanemare svoju osobu. Podsjeti ih na dužnost počinka. Oslobodi ih od groznice djelatnosti. Pomozi im da mirno spavaju. Ne uvedi ih u napast da skraćuju ionako male obroke sna, pa ni zbog Kraljevstva. Jer apostolska iscrpljenost nije tamjan koji je Bogu drag.

Međutim, kad u Časoslovu mole Psalam 126, zapjevaj ga s njima te naglasi retke koji govore kako je uzaludno rano ustajati i kasno ići na počinak, jer "Gospodin daje kruha svojim miljenicima u snu". Tada će dobro shvatiti da ih ti ne nagovaraš oslobodjenje od poslova nego da sve predaju u ruke onoga koji daje plodnost ljudskom radu.

Sveta Marijo, ženo odmora, daj nam uživati nedjelju. Učini da ponovno otkrijemo staro veselje zaustaviti se pred crkvom (nakon svete mise) i razgovarati s prijateljima, ne gledajući na sat. Obuzdaj naše iscrpljujuće popise putova što ih treba prevaliti. Drži nas daleko od uznemiravanja onih koji se vječito bore s vremenom. Oslobodi nas od zabrinutosti za stvari. Uvjeri nas kako ostati pred šatorom da bismo razmislili o putovanju, vrijedi mnogo više nego poduzimati iscrpljujuće vožnje bez pravog cilja. Nadasve nas nauči shvatiti kako se tajna tjelesnog opuštanja sastoji u tjednim počincima i

sebi priuštenim godišnjim odmorima; i kako je tajna nutarnjeg mira u tome da znamo trošiti vrijeme s Bogom. On ga toliko troši s nama. I ti ga tako mnogo trošiš.

Stoga nas uvijek, i kad kasnimo, navečer, čekaj na vratima kuće na svršetku našega bezumnog lutanja. I ako ne nađemo drugo uzglavlje da položimo glavu, pruži nam ti svoja ramena da ublažimo svoj umor i konačno mirno zaspimo.

(A. Bello, *Marija žena naših dana*, Split 1994., 58-59.)

Svetoj Mariji, ženi poslušnoj

Sveta Marijo, ženo poslušna, ti koja si imala milost "hodati pred Gospodinom", podaj i nama da poput tebe budemo sposobni "tražiti njegovo lice". Pomozi nam shvatiti kako samo u njegovoj volji možemo pronaći mir. I kad nas on izazove da skočimo u tamu kako bismo ga dostigli, oslobodi nas vrtoglavice od praznine i daj nam sigurnost da, tko sluša Gospodina ne pada na tlo, kao u pogibeljnoj cirkusnoj predstavi bez mreže, negoli da uvijek padne u njegov naručaj.

Sveta Marijo, ženo poslušna, ti dobro znaš kako Božje lice, dok hodamo ovdje dolje, možemo naći samo posredstvom brojnih ljudskih lica; i da nam njegove riječi stižu jedino u bijednim jekama našega zemaljskog rječnika. Stoga nam udijeli oči vjere da se naša poslušnost ostvaruje u svagdašnjici, kad razgovaramo s prolaznim sugovornicima što ih je on odabrao kao znakove svoje svevišnje volje.

Čuvaj nas od laganih udovoljenja i komotnih pristajanja na posrednim stubama koje nas sprečavaju da se uspnemo sve do tebe. Nije, zapravo, rijetkost da idolopoklonski nagoni, koji još nisu ugašeni u našem srcu, čine da zamjenjujemo za evandeosku poslušnost ono što je puko ulagivanje, i za profinjenu krepost ono što je samo bijedna korist.

Sveta Marijo, ženo poslušna, ti koja si, da spasiš život svoga sinka, izigrala naredbe jednog tiranina i, pobjegavši u Egipat, postala za nas ikona pasivna otpora i civilnog neposluha, podaj nam smjelost prigovora svaki put kad nam savjest kaže kako "valja radije slušati Boga negoli ljude".

A da nam u tom tešku razlučivanju ne uzmanjka tvoje nadahnuće, dopusti da te barem tada možemo zazvati ovako: "Sveta Marijo, neposlušna ženo, moli za nas."

(A. Bello, *Marija žena naših dana*, Split 1994., 69.)

Svetoj Mariji, ženi služenja

Sveta Marijo, službenice Gospodinova, koja si mu se predala dušom i tijelom, te ušla u njegov rod kao obiteljska suradnica u njegovu djelu spasenja; ženo zaista izjednačena, koju je milost uvela u trojstvenu intimnost i učinila kovčegom božanskih povjerenja; domaćice Kraljevstva, koja si služenje protumačila ne kao smanjenje slobode nego kao nepovratno pripadanje narodu Božjem, molimo te, da nas uzmeš u školu onoga trajnog đakonata kojega si ti postala neusporedivom učiteljicom.

Suprotno od tebe, teško se stavljam u ovisnost o Bogu i ne da nam se shvatiti kako nam jedino bezuvjetno predanje njegovu gospodstvu može pružiti prvotnu abecedu za čitanje svakog drugoga ljudskog služenja.

Predati se u Gospodnje ruke čini nam se igrom na sreću.

Mjesto da to stavimo u okvir obostrana saveza, podvrgavanje njemu osjećamo kao preinaku robovanja. Ljubomorni smo, zapravo, na svoju navezanost. Više nas toliko ne uvjerava svečana izjava kako služiti Bogu znači kraljevati.

Sveta Marijo, službenice Riječi, službenice dotle da si je ne samo slušala i čuvala, nego si je i primila utjelovljenu u Kristu, pomози nam staviti Isusa u središte svog života. Učini da osjetimo njegove skrovite upute. Vodi nas za ruku, da mu uzmognemo do kraja biti vjerni. Obdari nas blaženstvom onih slugu koje će on još naći budne, vraćajući se u gluho doba noći i koji će se, pripasavši haljinu, sam posaditi za stol i posluživati.

Učini da nam Evanđelje postane nadahnuto načelo za svaki naš izbor. Očuvaj nas od napasti da tražimo popust u vezi s njegovim zahtjevnim traženjima. Učini nas sposobnima za radosno slušanje. Konačno, daj krila našim nogama kako bismo mogli poslužiti misijskom naviještanju do krajnjih granica zemlje. Sveta Marijo, službenice svijeta, ti koja si, netom si se proglasila službenicom Božjom požurila da se učiniš službenicom Elizabetinom, udijeli našim koracima skrbnu žurbu kojom si ti stigla u judejski grad, simbol ovoga svijeta za koji je Crkva pozvana da se opase radnom pregačom. Povrati sklonost besplatnosti našem služenju, tako često uprljanu troskom podjarmljenosti. I učini da sjene moći nikada ne padnu na naša darivanja.

Ti, koja si iskusila muke siromahâ, pomози nam da svoj život stavimo njima na raspolaganje, i to obzirno i šutljivo, a ne svjetlosnim reklamama prvoborstva. Učini nas svjesnima kako se pod lažnim vidom umornih i opterećenih krije Kralj. Otvori nam srce za patnje naše braće. A da uzmognemo biti spremni uvidjeti njihove potrebe, daj nam oči pune nježnosti i nade. Oči kakve si imala ti, onog dana. U Kani Galilejskoj.

(A. Bello, *Marija žena naših dana*, Split 1994., 71-72.)

Svetoj Mariji, ženi naših dana

Sveta Marijo, ženo naših dana,
dođi prebivati među nama.

Navijestila si kako će te svi naraštaji
zvati blaženom.

Među tim je naraštajima, dakle, i naš;
i on ti želi pjevati hvale ne smao za velike stvari
koje ti Gospodin učini u prošlosti nego
i za sve divote što ih po tebi izvodi i u naše dane.

Učini da te osjetimo bliskom
u svojim problemima.

Ne kao Gospođu koja dolazi izdaleka
i rješava ih snagom svoga nastupa
ili obrascima tiskanima jednom zauvijek.
Nego kao jednu koja iste probleme osjeća živo
na svojoj koži, pozna njihovu neizrecivu
dramatičnost, shvaća preljeve promjena
i dostiže svu razinu naših muka.

Sveta Marijo, ženo naših dana,
oslobodi nas od napasti da mislimo
kako tvoji duhovni doživljaji
od prije dvije tisuće godina tobože nisu za nas,
sinove civilizacije, koja se prozvala pomodna,
poindustrijska i ne znam kojim sve "po",
a označuje se kao pokršćanska.

Daj nam shvatiti da su čednost,
poniznost, čistoća,
plodovi svih povijesnih razdoblja
i kako okretanje vremena
nije promijenilo kemijski sastav nekih vrednota,
kao što su besplatnost, poslušnost,
povjerljivost, nježnost, opraštanje.

Te vrednote još vrijede
i nikada neće izići iz optjecaja.

Stoga se vrati među nas i pruži nam
posadašnjeno izdanje onih velikih ljudskih
kreposti koje su tebe učinile
velikom u Božjim očima.

Sveta Marijo, ženo naših dana,

kad te je Isus odredio za našu majku,
nije te učinio samo suzemljakinjom
nego i suvremenicom svih nas.
Zarobljenicom istog prostornog
i vremenskog odlomka.

Nitko te, stoga, ne može optužiti da si od nas
odijeljena pokoljenjima, niti smije posumnjati da
ne možeš razumjeti drame naše dobi.

Stavi se zato uz nas i poslušaj
kad ti povjeravamo svagdanje tjeskobe
koje muče naš moderni život:
nedostatna plaća, umornost od stresova,
neizvjesna budućnost, strah od neuspjeha,
unutarnja osamljenost, pokvareni odnosi,
nestalnost u osjećajima, teško odgajanje djece,
sve manje saobraćanje čak
i s najdražim osobama,
nepotrebna rascjepkanost vremena,
vrtoglavica zbog tolikih napasti,
žalost zbog padova, dosada zbog grijeha...

Učini da osjetimo tvoju smirujuću prisutnost,
o najdraža vršnjakinjo svih nas.
I neka nikad ne bude poziva
u kojemu odjekuje naše ime,
a da, pod istim slovom abecede,
ne odjekne i tvoje, i da se tebe ne čuje odgovoriti:
"Prisutna!" Kao stara školska drugica.

(A. Bello, *Marija žena naših dana*, Split 1994., 104-106.)

Max THURIAN

(1921. - 1996.)

Rodom iz protestantske obitelji u Ženevi (Švicarska), zajedno s Rogerom Schutzom (2005) g. 1942. osniva ekumensku zajednicu Taizé (Francuska). Ulazi u Katoličku Crkvu i postaje g. 1987. svećenikom.

Majci Isusovoj, Majci Crkve

Bože svemogućí!

Ti si htio da se Sin tvoj
rodi od siromašne Djevice,
da se u njegovoj slabosti i siromaštvu
očituje tvoja snaga i bogatstvo:
ojačaj nas u našem siromaštvu,
jer ne želimo ništa posjedovati
osim onoga što nam daruje tvoja ruka
- po Kristu, našem Gospodinu!
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

Bože sveti!

Ti si došao da se nastaniš u Mariji
i da je učiniš svojim prebivalištem;
učinio si
da tijelo Kristovo postane
novi i konačni hram tvojih klanjatelja:
dođi i nastani se u nama svojim Duhom Svetim
da naša tjelesa postanu sve više
hramovi, tvojom nazočnošću posvećeni
- po Kristu, našem Gospodinu.
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

Bože, Učitelju naš!

Ti si Mariji udijelio milost čiste vjere
po kojoj je ona primila tvoju riječ
povjerenjem poslušne i posvećene službenice:
učini nas svojim vjernim slugama,
punima vjere u tvoja pouzdana obećanja
- po Kristu, našem Gospodinu.
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

Bože ljubavi!

Ti si Djevicu Mariju učinio ljudskom majkom,

blagoslovljenom među ženama,
blaženom za sva pokoljenja:
obnovi u nama vjeru u tvoga Sina,
pravoga Boga i pravoga čovjeka,
i zahvalnost za divno čudo utjelovljenja
- po Kristu, našem Gospodinu.
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

Bože slave!

Ti si obradovao Mariju,
svoju poniznu službenicu,
dolaskom Mesijinim
i nadahnuo joj pjesmu radosti i pobjede:
ponizi našu oholost,
oslabi našu snagu,
da u poniznosti i siromaštvu
nađemo pravu jakost i istinsko bogatstvo
- po Kristu, našem Gospodinu.
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

Bože sućutni!

Ti si Mariju pridružio trpljenju svoga Sina,
da njezino srce upriličiš mucí Raspetoga:
daj da nađemo radost u trpljenju za Evandjelje i
da u svome tijelu dopunimo
ono što nedostaje bolima Isusovim
za njegovo Tijelo, Crkvu
- po Kristu, našem Gospodinu.
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

Gospodine, Bože!

Ti si odgovorio mesijanskim nadama
svoga izabranog naroda Izraela
i žarkim očekivanjima svih ljudi
svojih ljubljenih stvorova,
tim što si poslao svoga Anđela k Mariji,
Kćeri sionskoj:
udijeli nam
da se uvijek nadamo tvojem pohodu
i da radosno očekujemo tvoje slavno kraljevstvo
- po Kristu, našem Gospodinu.
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

Oče milosrđa!
Ti si predodredio i milošću ispunio
Djevicu Mariju
da postane Majka tvoga jedinoga Sina:
obogati nas svojim blagoslovom
u njemu, Ljubljenom,
ti koji si nas u njemu izabrao
da budemo sveti i neporočni
pred tobom, u ljubavi
- po Kristu, našem Gospodinu.
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

Bože, Oče naš!
Ti si učinio Mariju pralikom Crkve,
naše majke,
i dao je vjernom Učeniku kao duhovnu majku:
udijeli nam milost
da prigrlimo u svoje srce Crkvu kao majku
te nas obraduj u duhovnoj obitelji
kojom si nas podario
- po Kristu, našem Gospodinu.
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

Bože pobjede!
Ti si svome učeniku Ivanu
u viđenju objavio
konačnu pobjedu svoje Crkve:
daj nam da stalno promatramo na nebu
mnoštvo tvojih pobjedonosnih svjedoka
te nađemo srčanosti i hrabrosti
u boju na ovome svijetu;
primi njihovu molitvu,
sjedinjenu s našom u zajedništvu svetih;
daj da slijedimo
primjer vjere, boguodanosti,
postojanosti i svetosti
one koja bijaše tvoja ljudska majka
i koja ostaje pralik tvoje svete Crkve
- po Kristu, našem Gospodinu.
Dođi, Duše Sveti Stvoritelju.

(B. Duda, *Nazaretska poruka Marijina Trsata*,
Brat Franjo, Zagreb 1991., 114-117.)

Bl. Terezija iz KALKUTE

(1910. - 1997.)

Ganxhe Bojaxhiu, Albanka rodom iz Skopja (Makedonija), g. 1928. ulazi u samostan sestara loretki, g. 1948. utemeljuje družbu Misionarki ljubavi, a g. 1963. Misionara ljubavi. Poznata po djelima ljubavi prema siromasima kao Majka Terezija iz Kalkute, a g. 1979. dobitnica Nobelove nagrade za mir. Ivan Pavao II. proglasio ju je blaženom 2003. godine.

Daj mi svoje srce

Marijo, Majko Isusova,
daj mi svoje srce,
tako lijepo,
tako čisto,
tako bezgrešno,
tako puno ljubavi i poniznosti.
Učini me dostojnom da primim Isusa
pod prilikama Kruha i Vina,
ljubeći ga kao što si ga ti ljubila
i služeći mu u najsiromašnijima,
među siromasima...

(Usp. *Glas Koncila*, 18/1998., 24.)

Srce kao tvoje

Draga Gospe,
daj nam tako čisto srce kao tvoje,
tako lijepo,
puno ljubavi,
poniznosti,
da i mi primimo Isusa
i da ga darujemo drugima.
Ti si uzrok naše radosti,
naše sigurnosti.
Ti si naša obrana, naša Majka.
O, Marijo, mi smo uvijek s tobom...

Bernard HÄRING

(1912. - 1998.)

Rodom iz Böttingena (Njemačka), redemptorist, g. 1939. zaređen za svećenika, poznati stručnjak za kršćansko čudoređe. Predaje u Gras am Inn, a zatim na Alfonsianumu i Lateranu u Rimu.

Prikaži nas Ocu

Marijo, prikaži nas Ocu

zajedno s Isusom.

Moli za nas,

da zaista pripadamo Bogu,

da slijedimo Krista na njegovu putu

i možemo reći svakog dana s njime:

”Zauzet sam stvarima Oca svoga!”

(B. Häring, *Prikaži nas Ocu* u: *Marija*, 2/2000., 45.)

Anastasio BALLESTRERO

(1913. - 1998.)

Alberto Ballestrero, rodom iz Genove (Italija), ulazi g. 1924. u sjemenište bosonogih karmelćana, a g. 1928. u karmelćanski Red. Za svećenika zaređen g. 1936., od g. 1948. provincijal, od g. 1955. vrhovni poglavar Reda do g. 1967., od g. 1973. nadbiskup Barija, od g. 1977. do 1989. Torina i od g. 1979. kardinal

Gospi od dočeka

Gospe od dočeka!

Tako te pozdravljamo i zazivamo

kad sretamo tvoju sliku

postavljenu na ulazu u ovu kuću.

Dočikaš nas sa svojim

djevičanskim osmijehom prvorodene kćerke

te i nas uistinu činiš

braćom i sestrama u bratskoj ljubavi

koja nas sve veže uz tvoga sina Isusa.

Dočikaš nas

sa svojim božanskim majčinstvom

koje nam pomaže da budemo živi

životom Božjim,

dok tvoja nazočnost tješi naše dane

i čini od njih radostan hod prema Raju.

Gospe od dočeka,

učini svojim naša srca

i čuvaj ih u svome ljupkom srcu,

da ih zauvijek možeš prikazati

svome božanskom Sinu.

Tako neka bude.

(Kardinal A. Balestrero, *Gospi od dočeka* u: *Marija*, 2/1999., 45.)

Pomoćnici kršćana

Pomozi nam, Majko blagoslovljena,
slušati tvoga Sina i slušati tebe!
Pomozi nam vjerovati
da vjera raste mnogo brže
u tišini poklona i poslušnosti
negoli u tolikim proglasima
koji olako postaju samo izlika.
Pomozi nam, Majko blagoslovljena,
da znamo djelovati kao i ti!
Pomozi nam slušati i prihvaćati u svom srcu
riječi života vječnoga, otajstva koja spašavaju,
da naša povijest bude što više prožeta
tim skrovitim istinama
koje si ti shvatila i srcem čvrsto vjerovala!
Pomozi nam, Majko naša,
da nasljeđujemo tebe,
da bismo mogli bolje razumjeti tvoga Sina,
da bismo dosljednije svjedočili njegovo Evanđelje.
Pomozi nam graditi novu zajednicu,
u kojoj prisutnost tvoga Sina i tvoja
neće biti povjerene
nekoj nejasnoj osjećajnoj pobožnosti,
nego sve većem prostoru molitve i skromnosti.
Hoćeš li nam pomoći da shvatimo,
Majko Gospodinova,
da kao kršćani mnogo više rastemo
kad slušamo negoli kad govorimo,
više kad klečimo negoli kad tumačimo,
više kad vjerujemo negoli kad gledamo?
Majko Gospodinova,
Majko slušanja,
Majko vjere, učini nas sličnima sebi,
da bismo uspjeli postati
svjedoci utjehe i nade u svijetu.

(Usp. Maria Ausiliatrice, 9/1998., 23.)

Eduard Francisco PIRONIO

(1920. - 1998.)

Brazilac, rodom iz Nueve de Julio, g. 1943. zaređen za svećenika i g. 1964. za biskupa, od g. 1972. biskup u Mar del Plata, od g. 1975. prefekt Zbora za posvećeni život, od g. 1976. kardinal, od g. 1984. predsjednik Papinskog vijeća za laike.

Gospi od Uskrsa

Gospe od Uskrsa,
Gospe od Križa, Gospe od Nade i Pouzdanja,
Gospe od Velikoga petka,
Gospe od Nedjelje uskrsnuća,
Gospe od Noći, Gospe od Jutra,
Gospe od svih odlazaka,
budući da si ti Gospa uskrsnoga puta,
poslušaj nas:
Danas ti želimo reći hvala,
tisuću puta hvala, naša Gospe,
za tvoj DA, Neka mi bude po Riječi Tvojjoj,
za tvoju potpunu spremnost služenja,
za tvoje siromaštvo i za tvoju šutnju,
za tvoje trpljenje kod svih odlazaka,
koji će donijeti Mir tolikim dušama,
unatoč vremenu i udaljenosti.
Gospe od Šutnje i od Križa,
Gospe od Ljubavi i od Darivanja same sebe,
Gospe od primljene Riječi
i Riječi, koja je zahtjevna,
Gospe od Mira i od Nade,
Gospe od svih onih koji odlaze,
jer ti si Gospa
USKRSNOGA PUTA!...

(Usp. Naša Gospa od Uskrsa... u: Marija, 4/1996., 125.)

Gospi od šutnje

Gospe šutnje i Križa,
Gospe Ljubavi i Predanja,
Gospe primljene
i zadane Riječi,
Gospe mira i Nade,
Gospe svih onih koji odlaze,
jer si Gospa uskrsnog hoda:
I mi smo dijelili kruh prijateljstva
i bratskog zajedništva.
Osjećamo se jaki i sretni.
Naša žalost pretvorit će se u radost,
i naše veselje bit će potpuno,
i nitko nam ga neće moći oduzeti.
Nauči nas, Marijo, da budemo zahvalni
i radosni zbog svih odlazaka.
Nauči nas da reknemo svoj "da" cijelom dušom.
Uđi u naše malo srce
i izgovori ga ti sama, mjesto nas.
Budi put onima koji odlaze
i vedrina za one koji ostaju.
Prati nas uvijek
dok složno hodočastimo prema Ocu.
Nauči nas kako je ovaj život stalan odlazak.
Uvijek rastanak i žrtva.
Uvijek prijelaz i vazam.
Dok ne dođe konačni Prijelaz, savršeni Vazam.
Tada ćemo razumjeti
kako je za život potrebno umrijeti;
da se sastanemo potpuno u Gospodinu,
potrebno se rasti.
I da je nužno proći kroz mnoge nevolje
da uzmognemo ući u Slavu.
Naša Gospe Pomirenja,
Sliko i vrelo Crkve:
danas ostavljamo u tvom srcu,
siromašnu, tihu i raspoloživu,
ovu Crkvu hodočasnicu Uskrsa.

Crkvu bitno navjestiteljsku,
kvasac i dušu društva u kojemu živimo,
Crkvu Proročku da bude vjesnica kako je
Kraljevstvo već došlo.

Crkvu odvažnih svjedoka,
uključenu u ljudsku povijest,
kao Gospodnju spasiteljsku nazočnost,
vrelo mira, radosti i nade. Amen!

(I. Lاراڻاڟا, *Marijina šutnja*, III. izd., Zadar 1996., 226-227.)

Gospi Lujanskoj

(14. rujna 1997.)

Djevice Lujanska, Majko siromaha i poniznih,
onih koji trpe i nadaju se:
Ti koja si izabrala ovo mjesto,
u tihoj beskrajnosti argentinskih prostranstava,
gdje ćeš slušati naše molbe,
razvedri naša srca i govori nam o svom Sinu:
"Spasitelju jučer, danas i uvijek".
Ovo jednostavno mjesto duhovno je srce
našega naroda.

Danas dolazimo tebi, mala skupina učenika,
apostola i svjedoka tvoga Sina...
Dolazimo iz daleka i iz bliza.
Razolikih smo lica i kultura,
različitih jezika, ali se razumijemo
u istoj Riječi tvoga Sina
koji poručuje svakom pojedincu: "Evo ti Majke";
i tako te osjećamo, Marijo, kao svoju Majku i
Gospođu.
Molimo te samo da nas gledaš i slušaš.

Imamo ti mnogo toga reći,
tolike ti muke priopćiti, za tolike te milosti moliti.
Za nas, za naša mjesta, za naše mjesne Crkve.
Ali nam nedostaje vremena i riječi.
Dosta nam je da smo te došli ovdje gledati
i znati da nas ti gledaš i mijenjaš.

Mladi smo i odrasli, muškarci i žene
koji žele živjeti Crkvu u srcu svijeta,
kao što to od nas traži tvoj Sin.
Zalažući se u vremenu koje nam je dano,
hoćemo živjeti s ozbiljnom, jakom i poniznom
vjernošću, ujedinjeni sa svojim Pastirima -
biskupima i svećenicima - s redovnicima i svim
vjernicima laicima u zajedništvu misionarske Crkve.
Mi smo obilježeni vatrom Duha Svetoga
i nanovo poslani od tvoga Sina naviještati
svim narodima Radosnu Vijest Kraljevstva:
ljubav Očevu.
Vjerom smo proželi svijet
u kojemu živimo i zauzeli se učiniti
od srca Crkve-zajedništva, mjesto susreta
i put spasenja.
Upozoravamo na izazove ovoga stoljeća koje zalazi
i nade koje nam nudi novo.

Djevice Lujanska, Majko Isusova i Majko naša:
danas polažemo u tvoje srce svoju tjeskobu i
nadu, svoju žalost i radost. Želimo ti darovati
svoje siromaštvo, svoju molitvu, svoju radost,
svoju nadu, svoju ljubav za Crkvu ukorijenjenu
u svijet
kao sveopći sakrament spasenja.
Ti znadeš što nam sve treba:
velik pronicav duh za razumijevanje siromaštva
ljudi i bol narodâ, velika raspoloživost za
prihvaćanje Riječi Božje i njezino provođenje u
djelo, ozbiljna jakost za prihvaćanje Križa tvoga
Sina i sposobnost punu radosti u obvezi služenja
svojoj braći.

Želimo snažno ljubiti Crkvu
i živjeti u dubokom zajedništvu sa svojim Pastirima.
Da budemo molitelji i misionari.
Da znademo prihvaćati Riječ Božju
i razmišljati o njoj, provoditi je u djelo i prenositi
je vatrom Duha.

Presveta Marijo,
pomozi da budemo vjerni kad dođe naš čas.
To je čas "dramatičan i veličanstven", pun
izazova i nada. Trebamo vjernika laika koji će
živjeti svetost vlastitoga krštenja i apostolsku
obvezu krizme, da u svagdanjoj jednostavnosti
žive Vazmeno otajstvo, da se ne boje Križa ni
mučeništva. Da samo žive s radošću svetosti u
misionarskom zajedništvu Crkve.

Hvala, o Majko i Gospe Lujanska,
što si nas danas primila u svoj dom,
što si nas gledala i slušala,
što si nam govorila i krijepila nas,
što si nas učila da budemo Crkva.
Sad se vraćamo ozbiljni i jaki,
puni radosti i nade.
Vraćamo se svojim kućama, svojim krajevima,
svojim mjesnim Crkvama, sa sigurnošću
koju nam daju riječi tvoga Sina:
"Evo ti Majke", i nosimo u srcu radost da
možemo ponoviti s tobom Isusu Kristu - onomu
od jučer, današnjemu i onomu oduvijek - ove
tvoje riječi: "Evo službenice Gospodnje, neka mi
bude po Riječi tvojoj."

I sada se vraćamo kući noseći sa sobom
tvoju prisutnost Majke koja nam kaže:
"Učinite sve što vam rekne."
Tako se obvezujemo i tako neka bude.
Amen!

(Usp. E. Pironio, *Preghiera alla Vergine di Luján u:
Madre e Regina*, 8-9/2005., 24-25.)

Helder PESSOA CAMARA

(1909. - 1999.)

Rodom iz Fortaleza (Brazil), svećenik od g. 1931., biskup od g. 1952., nadbiskup Salde od g. 1952. i Olinde e Recifea od 1964. do 1985. Promicatelj ljudskih prava, posebno siromaha i beskućnika, predložen g. 1973. za Nobelovu nagradu za mir.

Mislila si na sve

Marijo, Majko Kristova
i Majko Crkve u našoj pripravi
za zadaću naviještanja Evanđelja
koju trebamo nastaviti,
proširiti i usavršiti, mislimo na tebe.
Na poseban način molimo
da nam budeš savršen uzor djelovanja i milosti
što je himan koji si pjevala,
kad te tvoja rodica, sveta Elizabeta,
proglasila naj sretnijom među ženama.
Nisi se zaustavila u svojoj sreći,
mislila si na cijelo čovječanstvo.
Mislila si na sve.
Ali si prihvatila i odabrala siromahe,
kao što je i tvoj Sin učinio.
Što je u tebi, u tvojim riječima,
u tvome glasu, što naviještaš u svom *Veliča*
da će moćni biti svrgnuti
i ponizni uzdignuti,
gladni nasićeni
i bogati ostati praznih ruku,
i nitko te se ne usuđuje osuditi kao prevratnicu
ili te gledati s nepovjerenjem? (...)
Posudi nam svoj glas, pjevaj s nama!
Traži od svog Sina da se u svima nama
ostvare, potpuno, Božji planovi!

(Usp. Dom H. Camara, *Mislila si na sve* u: *Marija*, 6/1998., 205.)

Ti, Majko moja

Ti, Majko moja,
smijem li se usuditi,
tebi hvalu zapjevati?

Nijedna žena ovoga svijeta
nije ljepša od tebe.
Stoga bih htio, o Djevice,
da nijednoj drugoj ženi
ne budu pjevane ljepše pohvale,
nego one koje proizlaze iz iskrene ljubavi
i tebi upravljene.

Tebi ću pjevati svoje pjesme,
koje će te silno obradovati.
Tebi ću svoje planove povjeriti,
Bog će ih ispuniti kad za to dođe vrijeme.
Budući da mi on daje snagu
i pomaže mojoj slaboći,
pronosit ću tvoje ime
na svim jezicima,
da te hvale
pohvalnim pjesmama...

(Iz knjige: *Seine Mutter, unsere Schwester*)

Anton TAMARUT

(1932. - 2000.)

Rodom iz Novalje, za svećenika krčke biskupije zaređen g. 1957., neko vrijeme župnik, a onda profesor crkvenog prava i liturgike u Rijeci, od g. 1986. biskup sibijski i od g. 1990. nadbiskup riječko-senjski.

Za mir i sreću domovine

Blažena Djevice Marijo,
Majko Božja Trsatska!
Ti si Majka Gospodina našega Isusa Krista
i Majka naša.
Po dobrohotnom Božjem naumu
ti si odabrala naš Trsat
da ovdje budeš blizu nama, Kristovim vjernicima.
Ti ovdje zračiš svojom majčinskom dobrotom
da ispuniš želju svoga umirućeg Sina na križu
koji nas je tebi povjerio.
Već 700 godina na Trsat hodočaste tvoji pobožnici:
grada Rijeke i okolice,
stanovnici Istre, Kvarnerskih otoka i Primorja,
Gorani i Podgorani, žitelji Like i Krbave,
cijele Lijepe naše domovine
i susjedne Slovenije.

Kroz duga si stoljeća sa svojim narodom
dijelila svaku sreću i nesreću,
svaki poraz i pobjedu.
Uvijek si bila Utjeha žalosnih,
Utočište grešnika, pomoćnica kršćana.
Umjela si otrti svaku suzu,
ublažiti i izliječiti svaku bol,
s Bogom i ljudima pomiriti svako ljudsko srce.
Bila si Zvijezda mora tolikim pomorcima,
supatnica i suputnica tolikim pečalbarima
i iseljenicima,
zaštitnica svih naših domova i cijele domovine.

U ovom tjeskobnom času naše povijesti,
u ovoj tako teškoj kobi našega naroda i naše vjere

zazivamo tebe,
premilostivu i, molitvom, svemoguću našu
Posrednicu kod Boga.

Tebe su naši stari zazivali:
"Odvjetnice Hrvatske, najvjernija Majko!"
Ovdje na Trsatu ti se zazivaš kao Majka
domovine, Mati slobode, veselja i sreće,
kao Utvrda mira.
Ti si nam rodila Sunce pravde,
Spasitelja i otkupitelja našega Gospodina Isusa
Krista.
Njega su proroci oglašavali kao Mironosca i
Kneza mira.
On, on je mir naš.

Neka on po tvomu zagovoru,
po tvojoj svemogućoj majčinskoj molitvi,
daruje svim ljudima "dobru volju".
Neka on upravi korake naše na put mira
te se među nama ustali njegovo kraljevstvo:
kraljevstvo istine i života,
kraljevstvo svetosti i milosti,
kraljevstvo pravde, ljubavi i mira!
Kraljice mira - moli za nas!

(Na Trsatu, 10. svibnja 1991.)

Franjo KUHARIĆ

(1919. - 2002.)

Rodom iz Gornjeg Pribića kraj Krašića, za svećenika zaređen g. 1945., kapelan u Radoboju, župnik u Rakovu Potoku, Sv. Martinu pod Okićem zatim u Samoboru, od g. 1964. zagrebački pomoćni biskup, od g. 1969. apostolski upravitelj i od g. 1970. zagreb. nadbiskup te od 2. veljače 1983. kardinal.

Zagovornici svih naroda

Danas smo ovdje velika zajednica vjere i molitve.
Ti, Marijo, moliš s nama, i mi molimo s tobom
našega Gospodina Isusa Krista
tvoga i našega Spasitelja.
Moli, Majko Crkve i Zagovornice svih naroda,
svoga Sina
da pošalje u novom svjetlu i snazi u ovo vrijeme
Duha Svetoga:
Crkvi, svakom čovjeku, svakoj obitelji,
osobito mladima, svima narodima.
U tvoje nevino srce,
koje je bilo probodeno mačem bola,
polažemo, Majko Božja,
svoju osobnu sudbinu, povijest svoga naroda,
sadašnjost i budućnost ovoga našeg svijeta:
da ga uvedeš u svojoj materinskoj ljubavi
u mudrost evanđeoskog života,
da to zaista bude tvoj svijet...
Tvojim životom poučeni,
tvojim primjerom rasvijetljeni,
tvojim posredovanjem zaštićeni,
vjerujemo da je bolji svijet
i sretniji čovjek ostvariv -
po Kristovoj milosti
u ljubavi Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

(Na Mariji Bistrici, 15. kolovoza 1971.)

Posveta Crkve i grada Zagreba

Sveta Marijo, Majko Božja i Majko naša!

Ove večeri sabrani smo oko Tvoga lika, Bistrička Gospo, s vjerom da si, proslavljena u punini Života, prisutna i na našem životnom putu kao Majka i Zagovornica.

Kroz ovaj cijeli tjedan bili smo s Tobom "postojani u molitvi" (Dj 1, 14) da se i na nama ispuni obećanje Isusovo: "I ja ću moliti Oca, i on će vama dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duha Istine..." (Iv 14, 16-17).

Sabrani smo oko Tebe u ime zagrebačke Crkve... U toj našoj zagrebačkoj Crkvi bila si štovana od početka. Izraz ljubavi prema Tebi je i ova katedrala Tebi posvećena. Katedralna župna crkva nosi također naslov Svete Marije. Na Griču imaš svoja Kamenita vrata gdje Tvoj lik prati pogledom Majke sve prolaznike: i one koji Te pozdrave, i one koji samo prođu. Materinskim srcem Ti sve blagoslivljaš.

Najstariji pečat zagrebačkog kaptola iz godine 1297. potvrđuje ljubav prema Tebi, Presveta Bogorodice! Tvoj lik s Djetetom Isusom utisnut je u taj pečat. Utisnut je i lik čovjeka koji Tebi i Tvome Sinu daruje zagrebačku katedralu. Ali to znači da Tebi povjerava ne samo zidanu zgradu katedrale, nego i ovu živu Crkvu u gradu Zagrebu. I na jednoj katedralnoj pokaznici stoji Tvoj lik s natpisom Gloria Ecclesiae Zagrebiensis - Slava zagrebačke Crkve!

O Tebi, Milosti puna, II. vatikanski sabor izriče trajnu vjeru cijele Crkve kad govori da Tvoje materinstvo u ekonomiji milosti neprestano traje i da se Ti materinskom ljubavlju brineš za braću svoga Sina, te zemaljske putnike kroz pogibli i tjeskobe (LG br. 62).

Ti Blagoslovljena među ženama, bila si trajna ljubav naše zagrebačke Crkve. Ona Ti je u remetskom svetištu dala naslov: Najvjernija Odvjetnica

Hrvatske; na Trškom Vrhu oslovljena si kao Početak boljega svijeta. A pjesnik Te je nazvao jednostavno dušom naše duše!

Pokoljenja su Ti kroz stoljeća otkrivala ono najskrivnije u duši: kajanje u grijesima, žalosti u tjeskobama i strahove u velikim povijesnim nevoljama. Nisu li Pastiri ove Crkve znali poput Jeremije plakali pred Tobom kad je bila "strašno slomljena djevica, kći naroda moğa, ranom neobično ljutom" (Jer 14, 17)!

U svakom si srcu probudila pouzdanje i nadu, Tješiteljice žalosnih!

U tisućgodišnjem jubileju Tvoje crkve "Gospe od Otoka" u Solinu, u kraju gdje su bile kolijevka i grobovi starih kraljeva roda našega, u trinaeststoljetnom jubileju susreta naših pradjedova s Tvojim Sinom i s Tobom, mi večeras okupljeni u našoj katedrali Tebi posvećenoj, na grobovima Pastira ove Crkve, posvećujemo Tvome Srcu u poniznoj molitvi živu Crkvu grada Zagreba i cijeli ovaj grad, uvijek drag sinovima i kćerima hrvatskoga naroda.

Ti, koju će naraštaji uvijek nazivati blaženom (Lk 1, 48), primi u svoje Srce ovaj grad i cijelu našu Crkvu.

Moli za nas Ti koja najbolje znaš sve naše nevolje! Ti znaš što treba našim obiteljima da budu zajednice ljubavi, darovateljice života, izvori iz kojih niču pravednici.

Ti znaš što molimo našoj djeci i mladima da budu nada bolje budućnosti i graditelji boljega svijeta. Povjeravamo Ti sve naše biskupe, svećenike i redovnike da budu Božji ljudi. Posvećujemo Ti sve naše redovnice da budu ponizne službenice Gospodnje. Djevice Nevina! Bdi nad našim sjemeništima i novicijatima! Molimo Te za sva zvanja koja služe dobru čovjeka. Prikazujemo Ti znoj radnika u našim tvornicama i žuljeve seljaka na našim njivama.

Darujemo Ti strpljivo služenje liječnika, sestara, bolničara u bolnicama. Pogledaj na napore intelektualaca u traženju istine; blagoslivljaj sve napore koje ljudi dobre volje ulažu na područjima znanosti, kulture, javnoga života za istinsko dobro svakog čovjeka.

Ponizna Službenice Gospodnja, moli svjetlo Duha Svetoga svima koji su na bilo koji način odgovorni za svoju braću da promiču pravednost u slobodi; istinoljubivost u bratstvu; štiteći ljudsko dostojanstvo u ljubavi. Neka Providnost nesebičnim zalaganjem stanovnika ovoga grada gladne kruha, pravednosti, istine, mira i razumijevanja napuni dobrima (Lk 1, 53).

Ti si Blažena jer si vjerovala da će se ispuniti sve što Ti je rečeno od Gospodina (Lk 1, 45). Mi vjerujemo da Tvoja molitva otvara put velikim Božjim djelima.

Neka se Tvojim zagovorom, Velika Posrednice, u našoj Crkvi, i u ovom gradu Zagrebu, i u cijelom našem narodu događaju velika djela Božja.

U tajanstvenoj Knjizi otkrivenja čitamo što Duh poručuje crkvama (Otkr 2, 11) Male Azije počevši od Efeza pa do Laodiceje. Ti sigurno znaš i čitaš u Srcu svoga Sina što On, "Prvi i Posljednji i Živi" (Otkr 1, 17-18) poručuje anđelu zagrebačke Crkve u ovom času naše suvremenosti.

Ima u ovom gradu grešnika; ima grijeha, krvi i zločina; ima klonulih i očajnih; ima sablazni i nevjere. Zato molimo milosrđe! Utočište grešnika, s Tobom molimo da Duh Sveti izvrši u dušama veliko djelo Božje: pokajanje i obraćenje. Molimo novo srce i nov duh (Ezek 36, 26).

Majko Crkve, po Tvojim rukama i u Tvom Srcu prikazujemo Srcu Tvoga sina i našega Spasitelja sve naše bolesnike, patnike, umiruće. Budi prisutna uz svakoga kao što si bila prisutna pod križem Sina Božjega!

Donosimo Ti kao dar pravednike i svece ove naše

Crkve: prošle i sadašnje, znane i neznane. Sigurno i u ovom gradu ima imena koja ne okaljaše svojih haljina; hodaju s Bogom u bjelini jer su dostojni (Otkr 3, 4).

Presveta Bogorodice, primi u svoje Srce i u svoju ljubav našu sadašnjost i našu budućnost! Moli za nas da ustrajemo u svim kušnjama u zajedništvu Rimokatoličke Crkve pod vodstvom Nasljednika Petrova!

Moli za nas da se držimo Imena Isusova te ne zaniječemo naše vjere (Otkr 2, 13).

Moli za nas da očuvamo Božju riječ u postojanosti (Otkr 3, 10) i da se ne bojimo onoga što nam je trpjeti (Otkr 2, 10). Sve nas dovedi u Nebeski GRAD gdje će biti "otrte sve suze, te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli... jer - prijašnje uminu" (Otkr 21, 4).

Sveta Marijo, Majko Božja!

"Dobra nam navek ostani,

Zamoli nam pri Sinu

Da od svega zla obrani

Nas i domovinu!"

(Nadb. F. Kuharić, *Posveta Gospi Crkve i grada Zagreba*
u: *Marija*, 7/1976., 243-245.)

Gospi Velikoga Zavjeta

Presveta Bogorodice i Majko naša! Dali smo ti naslove po tolikim našim svetištima i zovemo te: Gospo od Otoka, Majko Božja Bistrička, Sinjska, Trsatska, Olovska, Gospo od Širokoga Brijega, Letnička, Tekijska, Aljmaška, Voćinska, Gospo od Krasna! Majko svih naših svetišta - Kraljice Hrvata!

Ti Blagoslovljena među ženama (Lk 1, 42) živiš cijelim svojim proslavljenim bićem u punini vječnoga života, ali si prisutna i u ovom radosnom susretu s nama zemaljskim putnicima. "Ovo je dan što ga učini Gospodin: Kličimo i radujmo se u njemu!" (Ps 118, 24).

Djevice Nevina! Evo nas pred tobom na temeljima prvog tvoga poznatog svetišta u našem narodu koje ti sagradi, kao svjedočanstvo vjere i ljubavi, dobra hrvatska kraljica Jelena, koja je bila majka kraljevstva i zaštitnica sirotâ i udovicâ. Evo nas pred tobom na ovom našem svetom tlu gdje su bile kolijevke i grobovi kraljeva roda našega, gdje je i grob dobre Jelene. Na ovo sveto tlo naših vjerničkih i narodnih uspomena donijeli smo tvoj prvi sačuvani lik u hrvatskoj umjetnosti, iz Biskupije kod Knina, iz crkve koju podiže veliki naš katolički kralj Zvonimir.

U svjetlu tvoje prisutnosti i obasjani toplinom tvoje materinske ljubavi slavimo tisućgodišnjicu ovoga tvoga svetišta i trinaest stoljeća od početka našeg susreta s Isusom Kristom - Spasiteljem i Bogom našim; razmišljamo o onom svetom povijesnom danu kad su prvi od naših pradjedova krštenjem preporođeni i Evanđeljem rasvijetljeni počeli ulaziti u veliko zajedništvo vjere i ljubavi, u Crkvu Katoličku, po svem svijetu raširenu, kojoj u ime tvoga Sina predsjedava Rimski Biskup i Petrov Nasljednik. Kako je to velik jubilej! Kako je to svečan dan! Danas su u našim srcima sabrane sve molitve ove naše milosne Godine Gospodnje!

Pred tobom stojimo kao tvoja djeca, Djevice Nevina, ovdje nad ostacima kamenih spomenika naših, nad zanemarenim grobovima predaka, nad svim kamenjem i svim kostima diljem domovine. Htjeli bismo poput proroka Ezekijela prorokovati: "O suhe kosti, čujte riječ Gospodnju!" (Ez 37, 4).

Daj, Majko, Milosti puna, da po tvom zagovoru oživi Crkva i domovina. Daj da se skupi sve što je rasuto, da se osvijesti sve što je zaboravljeno, da iz vjerne i teške prošlosti izraste vjerna i svjetlija budućnost.

Neka po tvom zagovoru, Utjeho žalosnih,
bude i nama danas upućena riječ Gospodnja
po proroku Jeremiji: "Evo, ja ću zaliječiti
njihovu ranu, ja ću ih iscijeliti i ozdraviti i pružiti
im obilje istinskog mira" (Jr 33, 6).

Taj mir je spoznanje istine; taj mir je zaštita
pravednosti; taj mir je sigurnost slobode;
taj mir je zajedništvo izmirenih s Bogom i
pomirenih međusobno.

Slaveći ovaj naš dvostruki jubilej,
posvećujemo tvom prečistom Srcu,
Majko duše naše, Crkvu i narod Hrvata!
Povjeravamo ti sve što jesmo sa svojim
slabostima i svojim krepostima.
Znamo da je štovanje i nasljedovanje
tvojih kreposti obilježilo cijelu našu dušu.
Na tvom su se Srcu odgojile naše majke i
redovnice, djevice i udovice, sva ženska,
majčinska i sestrinska srca kojima zahvaljujemo
da ni u najmračnijim vremenima naše kolijevke
nisu ostale prazne, ognjišta nam se nisu ugasila
i molitva nije zanijemila na ustima naše djece.

Štovanje tebe, Majko našega Spasitelja,
i vjerovanje u sve ono što Crkva o tebi uči
bilo je za naše pradjedove i očeve škola
katoličkog pravovjerja i molitve.
Pod tvojim okriljem naši su preci slavili
Euharistiju materinskim jezikom
i čitali Sveto pismo.

S tobom smo se, Majko Crkve, utvrdili
u katoličkom zajedništvu na čelu s Petrovim
Nasljednikom, i s tobom u zajedništvu
sačuvamo svoju samobitnost.

Crkva nas je opismenila.

Evangelje je - usprkos svim našim povijesnim i
osobnim grijesima i stranputicama -
prožimalo dušu našega naroda.

Slaveći Euharistiju, okupljeni u Žrtvi oltara
oko Srca tvoga Sina učili smo se lomiti
svoj kruh i sa siromasima;

taj naš kruh svagdanji, znojem težaka zaliven
i žuljevima izvađen iz ove naše zemlje
i pod ovim našim nebom;
taj naš kruh svagdanji tako često
u povijesnim mukama sa suzama blagovan.
Ti si, Majko Isusova, Majka našega čovjekoljublja.
Ti si Majka naše kulture i umjetnosti.
Tvoj je majčinski i djevičanski lik
nadahnjivao sve naše velike
slikare, kipare, graditelje i pjesnike.
Budi im i dalje nadahnuće za pravu Ljepotu
po kojoj ljudi postaju bolji.
Bila si Majka naše Crkve i našeg naroda
u stoljećima kada smo se
kao narod i kao Crkva rađali;
bila si nam Utočište u krvavim vremenima
kada smo izdisali pod udarcima;
bila si stijeg naših pobjeda
i stalni poticaj naših obnova.
U brojnim tvojim prošteništim diljem domovine
svojoj si djeci ulijevala pouzdanje i hrabrost,
ti koja si i sama stajala pod križem svojega Sina.
Tvoja su svetišta i danas
izvorišta nade i središta obnove.
Majko naše prošlosti, budi majkom i naše
sadašnjosti i naše budućnosti!
Danas i sutra, u vremenu koje se diči
napretkom, ali koje često "smrcu duše tijelo
hrani", sve nam više treba svjetla i ljubavi tvoga
djevičanskog i majčinskog Srca.
Izručujemo ti, posvećujemo ti narod i Crkvu
Hrvata. Povjeravamo se tvojoj zaštiti.
Ti znadeš najbolje sve naše nevolje.
Znaš što se događa u našim obiteljima.
Znaš koliko nam djece pobiju ubojničke ruke
još prije nego se rode.
Vidiš u kolikim se mladim srcima
ubija vjera i gazi nevinost.
Ti znaš čemu se naša mladost nada i za čim teži,
od čega je umorna ili razočarana.

Poznate su ti sve muke i potrebe naše Crkve. Povjeravamo ti naše svećenike i redovnike, naše biskupe. Izmoli im svima oduševljenje, vjernost i slogu. Posvećujemo ti naše redovnice; neka budu svijetli znak čistog i plodnog djevičanstva u službi malenih, bolesnih, zapuštenih. Prazne obitelji, prazna sjemeništa i novicijati znak su umiranja. Majko Milosti, ne daj da umremo! Prikazujemo ti znoj radnika u tvornicama, žuljeve težaka na njivama, strpljivo služenje liječnika i bolničara bolesnoj braći. Prati svojim pogledom, Djevice Mudra, napore intelektualaca koji traže istinu; budi učiteljica naših teologa i novinara; blagoslovi sve ljude dobre volje koji se u bilo kojem zvanju žrtvuju za istinsko dobro ljudi, za ostvarenje boljeg svijeta pravednosti i istine, ljubavi i slobode. Utočište grešnika, moli milosrđe za sve grešnike, među kojima su psovači sigurno velika rana na našem narodnom biću, moli za sve klonule i očajne; posreduj za onu braću koja vjeru izgubiše, koji se više ne znaju nadati. Bogu je moguće zapaliti u dušama čudesnu svjetlost kakva je obasjala Savla pred Damaskom. Donosimo u tvoje Srce, Majko, bolove naših bolesnika, tjeskobu svih patnika i agoniju svih umirućih. Kao naš dar donosimo sve pravednike i svece našega naroda, prošle i sadašnje, znane i neznanne; donosimo ti ljubav i žrtvu naših mučenika. Donosimo ti molitve svih vjernih i skromnih duša koje se prikazuju i mole da u nama i među nama bude Božje Kraljevstvo ljubavi i mira. Na te se nakane u oko 60 tvojih većih i manjih svetišta svaki mjesec služe svete mise kao "žrtveni prinos" naših vjernih obitelji.

U zajedništvu Općinstva svetih danas molimo sa svim vjerničkim pokoljenjima našega naroda. Nebo i zemlja neka budu svjedoci naše skrušenosti, našeg predanja i naše molitve.

"Blažena ti što povjeroval!" Umnoži nam vjeru, učvrsti nadu, ojačaj našu ljubav da prolazimo zemljom čineći dobro (Dj 10, 38), da ustrajemo u pradjedovskoj vjernosti Petrovu Nasljedniku u zajedništvu Katoličke Crkve. Djevice Vjerna i Majko Divna, primi u svoje Srce naše vjerničko, ljudsko i narodno postojanje; vodi nas u svjetlosti tvoga Sina u vječnu Ljubav Presvetog Trojstva gdje će biti otrte sve suze, "te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti" (Otkr 21, 4).

Najvjernija Odvjetnice Hrvatske, Velika Zagovornice sinova ljudskih, to te molimo! Amen!

(U Solinu, 12. rujna 1976., u prigodi 1000. obljetnice svetišta Gospe od Otoka. Usp. *Marija*, 8/1976., 288-292.)

Posveta Srcu Marijinu

Bezgrešna Djevice Marijo,
Majko Isusova i Majko naša!

Obnovili smo krsni Savez
što su ga s Bogom Ocem svemogućim
sklopili naši pradjedovi u zoru našega kršćanstva.
Mi, njihovi sinovi i kćeri,
želimo do kraja života i do kraja naše povijesti
živjeti krsni Savez s Bogom Trojedinim.

Ovaj svoj djedovski Savez povjeravamo Tebi,
najvjernija Saveznice Gospodnja!
Privedi naš krsni Savez, danas obnovljen,
do zrelosti i punine: u našem osobnom životu,
u životu naroda našeg, u životu svake obitelji i
redovničke zajednice, u životu svake župe i
biskupije, u životu i djelovanju cijele Crkve.
Ovdje, u Tvomu majčinskom domu na Mariji Bistrici
mi se danas, svi i svaki od nas, posvećujemo Tebi.

Majko naše prošlosti!
Ti budi Majkom i naše sadašnjosti i budućnosti!

Štovanje i nasljedovanje Tvojih kreposti nadahnulo je i obilježilo svu našu povijest i našu dušu. Na Tvom su se Srcu odgajale naše majke, tolika ženska, majčinska i sestrinska srca, naše redovnice, djevice i udovice. Tebi zahvaljujemo što ni u najmračnijim vremenima naše kolijevke nisu ostale prazne, naša se ognjišta nisu ugasila i molitva nikada nije zanijemila u našem narodu. Bila si Majka naše Crkve i naroda u stoljećima kada smo se kao narod i kao Crkva rađali. Bila si nam Utočište u krvavim vremenima kada smo izdisali pod udarcima. Bila si stijeg naših pobjeda i stalan poticaj naših obnova.

U tolikim Tvojim prošteništima diljem domovine, svojoj si djeci uvijek ulijevala pouzdanje i hrabrost, Ti, koja si sama ustrajala pod Križem svoga Sina. Primamo Te od Isusa i zazivamo kao sovju Majku i Tebi izručujemo i povjeravamo narod i Crkvu Hrvata. Povjeravamo se Tvojim majčinskoj zaštiti i ljubavi. Ti znadeš najbolje sve naše nevolje.

Oci Te naši nazvaše POČETAK SVIJETA BOLJEGA. Štujemo Te kao ODVJETNICU HRVATSKE, NAJVJERNIJU MAJKU. Posvećujemo Ti svaku našu obitelj da postane svetište ljubavi i vjernosti do groba i Bogom blagoslovljeno rasadište novih života: sačuvaj sve začete živote da se rode, i rođene da se u ljubavi podignu i odgoje. Tebi povjeravamo cvijet naše mladeži, našu djecu, mladiće i djevojke: sačuvaj im nevinost i radost života. Prikazujemo Ti žuljeve težaka na našim njivama, znoj radnika u tvornicama, strpljivo služenje liječnika i bolničara.

Prati svojom ljubavlju, mudra Djevice, napore intelektualaca koji traže istinu; nadahni naše teologe i novinare. Blagoslovi sve ljude dobre volje koji se u bilo kojem pozivu žrtvuju za istinsko dobro ljudi ove zemlje: da nastane bolji svijet, svijet pravednosti i istine, ljubavi i slobode, svijet istinskoga i trajnoga mira. U Tvoje Srce, sućutna Majko Božja, stavljamo boli naših bolesnika, tjeskobe i patnje patnika, i agoniju svih umirućih. Podigni sve klonule i očajne, podupri sve bilo kojim križem pritisnute. Posreduj nadasve za onu našu braću i sestre koji izgubiše vjeru ili se više ne znaju nadati. Moguć je Bog da u dušama zapali čudesnu svjetlost, da i njih obasja kao nekoć Pavla pred Damaskom. Tebe, Majko Velikoga svećenika Isusa Krista, zazivamo da odgojiš našoj Crkvi mlade ljude, mladiće i djevojke, koji će rado i velikodušno darovati cijelo svoje biće Isusu Kristu za djelo spasenja i posvećenja. Tebi napokon posvećujemo i povjeravamo sve naše biskupe, svećenike i redovnike: izmoli nam svima darove Duha da služimo ovoj Crkvi i ovom narodu svim zanosom i ustrajnošću.

Dušo duše Hrvatske, Isusova Mati, Sunce naših stradanja, ne prestani sjati! Primi ovu naši posvetu i pomози da živimo svoj krsni Savez. Neka Tvoj Sin, blagoslovljeni i ljubljени Gospodin Isus Krist ostane sada i dovijeka NAŠ PUT, ISTINA I ŽIVOT!

O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo! Amen.

(Na kraju euharistijskog slavlja u Mariji Bistrici, 9. rujna 1984.;
usp. *Posveta Srcu Marijinu* u: *Marija*, 10/1984., 284-285.)

Posvetna molitva Srcu Marijinu

U nemiru, koji pogađa hrvatsku domovinu i sve građane, povjeravamo se i svim srcem predajemo Tvome Majčinskom Srcu da moliš za nas i da moliš s nama da nam milosrdni Bog udijeli mir u našim srcima, u našim obiteljima, među ljudima i narodima! Ponizna službenice Gospodnja i Kraljice Mira, izmoli od Srca svoga božanskoga Sina i našega Spasitelja Isusa Krista mir koji on daje: mir u istini i ljubavi, mir u slobodi i pravednosti, mir s Bogom i mir s čovjekom! Želimo biti dostojni toga mira, skrušeno se kajuci za svoje osobne grijehе, za grijehе u obiteljima, za sve grijehе protiv Božjih zapovijedi u našem narodu!

Milosrdna Majko, utočište grešnika, izmoli nam darove Duha Svetoga da on svojom snagom promijeni ljudske misli i srca na dobro, za pravednost i mir!

Utjeho žalosnih, u ime prolivene nedužne krvi, u ime suza ranjenih i izbjeglih, u ime patnja nevinih, molimo Te da svojim zagovorom od nebeskog Oca izmoliš svojoj ljudskoj djeci čvrstu vjeru i neuzdrmanu nadu! Neka se skrate ovi dani teških iskušenja i neka zasja MIR Božji u našoj domovini u cijelom svijetu! Predobra Majko, moli za nas! Amen!

(F. Kuharić, *Posvetna molitva Bezgr. Srcu Marijinu. Dnevna molitva osobna i u zajednici u: Glasnik Srca I. i Marijina*, 11/1991., 343.)

Majci Božjoj Kamenitoj

Presveta Bogorodice, Majko vječne Riječi koja je u Tvom djevičanskom krilu Tijelom postala, mi te danas ponizno i skrušeno molimo da se udostojiš ovaj naš grad Zagreb uzeti na poseban način pod svoje Majčinsko okrilje. ... Tvoj sveti lik nije izgorio u razornom požaru; čudesno sačuvan, postao nam je znakom da Ti želiš u srcu ovoga grada biti na osobit našin prisutna kao zaštitnica

i utočište svima koji Ti povjere svoje tjeskobe i nade, svoje boli i brige. Kao da si nam tom svetom (u plamenu netaknutom) slikom htjela kazati riječima Svetog pisma, tako se ukorijeniti u slavnom narodu na djelu Gospodnjem u baštini Njegovoj; blagoslovljena Majka naša Gospodina Isusa Krista, Otkupitelja čovjeka. Tebi su uvijek u onim davnim vremenima, kad su Hrvati počeli ulaziti u Crkvu Tvoga Božanskoga Sina, naši kneževi i naši kraljevi, poput Branimira, Jelene, Zvonimira, gradili čast Crkve, smatrajući Te svojim Majkom, čuvaricom. Ti si u raznim dijelovima naše lijepe domovine izabrala tolika mjesta za svoja svetišta, gdje već vjekovima okupljaš pobožnike iz naroda Hrvata, da slušaš njihove molitve u raznim nevoljama, molitve nadanja i kajanja. Da nisi Ti svakom raskajanom srcu upućivala Božju riječ ohrabrenja, pokojnicima Gospod daje povratak i tješi one koji su izgubili nadu. O, kako je veliko milosrđe u Gospoda, praštanje onima koji mu se obraćaju. I Zagreb ima u svom središtu od davnina crkvu sv. Marka, pa si Ti u njemu bila prisutna od njegovih početaka, srdačno štovana od njegovih vjerničkih stanovnika, ali na Kamenitim vratima, tolikim uslišanjima potvrdila si na poseban način svoju ljubav prema nama.

Ohrabreni tim znakom i srcem ispunjenim pouzdanjem tih pobožnosti prema Tebi, "milosti puna", mi Te danas svečano izabiremo, potvrđujemo i proglašavamo zaštitnicom grada, glavnoga grada suverene Republike Hrvatske. Tvoj naslov Majka Božja od Kamenitih vrata ili Gospa Zagrebačka, bit će naslov zaštitnice, čuvarice i vratarice hrvatske metropole. Majko milosrđa i Pomoćnice kršćana, usrdno Te molimo bdij nad ovim, nama dragim, gradom i nad svim njegovim stanovnicima u sadašnjim i budućim vremenima. Kraljice mira, budi trajna obrana Zagreba, da ga ne uznemiri bilo koji neprijatelj,

da ga ne zavodi bilo koji protivnik istine i dobra, da ga ne snalazi bilo koja nesreća. Molimo za sve Zagrepčanke i Zagrepčane, da im život bude spokojan, rad blagoslovljen, zajedništvo u miru, sigurnom. Majko Crkve, molimo Te i za Crkvu u ovome gradu, da bude čvrsta u vjeri, nepokojiva u nadi, djelotvorna u ljubavi. ... Prečista Djevice i Majko, Tvome srcu povjeravamao i predajemo svako dijete, mladića i djevojku našega Zagreba. Pomozi sve naše obitelji i uvedi u njih jedinoga Spasitelja Isusa, da budu zdrave, vjerne i potomstvom blagoslovljene. Molimo Te za naše starce i starice, za naše bolesnike i patnike, za naše siromahe i beskućnike. Potraži, Majko, izgubljene sinove i kćeri. Pokucaj na srce i savjest svakog grešnika da se otvori spasenju. Ti si s križa od raspetoga Bogočovjeka njima darovana da budeš Majka i Utočište. Mi, biskupi hrvatske metropole, zajedno sa svojim svećenicima, redovnicima i redovnicama, povjeravamo Ti život, svoje življenje i svjedočenje za Isusa Krista, Sina Božjega. Povjeravamo Ti naše bogoslove, sjemeništare, novake i novakinje, kandidatice i kandidatice naših redovničkih zajednica. Ponizna i mudra Djevice, molimo nadahnuće Duha Svetoga našim znanstvenicima, ljudima kulture, obrazovanja i zdravstva, obrane, politike i gospodarstva, da njihovo djelovanje bude savjesno i nesebično služenje dobrobiti svih građana. Izmoli od Gospodina, gospodara i Suca povijesti, mudrost, razboritost i uspješnost vrhovništvu Hrvatske, i poglavarstvu grada Zagreba, da njihovo služenje bude na dobrobit svima, u službi slobode, pravednosti i mira. Moli za nas i moli s nama. Presveta Majko, da se nitko ne izgubi, da kroz sve opasnosti i teškoće života sretno stignemo u vječnu radost Presvetoga Trojstva, Oca i Sina i Duha Svetoga. Zaštitnica Griča i Kaptola, Zagreb-grada i sviju Hrvata, neka bude sada i navijeke Majka Božja od Kamenitih vrata. Tako neka bude. Amen.

(U Zagrebu, 31. svibnja 1991.; usp. F. Kuharić, *Posvetna molitva Kardinala Kuharića* u: *Mi*, 6/1991., 7.)

Roger SCHUTZ

(1915. - 2005.)

Rodom iz Provence (Švicarska), prior ekumenske monaške zajednice u Taizéu, koju je utemeljio g. 1942. zajedno s M. Thurianom (†1996.), a zalaže se za jedinstvo među kršćanima.

Slici i praliku Crkve

Bože, ti si htio od Djevice Marije učiniti pralik Crkve!
 Djevice Marija primila je Krista
 i darovala ga svijetu!
 Pošalji na nas svoga Duha Svetoga,
 da bismo naskoro postali vidljivo ujedinjeni
 u jedno jedino tijelo
 i da bismo izaravali Krista
 kod onih, koji ne mogu vjerovati!
 Sve nas okupi u vidljivu jedinstvu,
 da bismo se s Djevicom Marijom
 i sa svima svetim svjedocima Kristovim
 mogli radovati u tebi, Spasitelju naš,
 sada
 i u sve vjekove. Amen.

(Usp. *Djevice Marija slika je Crkve*
 u: *Marija*, 2/1994., 43; 2/2004., 45.)

Sl. Božji papa IVAN PAVAO II.

(1920. - 2005.)

Karol Wojtyła, rodom iz Wadowica (Poljska), za svećenika zaređen g. 1946., za biskupa g. 1958., nadbiskup Krakova od g. 1964., kardinal od g. 1967. i papa od 1978. Kao nasljednik sv. Petra obilazi svijet i propovijeda, objavljuje marijansku okružnicu "Otkupiteljeva Majka" (1987).

Posvetnica po Mariji Duhu Svetom

Marijo!

Ti si se više od ijednoga ljudskog stvora darovala Duhu Svetomu! Pomozi Crkvi svoga Sina da živi to posvemašnje sebedarje Duhu kako bi mogla na sve ljude proširiti neizreciva dobra otkupljenja i posvećenja, na oslobođenje svega stvorenja (usp. Rim 8, 21).

Ti si bila s Crkvom na početku njezina poslanja! Zagovaraj je da bi ona i danas išla u sav svijet i naučavala sve narode, navješćujući Evanđelje svakomu stvoru.

Učini da riječ božanske Istine i Duha ljubavi nađu otvorena ljudska srca, jer bez istine i bez te ljubavi ljudi ne mogu doista osjetiti puninu života.

Ti si u najvišem smislu iskusila moć Duha Svetoga kada ti se on darovao te si u svom djevičanskom krilu začela i svijetu donijela vječnu Riječ! Izmoli Crkvi da i ona trajno mogne iz vode i Duha Svetoga rađati na novi život sinove i kćeri sve ljudske obitelji i tako svima - bez razlike jezika, rase, kulture - darivati "moć da postanu djeca Božja" (Iv 1, 12).

Ti si najtješnje i na majčinski način povezana s Crkvom! Svemu narodu Božjem prethodiš na putu vjere, ufanja i ljubavi! Prigrli sve ljude koji kroz nevolje vremenitog života putuju svomu vječnom određenju. Prigrli ih onom ljubavlju kojom je božanski Otkupitelj, Sin tvoj, s križa ispunio tvoje srce. Budi majka svih naših zemaljskih putova, pa i onda kada su zavojiti: da

bismo se svi napokon našli u toj velikoj zajednici koju je tvoj Sin nazvao ovčinjak i za nju kao dobri Pastir žrtvovao svoj život.

Ti si prva službenica jedinstva Tijela Kristova! Pomozi nam, pomozima svim vjernicima, što tako bolno osjećaju dramu povijesnih podijeljenosti kršćanstva, pomozima da postojano tražimo put savršenog jedinstva toga Tijela. Pomozi nam da u tom svi budemo bezuvjetno vjerni Duhu istine i ljubavi koji nam je bio dan uz cijenu križa i smrti tvoga Sina.

Ti si uvijek željela služiti! Ti služiš kao majka cijeloj obitelji Božjih sinova i kćeri! Izmoli Crkvi da je Duh Sveti trajno obogaćuje svojim hijerarhijskim i duhovnim darovima: kako bi ona postojano stupala u budućnost putem obnove koja proizlazi iz onoga što nam poručuje taj Duh, a što je izraženo u naučavanju II. vatikanskog sabora. Daj da Crkva u taj obnovni posao preuzme sve što je istinito i dobro: neka sa svom brižljivošću u znacima vremena umije odabrati ono što služi dolasku Božjega kraljevstva.

Majko ljudi i narodâ! Ti poznaješ sve njihove muke i sve njihove nade. Ti majčinski osjećaš sve njihove bitke između dobra i zla, između svjetla i tame što potresaju današnji svijet. Poslušaj naš krik kojim u Duhu Svetom jurišamo ravno u tvoje srce. Prigrli ljubavlju majke i službenice Gospodnje one koji su potrebniji tvoje nježnosti kao i one od kojih ti očekuješ da se na poseban način povjere tebi. Primi pod svoju majčinsku zaštitu cijelu ljudsku obitelj koju srcem punim zanosa i povjerenja polazemo u tvoje ruke, o Majko naša! O neka za sve dođe vrijeme mira i slobode, vrijeme istine, pravednosti i nade.

Ti si po otajstvu sasvim jedinstvene svoje svetosti izuzeta od svake ljage od časa svoga začeca! Stoga duboko suosjećaš sa svim stvorenjem "što uzdiše i muči se u porođajnim bolima" (Rim 8,

22). No ti znaš da to stvorenje, "iako je podvrgnuto ispraznosti" živi također "u nadi da će se osloboditi robovanja pokvarljivosti" kako bi zauvijek sudjelovalo "u slobodi i slavi djece Božje" (Rim 8, 20-21). Jer "stvorenje sa svom žudnjom iščekuje" (Rim 8, 19) da dopre do slobode i slave djece Božje (usp. Rim 8, 21). Majko Isusova! Ti si već sada proslavljena u nebu, u svom tijelu i duši. Tako si živa slika i početak Crkve koja će doprijeti do svoje zrelosti u konačnoj budućnosti. Blistaj nam već sada na zemlji, dok ne dođe Dan Gospodnji (usp. 2 Pt 3, 10). Trajno blistaj narodu Božjemu na putu kao znak sigurnoga ufanja i utjehe (II. vatikanski sabor, *Uredba o Crkvi*, br. 68).

Duše Sveti Bože! Tebi pripada klanjanje i slava zajedno s Ocem i Sinom! Primi ove riječi našega poniznog sebedarja što ih po srcu Marije iz Nazareta upućujemo Tebi! Ona je tvoja zaručnica i Majka Otkupiteljeva. Stoga je i Crkva zaziva kao svoju majku, jer nakon Duhovske dvorane od nje Crkva uči svoj majčinski poziv. Primi, Duše Sveti, ove riječi Crkve na putu. Izgovaramo ih iz naših jada i radosti, iz naših strahova i nada. Njima želimo svoje posvemašnje sebedarje u poniznosti i pouzdanju. U Duhovskoj dvorani Crkva je zauvijek povjerena Tebi, o Duše Oca i Sina. Ovim riječima ona ne prestaje ponavljati s Tobom svome božanskom Zaručniku: Dođi!

(U bazilici sv. Marije Velike, na Duhove 1981.;
usp. B. Duda, *S Papom kroz Marijin svibanj*, Split 1986., 85-86.)

Čin predanja Bezgrešnoj

Ti si, Bezgrešna, više nego ijedan ljudski stvor bila predana Duhu Svetom: pomozi Crkvi svoga Sina da ustraje u tom istom predanju, kako bi svim narodima posredovala neizreciva dobra otkupljenja i posvećenja te se zbude oslobođenje svega stvorenja (usp. Rim 8, 21).

Ti si bila s Crkvom u počecima njezina poslanja: zagovaraj sveudilj Crkvu da ide po cijelom svijetu i naučava sve narode, naviještajući Ėvandelje svakom stvoru. Neka riječ Božanske Istine i Duh ljubavi nađu prihvata u srcima ljudi koji bez te Istine i bez te Ljubavi ne mogu živjeti puninom života.

Ti si, Majko, iskusila u najpunijem smislu snagu Duha Svetoga kada Ti je bilo dano da u svom djevičanskom krilu začneš i porodiš Vječnu Riječ: izmoli Crkvi kako bi trajno mogla iz vode i Duha Svetoga preporučati sinove i kćeri čitave ljudske obitelji, bez razlike na jezik, rasu, kulturu, dajući svima "moć da postanu djeca Božja" (Iv 1, 12).

Ti si tako duboko, tako majčinski povezana s Crkvom jer prethodiš cijelomu Božjem narodu putem vjere, ufanja i ljubavi: prigrli sve ljude što se nalaze na putu i hodočaste kroz ovaj vremeniti život k vječnome svome određenju; sve ih prigrli onom ljubavlju kojom je Tvoje srce ispunio sam Tvoj Sin s križa. Budi Majka svih naših zemaljskih putova, pa i onda kada su ti putovi zavojiti, kako bismo se na kraju svi našli u onoj velikoj Zajednici koju je sam Tvoj Sin prozvao Ovčinjakom, žrtvujući za nju kao Pastir dobri svoj vlastiti život.

Ti si prva Službenica jedinstva Tijela Kristova: pomozi nam, pomozi svim vjernicima što tako bolno osjećaju podijeljenost kršćanstva, pomozi da ustrajno tražimo put k savršenu jedinstvu Tijela Kristova u bezuvjetnoj vjernosti Duhu istine i Ljubavi koji nam je darovan uz cijenu Križa i Smrti Tvoga Sina.

Ti si uvijek željela služiti i služiš kao majka čitavoj obitelji sinova i kćeri Božjih: posreduj Crkvi milosti da - obogaćena puninom hijerarhijskih i karizmatičkih darova Duha Svetoga - korača u budućnost putem obnove, one obnove koja proistječe iz onoga što govori Duh Sveti, a našlo je svoj izraz u nauku II. vatikanskog

sabora. Neka Crkva u tom svome obnavljanju preuzme sve što je istinito i dobro, a da ne zastrani ni na jednu stranu, nego da znade uvijek razlikovati u znacima vremena ono što služi dolasku Kraljevstva Božjega.

Majko svih ljudi i svih naroda! Ti poznaješ sve njihove patnje i njihove nade, ti majčinski suosjećaj sa svim njihovim borbama između dobra i zla, između svjetla i tame što potresaju svijetom: čuj naš vapaj što ga u Duhu Svetom upravljamo tvomu srcu, i prigrli ljubavljaju Majke i Službenice narode kojima je tvoj zagrljaj najpotrebniji, a kojih predanje ti najviše očekuješ. Primi pod svoju majčinsku zaštitu cijelu ljudsku obitelj koju ti s najsrdačnijom ljubavlju povjeravamo. Neka svima svane vrijeme mira i slobode, vrijeme istine i pravde i nade!

Ti si zbog otajstva svoje jedinstvene svetosti slobodna od svake ljage grijeha od časa svoga začeca. Stoga na poseban način suosjećaj sa svim stvorenjem koje "stenje i pati se u porođajnim bolima" (Rim 8, 22) jer se i ono, premda je "podvrgnuto ispraznosti", nada svome "oslobođenju od robovanja pokvarljivosti" (Rim 8, 20-21). Posređuj da se što prije dogodi "objavljenje sinova Božjih" za kojim sve stvorenje nestrpljivo žudi (Rim 8, 19) pa da sve stvorenje zajedno sudjeluje u slobodi djece Božje (Rim 8, 21). Majko Isusova, ti si već sada proslavljena u nebu i dušom i tijelom kao predznak i početak Crkve koja će doseći svoju puninu istom u budućnosti - ovdje na zemlji, dok ne dođe Dan Gospodnji (usp. 2 Pet 3, 10); ne prestani sjati pred Narodom Božjim, koji se nalazi na putu, kao siguran znak nade i utjehe (Usp. Uredba o Crkvi *Svjetlo narodâ*, br. 68.).

"Duše Sveti Bože koji se s Ocem i Sinom skupa častiš i slaviš!" Primi ove riječi poniznog predanja što ga upravljamo Tebi u srcu Marije Nazaretske, Tvoje Zaručnice i Majke Otkupiteljeve koju i

Crkva naziva svojom Majkom jer od nje - već od duhovskog Blagovališta - uči svoju majčinsku ulogu! Primi ove riječi Crkve hodočasnice, riječi izgovorene iz nevolja i radosti, iz strahova i nada - riječi koje su izraz ponizna i zaufana predanja: riječi kojima je Tebi, Duše Oca i Sina, Crkva zauvijek predana već u Blagovalištu prvih Duhova te neprestano s Tobom ponavlja svome božanskom Zaručniku: Dođi!

"Duh i Zaručnica govore Gospodinu Isusu: Dođi!" (usp. Otk 22, 17). "I tako se cijela Crkva pojavljuje kao puk sakupljen u jedinstvu Oca i Sina i Duha Svetoga" (*Svjetlo narodâ*, br. 4).

Tako i mi danas ponavljamo: "Dođi!" - povjeravajući se Tvome majčinskom zagovoru, o blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo!

(U bazilici sv. Marije Velike, 8. prosinca 1981.;
usp. B. Duda, *S Papom kroz Marijin svibanj*, Split 1986., 88-90.)

Posvetnica Gospi Fatimskoj

Pod obranu se tvoju utječemo, sveta Bogorodice! Dok izgovaram te riječi drevne antifone koju Crkva Kristova stoljećima moli, stojim danas ovdje, na ovom mjestu što si ga ti, Majko, izabrala i posebno ga voliš.

Ovdje sam, sjedinjen sa svim Pastirima Crkve onim osobitim vezom koji nas povezuje u jedno tijelo i u jedan biskupski zbor, kao što su po volji Kristovoj bili povezani apostoli s Petrom.

U tom sjedinjenju izgovaram riječi ove posvete u kojoj želim još jednom sabrati sve nade i sve tjeskobe Crkve u suvremenom svijetu.

Prije 40 godina i 10 godina kasnije, tvoj sluga papa Pio XII. - imajući pred očima bolna iskustva ljudske obitelji - povjerio je i posvetio tvomu bezgrešnom Srcu čitav svijet, a osobito one narode koji su na poseban način trebali tvoju ljubav i tvoju brigu.

I danas imam pred očima taj svijet i narode. I u ovom času želim obnoviti prinos i posvetu koju je izvršio moj Prethodnik na Stolici sv. Petra. To je svijet drugoga tisućljeća koje ide svome kraju, ovaj naš suvremeni svijet, današnji svijet.

Spominjući se Gospodinovih riječi "Idite... učinite mojim učenicima sve narode... I ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta" (Mt 28, 19-20), Crkva je na II. vatikanskom saboru obnovila svijest o svojem poslanju u ovom svijetu.

Stoga, o Majko svih ljudi i svih naroda!

Ti poznaješ sve njihove nevolje i nade.

Ti majčinski osjećaš sve borbe između dobra i zla, između svjetla i tame što potresaju suvremeni svijet. Čuj naš krik koji, potaknuti Duhom Svetim, izravno upravljamo tvome Srcu. I ljubavlju Majke i Službenice prigri sve čovječanstvo što ti ga prikazujemo i posvećujemo - puni skrbi za zemaljsku i vječnu sudbinu svih ljudi i narodâ.

Na poseban ti način povjeravamo i posvećujemo one osobe i narode koji su naročito potrebni toga prinosa i posvete.

Pod obranu se tvoju utječemo, sveta Bogorodice! Ne prezri naših molbi u ovim našim iskušenjima! Ne odbaci ih! Primi naše skromno pouzdanje, primi ovaj naš prinos!

"Bog je toliko ljubio svijet da je svoga Sina jedinca darovao da nijedan čovjek koji u nj vjeruje ne propadne nego da ima život vječni" (Iv 3, 16).

Upravo je iz te ljubavi Sin Božji posvetio i žrtvovao samoga sebe: "Za njih posvećujem sebe da i oni budu posvećeni u istini" (Iv 17, 19).

Snagom te Isusove posvete, učenici svih vremena pozvani su da se žrtvuju za spasenje svijeta pa da tako doprinesu mukama Kristovim za njegovo Tijelo, za Crkvu (usp. 2 Kor 12, 15 i Kol 1, 14).

Majko Kristova, pred tvojim bezgrešnim Srcem, u zajedništvu s cijelom Crkvom želim se sjediniti s

našim Otkupiteljem u njegovoj vlastitoj posveti za svijet i za ljude. Jer, samo u njegovu božanskom Srcu ta posveta može postići oproštenje i zadovoljštinu.

Moć ove posvete traje za sva vremena, ona obuhvaća sve ljude, premašuje svako zlo što ga duh tame može proizvesti u čovjekovu srcu i u čovjekovoj povijesti, kao što je doista to uspio u naše doba.

S tom se posvetom i žrtvom našega Otkupitelja sada po službi Petrova nasljednika sjedinjuje sva Crkva, to otajstveno Tijelo Kristovo.

O kako duboko osjećamo potrebu te posvete za čitavo čovječanstvo i cijeli svijet, za ovaj naš suvremeni svijet - u sjedinjenju sa samim Kristom! Neka sav svijet po Crkvi sudjeluje u otkupiteljskom djelu Kristovu!

O koliko nam smeta sve što se u Crkvi i u svakom od nas suprotstavlja svetosti i toj posveti! Koliko li nam škodi što tvoj poziv na pokoru i obraćenje i molitvu nije valjano prihvaćen!

Koliko li nas žalosti što mnogi nevoljko sudjeluju u Kristovu otkupljenju! I što nedovoljno u svom tijelu dopunjam "ono što nedostaje mukama Kristovim" (Kol 1, 24)!

Stoga, neka su blagoslovljene sve duše što slušaju poziv vječne ljubavi! Neka su blagoslovljeni svi što iz dana u dan s nezaustavljivom velikodušnošću prihvaćaju tvoj poziv, o Majko, da uvijek čine što im kaže tvoj Isus (usp. Iv 2, 5) te Crkvi i svijetu pružaju radosno svjedočanstvo života koji je prožet Evandeljem!

A danas budi blagoslovljena ti, Službenice Gospodnja! Ti, koja si posvema poslušna tom božanskom pozivu! Budi pozdravljena ti, koja si sva sjedinjena s otkupiteljskom posvetom svoga Sina!

Majko Crkve! Poučavaj sav Božji narod na putu vjere, ufanja i ljubavi! Pomozi nam da živimo u svoj zbilji posvetu Kristovu za ljudsku obitelj ovoga našega suvremenog svijeta!

Tebi, Majko, povjeravamo sav svijet, sve ljude, sve narode! Povjeravamo ti i samu posvetu svijeta, stavljajući je u tvoje majčinsko srce!

O, Bezgrešno Srce! Pomozi nam svladati sve prijetnje zla, koje se tako lako ukorjenjuje u srcima suvremenog čovjeka, a koje sa svojim razornim posljedicama prijeti našem vremenu toliko da se ne nazire izlaz u budućnost!

Od gladi i rata, oslobodi nas!

Od nuklearnog rata, od nepromišljena samouništenja, od svih vrsta ratova, oslobodi nas!

Od grijeha protiv čovjekova života već od samog začeca, oslobodi nas!

Od mržnje i ponižavanja dostojanstva djece Božje, oslobodi nas!

Od svih mogućih nepravdi u društvenom, narodnom i međunarodnom životu, oslobodi nas!

Od olaka gaženja Božjih zapovijedi, oslobodi nas!

Od pokušaja da se u ljudskim srcima zatre sama istina o Bogu, oslobodi nas!

Od grijeha protiv Duha Svetoga, oslobodi nas! Oslobodi nas!

Primi, Majko Kristova, ovaj krik prepun trpljenja svih ljudi! Pretrpan mukama čitavih društava!

Neka se još jednom u povijesti svijeta iskaže bezgranična moć milosrdne ljubavi! Neka ta ljubav zaustavi zlo! Neka preobrazi savjesti! Neka se u tvom bezgrešnom Srcu svima očituje svjetlo Nade!

(U Fatimi, 13. svibnja 1982.;
usp. B. Duda, *S Papom kroz Marijin svibanj*, Split 1986., 91-93;
Posveta pape Ivana Pavla II. bezgrešnom Srcu Marijini u:
Marija, 6/1983., 206-207 i 7-8-9/1983., 247-248.)

Posvetnica na Jasnoj Gori

Tebi, Majko Crke, povjeravam sve probleme te Crkve, sve njezino poslanje, sve njezino služenje - sada, pri kraju drugog tisućljeća povijesti kršćanstva na zemlji.

Zaručnice Duha Svetoga! Prijestolje mudrosti!

Tvojem zagovoru dugujemo veličanstvenu viziju i obnovni program suvremene Crkve, izražen u nauku II. vatikanskog sabora. Daj da tu viziju i taj program učinimo predmetom svoga djelovanja, svoga služenja, svoga naučavanja, svoga pastoralata, svog apostolata. I to u istoj istini i snazi u kojima nam ih je dao upoznati Duh Sveti u našem poniznu služenju. Daj da se sva Crkva preporodi, crpeći iz ovoga novog vrela spoznaje svoga vlastitog bića i poslanja, a ne iz tuđih i zatrovanih "bunara" (usp. Jer 2, 13).

Pomozi nam u velikom nastojanju što ga poduzimamo: da se na uvijek sve zreliji način susrećemo sa svojom braćom u vjeri s kojima nas toliko toga sjedinjuje, iako ima i ponešto što nas rastavlja. Daj da svim sredstvima upoznavanja, međusobnog poštovanja i ljubavi te zajedničke suradnje na različitim područjima uzmognemo postupno otkrivati božanski plan ovog jedinstva u koje treba da sami uđemo i u nj sve druge privedemo te onaj jedan ovčinjak Kristov prepozna i živi svoje jedinstvo na zemlji. O, Majko jedinstva! Uči nas uvijek putovima koji vode k jedinstvu!

Omogući nam da ubuduće idemo u susret svim ljudima i svim narodima koji - putovima raznih religija - traže Boga i žele mu služiti. Pomozi nam svima da naviještamo Krista i otkrivamo "snagu mudrosti" (1 Kor 1, 24) skrivenu u njegovu križu. Ti, koja si ga prva u Betlehemu otkrila ne samo jednostavnim i vjernim pastirima nego i mudracima iz dalekih krajeva!

Majko dobrog savjeta! Pokazuj nam uvijek kako

ćemo služiti čovjeku, čovjeku u svakom narodu, i kako ćemo ga privoditi putovima spasenja! Kako ćemo u svijetu štititi pravdu i mir, s toliko strana ugrožene! O kako živo želimo prilikom današnjeg susreta povjeriti Tebi sve te teške probleme društva, sustavâ, državâ - probleme što se ne mogu riješiti mržnjom, ratom, samouništenjem, nego samo mirom, pravednošću, poštivanjem prava čovjeka i narodâ.

Majko Crkve!

Daj da Crkva uživa slobodu i mir
te može ispunjavati svoje spasenjsko poslanje!
I da za to postane zrela novom zrelošću vjere
i nutarnjeg jedinstva!

Pomozi nam da nadvladamo suprotnosti
i podijeljenosti!

Pomozi nam da ponovno otkrijemo
svu jedinstvenost i dostojanstvo svoga
kršćanskog poziva!

Ne daj da uzmanjkaju "poslenici
u Gospodnjem vinogradu"!

Posveti obitelji!

Bdij nad dušama mladih i nad djetinjim srcima!
Pomozi da se nadvladaju moralne ugroženosti što
pogađaju temeljne okoliše života i ljubavi! Izmoli
nam milost da se stalno obnavljamo za svu ljepo-
tu svjedočenja križu i uskrsnuću Tvoga Sina!

Kolike bih Ti još probleme, Majko, morao u ovom
susretu predočiti i jedan po jedan nabrojiti. No,
Tebi ih sve povjeravam, ta Ti znaš bolje od nas i
o svima Ti vodiš brigu.

To činim na mjestu velike posvete koja grli ne
samo Poljsku nego svu Crkvu sa svim
dimenzijama zemalja i kontinenata - svu Crkvu u
Tvome majčinskom srcu.

Svu Crkvu, kojoj sam prvi poslužitelj, Tebi
prikazujem i povjeravam s neizmjernim pouzdan-
jem u Tebe, Majko. Amen.

(Na Jasnjoj Gori, 4. lipnja 1979.;
usp. B. Duda, *S Papom kroz Marijin svibanj*, Split 1986., 83-84.)

Majci svećenikâ

Marijo, Majko Isusa Krista i Majko svećenikâ,
primi ovaj naslov što ti ga pridajemo
da bismo proslavili tvoje majčinstvo
i kod tebe razmatrali o svećeništvu
tvoga Sina i tvojih sinova,
sveta Bogorodice.

Majko Kristova,
po pomazanju Duha Svetoga
darovala si ljudsko tijelo Mesiji Svećeniku
za spas siromahâ i onih koji su srca slomljena;
čuvaj svećenike u svom srcu i u Crkvi,
Majko Spasiteljeva.

Majko vjere, pratila si u hram Sina Čovječjega,
koji je ispunjenje obećanjâ danih Ocima,
zbog slave njegove;
prikaži Ocu svećenike Svoga Sina,
Škrinjo zavjetna.

Majko Crkve,
među učenicima si,
u dvorani Posljednje večere, molila Duha
za novi Narod i njegove Pastire;
isprosi prezbiterском redu
puninu darovâ,
Kraljice apostolâ.

Majko Isusa Krista,
bila si uza nj u početku njegova života
i njegova poslanja,
tražila si ga usred mnoštva kao Učitelja,
bila si uza nj kad je bio uzdignut sa zemlje,
i kad je prinio sebe za jedincatu i vječnu žrtvu,
a uza te Ivan, sin tebi predan;
prihvati one koji su od početka pozvani,
štiti njihov rast,
prati život i službu
sinova svojih,
Majko svećenikâ. Amen.

(Pobudnica *Dat ću vam pastire*, 82; usp. Ivan Pavao II., *Dat ću vam
pastire (Pastores dabo vobis)*, Glas Koncila, Zagreb, str. 206-207.)

Majci života

O Marijo,
zvijezdo novog svijeta,
Majko živih,
povjeravamo ti *tajnu života*:
pogledaj, o Majko, bezbrojnu djecu
kojima se zabranjeno roditi,
siromahe kojima je onemogućeno živjeti,
muškarace i žene žrtve nečovječna nasilja,
stare i bolesne ubijene ravnodušnošću
ili lažnim sažaljenjem.
Učini da oni koji vjeruju u tvoga Sina
znaju smjelo i s ljubavlju navijestiti
ljudima našega vremena
Evandjelje života.
Isprosi im milost *da ga prime*
kao uvijek novi dar,
radost da ga sa zahvalnošću *slave*
kroz čitav svoj život
i hrabrost da za *nj svjedoče*
djelotvornom upornošću, da bi izgradili
zajedno sa svim ljudima dobre volje
civilizaciju istine i ljubavi,
na hvalu i slavu Boga stvoritelja i ljubitelja
života.

(Okružnica *Evandjelje života*, 105; usp. Ivan Pavao II., *Evangelium vitae - Evandjelje života*, KS, Zagreb 1995., str. 188-189.)

Slici Crkve za posvećene osobe

Marijo, sliko Crkve, Zaručnice bez bora i mrlja,
koja nasljeđujući tebe "čuva vjeru djevičanski
netaknutom, nadu čvrstom, ljubav iskrenom"
(LG, 64), podupri posvećene osobe u njihovoj
težnji za vječnim i jedinim Blaženstvom.
Tebi ih, Djevice od Pohođenja, povjeravamo, da
znadnu hitjeti ususret ljudskim potrebama, da bi
donijeli pomoć, ali nadasve da bi donijeli Isusa.
Pouči ih da proglašavaju divne stvari koje
Gospodin izvodi u svijetu, kako bi svi narodi

veličali njegovo ime. Podupri ih u njihovu djelu
za siromašne, gladne, beznadne, posljednje i sve
one koji iskrena srca traže tvoga Sina.

Tebi, Majko, koja želiš duhovnu i apostolsku
obnovu svojih sinova i kćeri u odgovoru ljubavi i
potpuna posvećenja Kristu, upravljamo s
pouzdanjem svoju molitvu. Ti koja si vršila
Očevu volju, spremna u poslušnosti, hrabra u
siromaštvu, gostoljubiva u plodnu djevičanstvu,
izmoli kod svoga božanskog Sina da oni, koji su
primii dar da ga nasljeđuju u posvećenu životu,
znadnu to svjedočiti preobražena življenja, idući
radosno, sa svom ostalom braćom i sestrama,
prema nebeskoj domovini i svjetlu koje ne
poznaje zalaza.

To te molimo, da u svima i u svemu bude
proslavljen, blagoslovljen i ljubljen Vrhovni
Gospodin svih stvari koji je Otac, Sin i Duh
Sveti.

(Apostolska pobudnica *Vita consecrata*, 112; usp. Ivan Pavao II.,
*Vita consecrata - Apostolska pobudnica o posvećenom životu i nje-
govu poslanju u crkvi i svijetu*, KS, Zagreb 1996., str. 182-183.)

Majci Milosrđa

O, Marijo,
Majko milosrđa,
bdij nad svima
da se ne obeskrjepi križ Kristov,
da čovjek ne odluta s puta dobra
da ne izgubi svijest o grijehu,
da raste u ufanju u Boga
koji je "bogat milosrđem" (*Ef 2, 4*),
neka slobodno čini dobra djela
koja On unaprijed pripravi (usp. *Ef 2, 10*)
i neka takav bude cijelim životom
"na hvalu Slave njegove" (*Ef 1, 12*).

(Okružnica *Sjaj istine*, 120; usp. Ivan Pavao II., *Veritatis splendor -
Sjaj istine*, KS, Zagreb 1998., str. 166.)

Majci Otkupiteljevoj za laike

O Djevice presveta,
Kristova Majko i Majko Crkve,
s radošću i divljenjem
pridružujemo se tvome "Veliča"
tvojoj pjesmi zahvalne ljubavi.
S Tobom zahvaljujemo Bogu,
"čije se milosrđe proteže
od koljena do koljena",
za veličanstveni poziv
i mnogostruko poslanje
vjernika laika
koje je Bog pozvao po imenu
da žive s Njime
u zajedništvu ljubavi i svetosti
i da budu bratski sjedinjeni
u velikoj obitelji djece Božje,
poslani izaravati svjetlo Kristovo
i predavati oganj Duha
svojim životom po Evanđelju
u cijelome svijetu.
Djevice Magnificata
ispuni srca njihova
zahvalnošću i zanosom
za taj poziv i to poslanje.

Ti što si u poniznosti i velikodušnosti
bila "službenica Gospodnja"
udijeli nam svoju spremnost
za služenje Bogu
i za spas svijeta.
Otvori nam srca
za beskrajne vidike
Božjega Kraljevstva
i naviještanja Evanđelja
svakom stvorenju.

U tvome majčinskom srcu
nalaze mjesta tolike pogibli
i tolike nedaće
što upropaštavaju muškarce i žene

našeg vremena.
No tu su i
toliki pokreti dobra,
velike težnje za vrednotama,
ostvareni napredak
u donošenju obilatih plodova spasa.

Odvažna Djevice,
nadahni nas snagom duha
i pouzdanja u Boga,
kako bismo znali svladati
sve zapreke na koje nailazimo
u izvršavanju svoga poslanja.
Sa stvarima ovog svijeta nauči nas
postupati sa živim osjećajem
za kršćansku odgovornost
i u radosnoj nadi
dolaska Božjega Kraljevstva,
novog neba i nove zemlje.

Ti koja si zajedno s Apostolima
u molitvi bila u Dvorani posljednje Večere
u iščekivanju dolaska Duha Pedesetnice,
izmoli njegovo ponovno izlivanje
na sve vjernike laike, muževe i žene,
da bi odgovorili potpuno
svome pozivu i poslanju,
kao mladice pravog trsa
koje su pozvane donijeti mnogo roda
za život svijeta.

Djevice Majko,
vodi nas i pomagaj da živimo uvijek
kao pravi sinovi i kćeri
Crkve i tvoga Sina,
da uzmožemo pridonijeti na zemlji
uspostavi civilizacije istine i ljubavi,
po želji Božjoj
i njemu na slavu.
Amen.

(Okružnica *Vjernici laici*, 64; usp. Ivan Pavao II.,
Christifideles laici - Vjernici laici, KS, Zagreb 1997., str. 157-160.)

Andrea SANTORO

(1945. - 2006.)

*Rodom iz Priverna (Italija), za svećenika zaređen g. 1970.,
višegodišnji župnik u Rimu. Kao misionar odlazi g. 2000.
svjedočiti kršćansku nazočnost u Turskoj, gdje je g. 2006.
mučenički i ubijen.*

U kući Majke Božje

Marijo, ženo iz Jeruzalema,
gdje si se prikazala
s Isusom na podnožju križa;

Marijo, ženo iz dvorane
Posljednje večere,
gdje si primila dah Duha Svetoga;
Marijo, ženo iz Efeza,
kamo si stigla s Ivanom,
"svojim sinom",
poslanim u misije
od Duha Svetoga:
moli za nas.

Marijo, Majko stada
koje je izvan ovčinjaka;
Majko onih koji ne poznaju
tvoga sina;
Majko onih koji ne znaju što čine:
moli za nas.

Marijo, majko duša koje ne žive,
Majko duša koje nemaju svjetla,
Majko srdaca koja su bez nade,
Majko sinova koji su ti ubili Sina,
Majko grešnika,
Majko nepokajanog razbojnika,
Majko sina koji se nije vratio,
moli za nas.

Majko onoga
koji nije slijedio Isusa,

Majko onoga koji ga je zanijekao,
Majko onoga koji ga je napustio,
Majko onoga koji nije bio pozvan,
moli za nas.

Marijo, Majko onih koji s Ivanom
polaze tražiti raspršenu djecu Božju,
Majko onih koji silaze u podzemlje
da mrtvima navijeste Život,
moli za nas.

Marijo Majko, dođi živjeti sa mnom:
Dođi u kuću
u kojoj Sin tvoj želi da stanujem,
dođi u zemlju u koju želi da pođem,
dođi među ljude koji žele da ljubim,
dođi među podjele koje želiš da ozdravim,
dođi u srca koja želiš da posjetim.
Dođi u moj dom i budi mi kao majka.
Dođi, Marijo, da mi daruješ svoje srce - Majke.
"Meryem Ana",
Marijo, Majko svih naroda,
moli za nas.

*(A. Santoro, U kući Majke Božje u:
Glasnik Srca Isusova i Marijina, 2/2007., 5.)*

Jean GALOT

(1919. - 2008.)

Rodom iz Ougrée (Belgija), isusovac, doktorirao pravo i bogoslovlje, poznat po biblijskim i bogoslovskim proukama, profesor u Eegenhovenu, onda na Gregorijani u Rimu i konzultor u Kongregaciji za kler.

Gospa nade

Ti koja si se nadala protiv svake nade,
kada se sve činilo izgubljenim,
koja si se nadala pokraj svoga Sina na Križu,
pritisnuta s njime bolima;
koja si se nadala i onda
kada si ga mrtva primila u svoj naručaj;
koja si primila kao plod svoje nade
uskrsnuloga Krista
i okušala radost koja je ispunila
sva tvoja iščekivanja,
dođi u pomoć svima koji smo kušani
i u napasti da izgubimo nadu.
Privuci na put
žarke, vjerne i nepokolebljive nade
sve one koji su zastali u poteškoćama
te žele izmaknuti.
Kad uzdržćemo pred nesavladivom preprekom,
pomozi našoj nadi da poskoči
i da nas zanese naprijed.
Ti koja si nadišla nemogućnosti
naših ljudskih sila,
daj da božanskom snagom svladamo uspon
i najviše vrhunce.
Djevice nade, pomozi naša nastojanja
i podržavaj naš polet,
da bismo u opojnoj radosti
slijedili put ljubavi.

(Iz knjige: J. Galot, *Molitve nade*; usp. *Gospo nade* u: *Živjeti zajedno*
- *Župni list župa Utrina i Zapruđa - Središća*, 59/2008., 28.)

Pomozi mi da prihvatim DA

Marijo, Isusova Majko,
pomozi mi prihvatiti svojim usnama i srcem:
"DA" sličan tvome!
"DA" potpuna prikazanja, potpuna darivanja i
predanja, koji nema ništa zajedničko s
prepuštanjem sudbini, nego spremno za svaku
Božju želju!
"DA" zanosne ljubavi, "DA" zanosna odgovora na
neizmjernu Božju dobrotu!
"DA" potpunijeg dara, koji nudi ne samo
djelatnost nego i potpuno svoje biće!
"DA" jednostavno i čisto, jasno i bistro, bez
neodlučnosti, bez krzmanja, bez oklijevanja i
zatezanja! Bez računa pred bolima i žrtvama!
"DA" mirna, tiha, blaga "Neka mi bude", koji se
predaje s vedrinom i zadovoljstvom svim
odredbama i nacrtima Providnosti!
"DA" s punim povjerenjem, čvrsto oslonjenim na
"DA" prisutnosti i blizine Božje!
"DA" izgovoreno sa smiješkom, u radosti da bude
po volji Božjoj!
"DA", apostolsko "DA", sretno "DA" za suradnju
Kristova dolaska na svijet!
"DA", konačno, stalno, koje ne uzmiče, koje ne
traži natrag, što je darovano, i koje se ponovno
daje, potvrdno daruje neprestano u svjesnoj
vjernosti!
"DA", neka mi bude po Riječi tvojoj! Neka bude
volja Božja!

(Usp. J. Galot, *Kristovoj Majci Mariji* u: *Marija*, 3/1988., 83.)

Hrame Duha Svetoga

Djevice Marijo, hrame Duha Svetoga,
ti si ga primila širom otvorene duše;
prihvatila si ga vjerom,
vjerujući u njegovo djelovanje u tvom krilu.

Prihvatila si ga predanjem svoga bića,
izručujući se snazi njegove ljubavi.
Prihvatila si ga aktivnim sudjelovanjem
u ljubavi otkupiteljskog Utjelovljenja.
Tijekom cijeloga svog Života ti si ga neprestano
prihvaćala,
oslušujući njegov otajstveni glas,
poslušna njegovim poticajima.
Pomozi nam da ga oslušujemo u tajnosti svoga
srca
i da primamo njegove savjete i upute.
Pokaži nam put poučljivosti njegovim poukama
i način sudjelovanja u njegovu djelu.
I mi bismo željeli primiti kao i ti
punu mjeru Duha Svetoga,
da ništa ne izgubimo od njegova dolaska u nas.
Potakni našu želju da primimo sve što nam On
želi dati
i priopći nam svoju radost što si mu prepustila
da On sve prožme svojom ljubavlju.

(*Marija*, 5/1998., 165; usp. *Molitve Duhu Svetom*, Đakovo 1995.)

Ti žurno koračaš, Marijo

Molim te, ne idi sama judejskim brdima. Ti
zračiš tajnom koja usrećuje: Podijeli je sa mnom!
Ne idi sama! Povedi me sa sobom u žar tvoje
duboke unutarnje radosti. Potruditi ću se
koračati brzo kao i ti; to ću moći kad sam s
tobom. Upravo si začela Isusa; nosiš ga u svom
krilu, jer on je taj koji tebe nosi. Daj mi da
proniknem u jednostavnost tvojih misli i šutnju
tvoje nutrine.

Pouči me da poput tebe imam samo jednu brigu:
Krista. Čeznem za tim da proniknem u tvoje
zajedništvo s Otkupiteljem. Daj mi da osjetim
svu puninu Duha Svetoga: u skrovitu obilju
njegova svjetla, ljubavi i radosti što se izljuje iz
tebe... Daj mi da svagda budem uz tebe.

(Usp. *Marija*, 5/1999., 165.)

Roger ETCHEGARAY

(1922.)

Rodom iz Espelettea (Francuska), za svećenika zaređen g. 1947., u na Gregorijani postiže licencijat iz bogoslovja i doktorat iz prava, pomoćni pariški biskup g. 1969., nadbiskup Marseillea g. 1970.-1985., kardinal od g. 1979., predsjednik Papinskog vijeća za pravdu i mir (1984.-1998.), Pap. vijeća Cor unum (1984.-1995.) te vice-dekan kardinalskog zbora.

Djevici vjernoj

Presveta Djevice Marijo,
pomozi nam prihvatiti govor na Gori, ona
"Blaženstva" o kojima se toliko govori, a tako se
malo provode u život, jer... zahtijevaju da pliva-
mo uzvodno...

Presveta Djevice Marijo, pomozi nam da
postanemo narod Riječi, Euharistije i Svjedočenja.
Čemu služi ići sve brže, ako se ne zna kamo se ide?
Čemu služi proizvoditi sve više, ako se ne zna
dijeliti s drugima?

Čemu služi siromasima da se obogate i bogatima
da se osiromaše ako ni jedni ni drugi ne znaju
više slijediti Isusa?

Presveta Djevice Marijo,
svijet u kojemu vlada novac, pouči rasipnosti;
svijetu punu laži pokaži svoju iskrenost;
svijetu koji se podrugljivo smije i prlja daruj
svoju čistoću;
svijetu mržnje i nasilja daruj blagost.

Presveta Djevice Marijo, ti si svakog dana
pronalezila nov način kako izreći "Da" Bogu;
svakog si dana morala ponovno započinjati otkri-
vati Boga u svom životu, uvijek drukčijega od
Onoga kakva si ti predviđala.

Pouči nas da ne budemo potpuno ispisana stran-
ica, nego bijeli list, na kojemu će svakog dana
Duh Sveti moći ispisivati divote koje čini u
svakome od nas.

(Usp. *Djevice vjerna!* u: *Marija*, 7-8-9/1995., 243.)

Giovanni SALDARINI

(1924.)

Rodom iz mjesta Cantù nedaleko od Milana (Italija), za svećenika zaređen g. 1947., zatim predaje u nadb. školi u Desiou (1947.-1949.), a nakon studija u Rimu u sjemeništu u Venegongo (1952.-1967.), župnik do g. 1982., pomoćni milanski biskup od g. 1984., nadbiskup Torina od 1989. - 1999., kardinal od 28. lipnja 1991.

Gospì od "da" u sadašnjem trenutku

Djevice Marijo,
koja si promijenila svijet svojim "Neka mi bude",
primi k srcu sve nas koji želimo reći "da",
zauvijek, volji Božjoj, svakom trenutku;
ti koja znaš koliko stoji ta riječ i nju održati,
izmoli nam da ne uzmičemo
pred onim što ona zahtijeva.
Nauči nas da je izgovorimo
kao što si je ti izgovorila
u poniznosti, čistoci, jednostavnosti,
u sigurnu prepuštanju volji Očevoj.
Zaišti u svoga božanskog Sina
da imamo snage
svakog dana obnavljati svoj "da"
u sve dane koje će nam Bog dati u tijeku života.
Učini da nam svi ti "Neka mi bude"
pomognu, po primjeru tvoga "da",
vršiti još savršenije volju Božju
za naše spasenje i za spasenje svijeta.
Zato, Gospe naša od pristanka,
nauči nas ljubiti sadašnji trenutak,
u kojemu se dariva Bog. Amen.

Mariji Pomoćnici

O, Marijo Pomoćnice,
učini da Isus, Sin Božji i tvoj,
naš Gospodin,
bude zadovoljan s nama
u svakom trenutku naših dana,
onih sunčanih i onih oblačnih.
Učini da naši životi budu
kao jedan *Neka mi bude*,
kao tvoj "da" koji se nije nikad ni na što tužio.
Učini da živimo i uvijek ljubimo Isusa,
u čijem je imenu jedino spasenje
i stoga uvijek sigurna nada.
Učini u našim *Smiluj se meni*,
koje prečesto moramo izgovarati
zbog svojih slaboća, zbog svojih grijeha,
da znamo pjevati i tvoj *Veliča*
za još veće i strpljivije milosrđe
koje Bog, Otac koji nas ljubi,
uvijek ima prema nama.
Marijo, majko naša i Majko Isusova,
udijeli nam od svoje ljubavi,
koja podržava križ,
daj nam više snage da nam ne padne s leđa,
više vjere da vidimo ljubav koja ga podržava,
ljubav veću od svih drugih ljubavi
koje ispunjavaju zemlju.
Učini da od te ljubavi
uspijemo dati svoj svojoj braći i sestrama,
koji ne poznaju njezin izvor
i tako su siromašni ljubavlju
jer su siromašni vjerom.

(Usp. *Mariji Pomoćnici* u: *Marija*, 5/2001., 165.)

Papa BENEDIKT XVI.
(1927.)

Joseph Ratzinger, rođen g. 1927. u Marktl am Inn u Bavarskoj (Njemačka), zaređen za svećenika g. 1951., za biskupa Münchena g. 1977. kad je postao i kardinal. Profesor bogoslovlja na više njemačkih učilišta, a na Saboru teološki savjetnik kölnskoga nadb. Fringsa. Pročelnik Zbora za nauk vjere od g. 1981., papa od 19. travnja 2005.

Pouči nas i pomoz nam

Sveta Majko Gospodinova, naši su preci u teškim vremenima podigli tvoj kip u srcu grada Münchena, kako bi tim činom povjerali tebi grad i pokrajinu. U svojoj svakodnevici željeli su te ponovno susretati i od tebe učiti kako dostojno živjeti svoj život. Željeli su od tebe učiti kako naći Boga i kako se približiti drugima. Tvoj lik украсili su krunom i žezlom, znakovima ondašnje vlasti, jer su znali da su tako i moć i vlast u pravim rukama, u rukama Majke.

Tvoj Sin rekao je svojim učenicima u času rastanka: „Tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj. I tko hoće među vama da bude prvi, neka bude svima sluga“ (Mk 10,43 sl.). U odlučujućem trenutku svoga života, ti si rekla: „Evo službenice Gospodnje“ (Lk 1, 38). Sav si svoj život živjela kao službenica. To činiš i dalje tijekom stoljeća: tiho i neprimjetno, kao nekoć zaručnicima u Kani tako služiš i danas. Sve naše brige uzimaš na sebe i prikazuješ ih svome Sinu i našem Gospodinu. Tvoja je moć - dobrota. Tvoja je moć - služenje.

Pouči nas velike i male, one koji upravljaju i one koji služe, da na tvoj način živimo svoju odgovornost. Pomoz nam steći snagu pomirenja i oprastanja. Pomoz nam da postanemo strpljivi i skromni, a jednako tako slobodni i odvažni, kao što si ti bila u trenutku Kristove muke i smrti. Ti nosiš Isusa na svojim rukama, nosiš Dijete koje blagoslivlje, Dijete koje je Gospodar svijeta. Tako

si i ti, noseći Onoga koji blagoslivlje i sama postala blagoslovom. Blagoslovi nas, ovaj grad i ovu pokrajinu! Pokaži nam Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje! Moli za nas grešnike, sada i na čas smrti naše. Amen.

(Pred Marijinim kipom u Münchenu, 9. rujna 2006.; usp. Benedikt XVI., Pouči nas i pomoz nam u: Marija, 10/2006., 285.)

Milosti puna, pokaži se Majkom!

O Marijo, Bezgrešna Djevice! ...

Pozdravljamo te i zazivamo Anđelovim riječima: "milosti puna", najljepšim imenom, kojim te Bog nazvao od vječnosti.

"Milosti puna!", ti si, Marijo, puna Božje ljubavi od prvog trenutka svoga postojanja, po providnosti predodređena za Spasiteljevu Majku, nerazdvojivo s njim sjedinjena u otajstvu spasenja. U tvome bezgrešnom začecu blista poziv Kristovih učenika, pozvanih da budu, s tvojom milošću, sveti i neokaljani u ljubavi. U tebi sja dostojanstvo svakoga ljudskog bića, uvijek dragocjena u Stvoriteljevim očima. Tko tebi upravi pogled, o presveta Majko, ne gubi spokoj, ma kolike bile tegobne životne kušnje. Premda je žalosno iskustvo grijeha, koji srozava dostojanstvo djece Božje, tko se tebi obrati otkriva ljepotu istine i ljubavi, i nalazi put koji vodi u kuću Očevu.

"Milosti puna" si ti, Marijo, koja si nam, prihvaćajući svojim "neka mi bude" Stvoriteljev naum, otvorila put spasenja. U svojoj školi, nauči nas da i mi svoj "neka mi bude" izgovaramo Gospodinovoj volji. "Neka mi bude", koji se ujedinjuje s tvojim, bez pridržaja i sjena, koji je poželio Nebeski Otac kako bi rodio Novoga čovjeka, Krista, jedinoga Spasitelja svijeta i povijesti. Daj nam hrabrosti reći "ne" prevarama moći, novca i hedonizma, nepoštenoj zaradi, korupciji i licemjerstvu, sebičnosti i nasilju. "Ne" zloduhu, prijevernome knezu ovoga svijeta. "Da"

Kristu, koji svemogućnošću ljubavi uništava moć zla. Znamo da samo srca obraćena Ljubavi, Bogu, mogu za sve izgraditi bolju budućnost.

"Puna milosti" si ti, Marijo! Tvoje ime je za sve naraštaje zalag sigurne nade. Da! Jer kako napisao Dante, najveći pjesnik, "ti si za nas smrtnike živi izvor nade". Tome izvoru, izvoru tvoga bezgrešnog Srca, još jednom dolazimo s hodočasničkim povjerenjem da zgrabimo vjeru i utjehu, radost i ljubav, sigurnost i mir.

Djevice, "milosti puna", (...) pokaži se Majkom brižljivom i milostivom cijelom svijetu, da se, u poštivanju ljudskog dostojanstva i odbacivanju svakog oblika nasilja i izrabljivanja, postave čvrsti temelji civilizacije ljubavi; pokaži se Majkom, poglavito najpotrebnijima: slabima, odbačenima i isključenima, žrtvama društva koje veoma često drugim svrhama i interesima žrtvuje čovjeka; pokaži se Majkom svima, o Marijo, i daruj nam Krista, nadu svijeta; pokaži da si Majka, o Djevice bezgrešna, puna milosti! Amen.

*(U Rimu na Španjolskom trgu, 8. prosinca 2006.;
usp. "Marija", 12/2008., 364.)*

Pokaži nam Isusa

Sveta Marijo, Majko Božja,
ti si darovala svijetu pravo svjetlo,
Isusa, svoga Sina - Sina Božjega.
Ti si se u potpunosti posvetila
Božjem pozivu
i tako postala izvor
dobrote koja izvire iz Njega.
Pokaži nam Isusa. Vodi nas k Njemu.
Nauči nas Njega poznavati i ljubiti,
da bismo i mi mogli
postati sposobni istinski ljubiti
i biti vrela vode žive
usred žedna svijeta.

*(Okružnica Bog je ljubav, 42; usp. Benedikt XVI.,
Deus caritas est - Bog je ljubav, KS, Zagreb 2006., str. 69.)*

Mariji, zvijezdi nade

Sveta Marijo,
ti si pripadala onim poniznim i velikim dušama
u Izraelu koje, kao Šimun, iščekivahu "Utjehu
Izraelovu" (Lk 2, 25) i, poput Ane,
čekahu "otkupljenje Jeruzalema" (Lk 2, 38).
Ti si živjela u tijesnoj vezi s Izraelovim Svetim
spisima, koji su govorili o nadi -
o obećanju danu Abrahamu
i potomstvu njegovu (usp. Lk 1, 55).
Stoga shvaćamo sveti strah koji te spopade,
kad anđeo Gospodnji uđe u tvoju sobu i reče ti
da ćeš na svijet donijeti Onoga koji je bio nada
Izraelova i iščekivanje svijeta. Po tebi, po tvome
"da", tisućljetna nada morala je postati
stvarnost, ući u ovaj svijet i u njegovu povijest.
Ti si se prignula pred veličinom te zadaće
i rekla "da": "Evo službenice Gospodnje,
neka mi bude po riječi tvojoj" (Lk 1, 38).
Kad si puna svete radosti pošla žurno
u Judejska brda da bi dospjela do svoje rodice
Elizabete, postala si slika buduće Crkve koja,
u svome krilu, nosi nadu svijeta
preko brdâ povijesti.
Ali osim radosti koju si, u svome Veliča,
proširila riječima i pjevanjem stoljecima,
poznavala si i tmurne nagovještaje proroka
o trpljenju sluga Božjega na ovome svijetu.
U trenutku rođenja u betlehemske štali blistao
je sjaj anđela koji su nosili radosnu vijest
pastirima, ali se u isto vrijeme moglo osjetiti
siromaštvo Božje.
Starac Šimun govoraše ti o maću koji će probosti
tvoje srce (usp. Lk 2, 35), o znaku protivljenja
koji bi bio tvoj Sin u ovome svijetu.
Kad je zatim započelo javno djelovanje Isusovo,
morala si stajati po strani, da bi mogla rasti nova
obitelj, za koje tvorbu on bijaše došao i koja se
morala razvijati udjelom onih koji će slušati i
opsluživati njegovu riječ (usp. Lk 11, 27 sl.).

Usprkos svoj veličini i radosti prvoga Isusova uvoda u javno djelovanje, već si u sinagogi u Nazaretu morala iskusiti istinitost riječi o "znaku protivljenja" (usp. *Lk* 4, 28 sl.).

Tako si vidjela kako raste neprijateljstvo i odbijanje, koji su se postupno utvrđivali oko Isusa sve do trenutka križa, u kojemu si morala vidjeti Spasitelja svijeta, baštinika Davidova, Sina Božjega kako umire kao propalica, izložen ruglu, među zločincima. Čula si onda riječ: "Ženo, evo ti sina!" (*Iv* 19, 26)

i s križa primila novo poslanje.

Počevši od križa, postala si majka na novi način: majka svih onih koji hoće vjerovati u tvoga Sina Isusa i njega slijediti. Mač boli probode tvoje srce. Je li onda umrla nada? Je li onda svijet ostao konačno bez svjetla, život bez smisla?

U onom si trenutku, vjerojatno, u svojoj nutrini čula ponovno anđelovu riječ, kojom je odgovorio na tvoj strah u trenutku navještenja:

"Ne boj se, Marijo!" (*Lk* 1, 30).

Koliko je puta Gospodin, tvoj Sin,

rekao to isto svojim učenicima: Ne bojte se!

U noći Golgote, ti si iznova čula te riječi. Svojim učenicima, prije nego je izdan, on je rekao:

"Habri budite! Ja sam pobijedio svijet" (*Iv* 16,

33). "Nek se ne uznemiruje srce vaše i ne bojte se" (*Iv* 14, 27). "Ne boj se, Marijo!" U onom

trenutku u Nazaretu anđeo ti je rekao također: "Njegovu kraljevstvu neće biti kraja" (*Lk* 1, 33).

Je li ono možda prije završilo negoli je započelo? No, kraj križa, na temelju same Isusove riječi, ti si postala majkom onih koji vjeruju.

U toj vjeri, koja je i u tami Velike subote bila sigurnost nade, koračala si u susret jutru Uskrsa.

Radost uskrsnuća dotaknula je tvoje srce i na nov te način povezala s učenicima, predodređenima da postanu Isusova obitelj po vjeri.

Tako si se našla usred zajednice vjernika, koji u danima nakon Uzašašća jednodušno moljahu za dar Duha Svetoga (usp. *Dj* 1, 14) i primiše ga na dan Pedesetnice.

"Kraljevstvo" Isusovo bilo je drukčije negoli što su ljudi mogli zamisliti.

To "kraljevstvo" započelo je u onom trenutku i nikad neće imati kraja.

Tako ti ostaješ usred učenika kao njihova Majka, kao Majka nade.

Sveta Marijo, Majko Božja, Majko naša, nauči nas vjerovati, ufati se i ljubiti s tobom.

Pokaži nam put prema njegovu kraljevstvu!

Zvijezdo mora, sjaj nad nama i vodi nas u našem hodu!

(Okružnica *U nadi spašeni*, 50; usp. *Spe salvi - U nadi spašeni*, KS, Zagreb 2008., 73-75.)

Mariji, Zaštitnici Afrike

Sveta Marijo, Majko Božja, Zaštitnice Afrike, Ti si svijetu dala pravo Svjetlo, Isusa Krista. Svojom poslušnošću Ocu i milošću Duha Svetoga dala si nam izvor našega pomirenja i naše pravde, Isusa Krista, naš mir i našu Radost.

Majko nježnosti i mudrosti, pokaži nam Isusa, svoga i Božjeg Sina, podupri naš put obraćenja kako bi Isus učinio da njegova slava sja nad nama na svim mjestima našega osobnoga, obiteljskoga i društvenog života.

Majko, puna milosrđa i pravde, svojom poslušnošću Duhu Tješitelju, izmoli nam milost da budemo svjedoci uskrsnuloga Gospodina, da sve više budemo sol zemlje i svjetlo svijeta.

Majko neprestane pomoći, povjeravamo tvome zagovoru pripremu i plodove II. Sinode za Afriku. Kraljice mira, moli za nas! Naša Gospe Afrička, moli za nas!

(Usp. Benedikt XVI., *Mariji, Zaštitnici Afrike* u: Marija, 4/2009., str. 125.)

Gospo od Sheshana

Presveta Djevice, Majko utjelovljene Riječi i Majko naša, koja si u svetištu Sheshan štovana pod imenom Pomoćnice kršćana, prema kojoj s pobožnošću gleda čitava Crkva u Kini, dolazimo danas k tebi kako bismo molili za tvoju zaštitu. Svrni svoj pogled na narod Božji i vodi ga majčinskom skrbi na putovima istine i ljubavi, kako bi u svakoj prigodi bio kvasac skladna suživota među svim građanima.

Svojim poslušnim "da" koje si izgovorila u Nazaretu ti si vječnom Sinu Božjemu omogućila da tijelom postane u tvom djevičanskom krilu te da tako u povijesti započne djelo otkupljenja, u kojemu si potom sudjelovala s revnim predanjem, prihvativši da mač boli probode tvoju dušu, sve do posljednjeg časa križa, kad si uspravno stajala pokraj svoga Sina koji je umirao da bi čovjek živio.

Otada si, na nov način, postala Majkom svih onih koji u vjeri prihvaćaju tvoga Sina Isusa i koji ga spremno nasljeđuju uzimajući križ na svoja ramena. Majko nade, koja si u tami Velike subote s neuništivim povjerenjem išla ususret uskrsnom jutru, podari svojoj djeci sposobnost da u svakoj prigodi, pa bila i najmračnija, razaznaju znakove Božje prisutnosti u ljubavi.

Naša Gospo od Sheshana, podupri nastojanje onih u Kini koji, u svagdašnjim brigama, i dalje vjeruju, nadaju se i ljube, kako se nikada ne bi bojali govoriti svijetu o Isusu i Isusu o svijetu. Na kipu koji se nadvija nad svetištem ti podižeš svoga Sina prikazujući ga svijetu s rukama raširenim u gestu ljubavi. Pomozi katolicima da uvijek budu vjerodostojni svjedoci te ljubavi, čuvajući jedinstvo s Petrovom stijenom na kojoj je sazdana Crkva. Majko Kine i Azije, moli za nas sada i uvijek. Amen!

(Usp. Da.G., *Pomozi katolicima!* u: *Glas Koncila*, 21/2008., str. 7.)

Angelo SODANO

(1927.)

Rodom iz Isola d'Asti (Italija), g. 1950. zaređen za svećenika, a g. 1978. za biskupa. Od g. 1959. u diplomatskoj službi Sv. Stolice i u Vijeću za vanjske poslove, od g. 1991. do 2006. Državni tajnik i kardinal, od g. 2002. vice-dekan kardinalskog zbora.

Marijo, naša nado

O, Marijo, bdij s neba nad nama, koji smo na zemlji još uvijek hodočasnici, i učini nas svjesnima prolaznih vrednota ovoga našeg života i našega vječnog odredišta! S neba bdij, o Majko Božja, nad Crkvom koja je na hodočasničkom putu na ovom svijetu, nad našim ljubljenim papom Ivanom Pavlom II. i nad svima koji pridonose širenju kraljevstva Kristova u današnjem društvu.

Bdij napose, o Marijo, nad onima koji su pritisnuti bolešću, siromaštvom i osamljenošću i drugim životnim tegobama: neka im blagdan tvoga Uznesenja u nebo bude zraka svjetla i nade. Narodima koji pate zbog bratoubilačkih ratova, udijeli dar sloge. O, Kraljice neba, budi svima luka sigurne nade! Amen.

(Usp. *Marijo, naša nado* u: *Marija*, 7-8-9/2003., 245.)

Posvetnica Gospi

Sancta Maria, Mater Dei,
"Alma Mater Gentium Slavorum",
"Magna Domina Hungarorum",
"Magna Mater Austriae"
(Sveta Marijo, Majko Božja,
blaga majko Slavenskih naroda,
velika Gospo Mađara,
velika Majko Austrije!)
Ti nam pokazuješ put prema svome Sinu.
Pod tvojom obranom i zaštitom
hodimo putovima života
očiju uprtih u Krista,
svoju Nadu, svoga Otkupitelja i Spasitelja.
Želim činiti ono što mi on kaže
i živjeti po njegovu primjeru.
Povjeravamo se tvojemu zagovoru
i preporučujemo ti sve pučanstvo svoje
domovine, Europe.
Molimo za mir i razumijevanje,
za slogu na putovima vjere i za snagu
opraštanja.
O, Marijo, uzore u vjeri, u molitvi i u slušanju
Božjega poziva,
ti poznaješ i našu vjeru i našu dvojbu, našu
nadu i čežnju.
Tvoje nas svjetlo, žarka Zvijezdo, vodi Kristu,
našemu Gospodinu u vijeke vjekova. Amen.

(Na "Hodočašću naroda" u sklopu Srednjoeuropskoga katoličkog
dana u Mariazellu, 22. svibnja 2004. Usp. *Marija*, 6/2004., 205.)

Karlo Marija MARTINI

(1927.)

Rodom iz Torina (Italija), stupio g. 1944. u Družbu Isusovu, g. 1952. zaređen za svećenika. Doktorirao g. 1958. u Rimu na Biblikumu, gdje je bio dugo profesor i rektor Gregorijane, milanski nadbiskup (1979.-2002.), g. 1983. postao kardinal.

Majci nade

Majko nade, ti si bila strpljiva u tišini Velike subote, te i nas poučavaš da s pouzdanjem ustrajemo u onom što živimo u ovoj suboti naše povijesti, kada mnogi, pa i kršćani, dolaze u napast da prestanu vjerovati u vječni život i ponovni Gospodnji dolazak. Nestrpljivost i brzina, značajke naše tehnološke kulture, uvelike otežavaju čekanje da Bog konačno razotkrije svoj plan i pokaže pobjedu Uskrsnuloga. Naša odveć mala vjera u čitanju znakova Božje prisutnosti u povijesti pretvara se u nestrpljenje i bijeg, upravo onako kako se dogodilo dvojici učenika na putu u Emaus, koji iako suočeni s naznakama Uskrsnuloga nisu imali snage čekati da se događaji odvijaju do kraja, pa su pošli iz Jeruzalema.

Majko nade i strpljivosti, mi te molimo: preporučite nas svome Sinu, da nam se smiluje, da pođe i potraži nas na putovima naših bjegova i nestrpljenja kao što je učinio s učenicima na putu u Emaus. Zamoli da njegova riječ još jednom zagrije naša srca.

Izmoli nam da se u vremenu nadamo vječnosti sigurni da će se Božji plan sa svijetom u svoje vrijeme ostvariti te ćemo uživati gledajući slavu Uskrsnuloga, slavu koja je, iako zastrta, već sada prisutna u otajstvu naše povijesti.

(Usp. *Marija*, 4/2004., 125.)

Ignacio LARRAÑAGA

(1928.)

Rodom iz Pais Vasco (Španjolska), svećenik franjevac kapucin, zaređen g. 1952. i gotovo cijeli svećenički vijek proveo u zemljama Latinske Amerike. Razvio apostolsku djelatnost duhovne preobrazbe vjerskih zajednica, a napisao je i nekoliko knjiga.

Gospođi šutnje

Majko šutnje i poniznosti
izgubljena i nađena,
Ti živiš u moru bez dna Otajstva Gospodnjega.

Ti si raspoloživost i prihvaćanje.
Plodnost si i punina.
Pažnja si i skrb za braću.

U Tebi sjaji ljudska zrelost
i duhovna tankoćutnost.
Najprije si gospodarica same sebe,
a onda naša Gospa.

U Tebi nema ničega rastresenoga.
U jednostavnom je i potpunu činu
Tvoja duša, nepromjenjiva,
nepokolebljiva i poistovječena s Gospodinom.
U Bogu si i Bog je u Tebi.
Cjelovita tajna obuhvaća i prožima,
obuzima Te,
zauzima i dopunjuje cijelo Tvoje biće.

Kao da je sve u Tebi postalo nepomično,
kao da se sve poistovjetilo s Tobom:
vrijeme, prostor, riječ,
glazba, šutnja, žena, Bog.
Sve je stavljeno u Tebi i obogotvoreno.

Još nikada nije bilo
tako mila ljudskog lika
i nikada više neće na zemlji biti
tako neizrecive žene.

Ipak, Tvoja šutnja nije odsutnost,
nego je prisutnost.
Uronjena si u Gospodina
a istovremeno si sva za braću,
kao u Kani.

Nikada zajedništvo nije tako duboko
kao onda kad šutimo,
nikada tišina nije tako rječita
kao onda kada ništa ne poručujemo.

Daj da shvatimo
da šutnja nije nehaj za braću,
nego izvor snage i zračenja,
nije zatvaranje, nego otvaranje.
Da bismo se mogli razdavati,
moramo se prije napuniti.

Svijet tone u moru rastresenosti,
a braću nije moguće ljubiti
rastresena srca.
Daj da shvatimo
da je apostolat bez šutnje otuđenost,
a da je šutnja bez apostolata udobnost.

Ogrni nas plaštem svoje šutnje,
daj nam čvrstoću svoje vjere,
ustrajnost svoje nade
i dubinu svoje ljubavi.

Ostani s onima koji ostaju,
i pođi s nama koji odlazimo!

O divna Majko šutnje!

(I. Larrañaga, *Susret - Molitveni priručnik*, UPT,
Đakovo 2005., 135-137; I. Larrañaga, *Marijina šutnja*, III. izd.,
Zadar 1996., 4. str. omota.)

Giovanni LAJOLO

(1935.)

Rodom iz Novare, biskup od 1989., nuncij u Njemačkoj od 1995., onda tajnik za odnose s državama u Državnom tajništvu Svete stolice, od g. 2006. predsjednik Papinske komisije za državu Vatikan, od g. 2007. kardinal.

Majci Crkve

Marijo, Majko Kristova, draga naša Gospo!
On te je učinio Majkom svojega Mističnog Tijela,
Crkve,
u tajni patnje na Golgoti
u tajni ognja i nade Pedesetnice;
a ti si to novo majčinstvo prihvatila s istom vjerom
s kojom si na anđelov navještaj u Nazaretu,
prihvatila božansko materinstvo Isusa.
Majko, oko tebe se okuplja čitava Crkva
da bi pjevala zahvalne pohvale Bogu Spasitelju
i Sinu njegovu u tvojemu Isusu, našem
Otkupitelju!
Kao brižna Majka izmoli Crkvi,
koja je tvoja velika obitelj, nutarnje jedinstvo,
oživljuj uvijek u njoj svjetlo plodne vjere,
drži je budnu u nakani navještanja
Radosne vijesti o Kristu, čovjekovu pravome životu.
Nadahni svakoga od nas riječima istine i vjere,
riječima opraštanja i mira,
mira koji iz srca u srce ide;
izmoli da i mi imamo iste osjećaje ponizne i
djelotvorne ljubavi
kojima je Duh prosvijetlio tvoj život.
Neka i iz našega srca provrije isti onaj pjev
koji je iz Tvoga srca izišao, koji vjeru Kristom
oplodi:
*Veliča duša moja Gospodina,
jer velika mi djela učini Svesilni,
dobrota je njegova od koljena do koljena
nad onima što se njega boje -
i sveto je ime njegovo (Lk 1, 47-49).*

(Usp. Vjesnik Đakovačke i Srijemske biskupije, 6/2006., 613.)

S. Marija od PRESV. SRCA

(1930.)

Anka Petričević rodom iz Lovreća kraj Imotskoga, splitska redovnica klarisa poznata kao s. Marija od Presv. Srca, plodna pjesnikinja i spisateljica, objavila više studija, knjiga poema, eseja i meditacija, drama, dramoleta i recitala, meditativne i autobiografske proze, pokrenula i vodi knjižnicu asketsko-mističnih djela "Symposion".

Zvijezdi mora

Mi što plovimo morem nemirna života,
posred mnogih pogibelji,
uvijek u strahu od vihora i oluja,
od sakritih grebena i struja,
od valovlja što prijete -
tražimo Tebe na svome nebu,
o *Marijo, Zvijezdo mora.*
Ne daj da klonemo u borbi;
ne daj da nas svladaju napasti nevjere,
malodušnosti, nepouzdanja, izgubljenosti - očaja.
Pruži svoje bijele ruke i stišaj valovlje mračno;
rasvijetli naša obzorja.
Ti si moćna da nas izbaviš i spasiš i da lađicu
našega života dovedeš do vječne obale.
U svome naručju nosiš Sunce svega Svemira:
Krista-Boga.
Po Tebi smo sigurni za svoje spasenje,
jer Ti nećeš dopustiti da stradamo,
da se izgubimo.
Ti možeš ublažiti naše jade,
skinuti svako breme krivnje, ojačati vjeru,
nadu i ljubav, probuditi sve zapretane
duhovne snage i zapaliti sva svjetla u duši.
Kao *sjajna zvijezda* zablistaj nad pučinom
našega života i upravi, kao lađicu,
dušu našu u luku Spasenja.
I mi možemo reći sa sv. Bernardom:
Sred nevolja i lutanja, patnja i stradanja,
sred pogibelji - *pogledaj zvijezdu, zazovi Mariju!*

(s. Marija od Presv. Srca, *Tornju bjelokosni*, Split, 36.)

Tomislav IVANČIĆ

(1938.)

Rodom iz Davora, za svećenika zaređen g. 1966., doktorirao bogoslovlje na Gregorijani u Rimu, od g. 1971. profesor na KBF-u u Zagrebu, pisac brojnih znanstvenih i popularnih djela, utemeljitelj hagioterapije, voditelj seminara za obnovu u duhu i osnivač vjerničkoga društva "Molitva i Riječ".

Zdravo, Marijo

Marijo, majko našega Gospodina Isusa Krista, pozdravljam te.

Evo me da s tobom proboravim nekoliko trenutaka. Osjećam da si moja majka. Ti si prepuna milosti. Odabranica Božja bila si već od svog začeca. Bog te čini jedinstvenim djelom svoje ljubavi. Pozdravljam te riječima anđela Gabrijela "Gospodin je s tobom". Njegova ruka je na tebi i njegova radost u tebi.

Ni jedna žena ne nosi na sebi toliki blagoslov kao ti. Blagoslovljena si ti zato što si povjerovala. Kličem ti, Marijo, i radujem se tvojoj prisutnosti.

Zdravo, Majko i Prijateljice moja. Srce mi čezne za tobom. Neka mi se smiluje tvoj pogled i daj da čujem riječi tvoga blagoslova nad svojom glavom. Ti si miljenica Neba i dragocjen biser zemlje. Evo me! Zdravo, Marijo, zdravo...

Sveta Marijo, kako je čist i blistav tvoj lik! Ti si rodila Boga. Blago tebi što si povjerovala. Blago tebi, Marijo. Majko Marijo, ne zaboravi nas koji se lomimo prolazeći zemljom kroz zamke Zloga. Pogledaj me, Marijo, prljav sam, grijeh mi opterećuje savjest. Moli za me! Grešnik sam, ali tvoj. Vjerujem da me svaki dan "rađaš". Molim te, budi uz mene u času moga odlaska s ovoga svijeta. Marijo, u srcu motrim tvoj lik. Htio bih čuti tvoj glas. Potrebna mi je tvoja nježnost. Ohrabri me! Obriši suze koje su gotovo presušile. Marijo, smijem li ti prići sasvim blizu? Zdravo, zdravo, Marijo!

(T. Ivančić, *Oče...*, Zagreb, 99.)

Francisko Kiko ARGÜELLO

(1939.)

Španjolski slikar, poznat kao Kiko, obratio se s egzistencijalnog ateizma i g. 1964. uputio se s Biblijom, raspehom i gitarom među madridske siromahe te započeo neokatekumenski put koji okuplja brojne članove diljem svijeta.

Blaga Marijo

anđele čuvaru
trećeg tisućljeća

Marijo, Majko gorućeg puta,
ti nas oslobađaš od vatre strasti
rosom svoga zagovora!
Blaga Marijo, sva bezgrešna,
anđele čuvaru trećeg tisućljeća,
mjesto sviju milosti, sliko svete kreposti!
Tvoja ljepota pjeva o Jeruzalemu nebeskom!
Ti si nam pokazala put,
pod križem primila si nas!

(Usp. *Marija*, 12/1996., 365.)

Lech WALESA

(1943.)

Rodom iz Popowa kraj Lipnog (Poljska), vođa nezavisnog sindikata "Solidarnost" (1980.-1990.), borac za ljudska prava, prvi poljski predsjednik nakon demokratskih promjena (1990.-1995.), g. 1983. dobitnik Nobelove nagrade za mir.

Molitva iz zatvora

Majko Božja, nemam više slike
s tvojim licem iz Czestochowe
koje plače na snijegu u prosincu.
Ona je prodrila do najdublje nutrine
zajedno s bolju koju su nam zadali.
Tim udarcem
gurnuli su te u dubinu duše:
tamo ću te naći, tamo ću se prostrijeti
s prevarenim, smetenim narodom
i tamo ću bdjeti u tišini.
Čuješ li kako u meni kucaju milijuni srdaca?
Bit će to naš krik dok budemo živi.
Majko Božja, Majko moja,
Majko naše zajedničke Majke (Poljske)
udijeli nam postojanu ustrajnost,
svjetlo slobode i istine.
Oprosti našim progoniteljima
kad mi to ne uspijevamo.

Vinko PULJIĆ

(1945.)

Rodom iz Priječana (Bosna i Hercegovina). Za svećenika zaređen g. 1970., djeluje kao župnik i odgojitelj svećeničkih pripravnika, od g. 1991. sarajevski nadbiskup i od g. 1994. kardinal. Promicatelj ljudskih prava, mira i dijaloga.

Zavjetno hvala

Neka nas napadaju, neka nas prozivaju.
Mi ćemo reći istinu,
ostat ćemo na putu Kristovu
i želimo umrijeti dostojanstveno,
kao djeca Božja!
Zato danas ovdje obavljamo zavjet
i želimo Ti reći:
Majko, hvala!
Bila si s nama na našem križnom putu
kad smo posrtali, padali.
Bila si s nama jer smo
moleći krunicu
snagu obnavljali, nadu budili.
Hvala Ti, Marijo,
što si nam zagovorom pomogla!
Učini nam otvoreno srce
da Riječ Božja urodi plodom vjere
za buduća pokoljenja.
Želimo sačuvati pravu mudrost,
izabrati pravi put, ne bojati se posrtanja,
ali ustati i hrabro kročiti,
jer naša je pobjeda u Isusu Kristu.

(Iz propovijedi na Mariji Bistrici,
usp. *Katolički tjednik*, 42/2006., 10.)

Antun ŠKVORČEVIĆ

(1947.)

Rodom iz Davora, za svećenika zaređen g. 1972., magistrirao g. 1976., doktorirao g. 1981. na Gregorijani i učio liturgiku na Anselmianumu u Rimu, a zatim radio na KBF-u u Zagrebu. Imenovan g. 1997. prvim požeškim biskupom.

Molitva za domovinu

Presveta Bogorodice i Majko naša!
Evo nas pred tobom
na Dan domovinske zahvalnosti.
Kao mnogo puta kroz povijest,
i u nedavnim ratnim nevoljama
osjetili smo tvoju majčinsku blizinu
i ruku posrednicu
kojom si nas zagovarala kod Boga.
Primi našu hvalu, odanost i sinovsko poštovanje.
Želimo s tobom danas zahvaliti
Trojedinom Bogu
za slobodnu i neovisnu domovinu Hrvatsku,
za plemenitost velikog broja mladih ljudi
koji su velikodušno krenuli u njezinu obranu,
za mnoge položene živote,
utkane u njezino dostojanstvo.
Ne dopusti da njihovu ljubav zaboravimo
a ideale prezremo.
Prikaži njihovu žrtvu svome Sinu Isusu Kristu,
daruj utjehu njihovim obiteljima,
donesi lijeka ranjenima u dušama i savjestima.
Ti znadeš najbolje, sve naše nevolje!
Dok se istražuju nedavna ratna zbivanja,
bivaju sve jači glasovi nejasnih namjera
i podižu optužnice,
razbistri nam pogled da pravo vidimo,
da nas zlo ne zavede te umnažamo podjele,
nego uporno gradimo
na plemenitosti i dobru, slozi i ljubavi.
Daj svima koji vode javne poslove
da se više oslanjaju na svoj narod,
oslušuju njegove vapaje,

promiču njegovo dobro,
da zaustave siromašenje i poniženja
a učvršćuju povjerenje i napredak,
da pronalaze pravedna rješenja
za tjeskobe prognanika.
Pomozi nam, Majko,
da puni pouzdanja i nade
vjerujemo Bogu,
koji nas nikada nije napustio.
"Najvjernija Odvjetnice Hrvatske",
ostani s nama na našem putu
u praskozorje trećeg tisućljeća.
Sve nas pohrani u svoje majčinsko srce!
Bdij nad našom domovinom
i moli s nama da siđe na nju Božji blagoslov.
Pomozi joj da u Sinu tvome Isusu Kristu
nađe svoj mir - sada i uvijek. Amen.

(Molitva Majci Božjoj za domovinu u: Marijin Trsat, 2/2007., 16.)

Stjepan LICE
(1954.)

Rodom iz Zagreba, otac troje djece, član Franjevačkoga svjetovnog reda, pisac brojnih meditacija, poezije i kratke proze, diplomirani pravnik, od 1994. u Ministarstvu prosvjete i sporta RH.

Kraljici Hrvata

Kraljice Hrvata, suputnico naša!

Ti poznaješ naše dane, sjaj i prah njihov.

Poznaješ naše putove i domove, naša bespuća i beskućništva.

Znaš naše namjere, naša nastojanja i nemoć našu da ustrajemo u svemu na što smo se odlučili, da odolimo svemu što nas okrada.

Pođi s nama, blagoslovi nas u našem trudu i u našim dvojbama.

Ti, blagoslovljena ljubavlju prema svome sinu, povedi nas k njemu da iskusimo blizinu njegovu.

Kraljice Hrvata, sudionice naše svakodnevice!

Ti nam možeš reći kako da u jednodnevnosti naših dana, posred njihovih običnosti prepoznamo smisao.

Ti nam možeš reći gdje je u sivilu ovoga svijeta skrivena svjetiljka koja ne gasne, čiji se plamen ne povija.

Ti, majko sreće, povedi nas k izvoru života!

Povedi nas na polja zasijana radošću koja se dijeli sa svojim, koja se razdaje rasipno!

Uvedi nas u obilje naših duša!

Kraljice Hrvata, sustolnice naša!

Ti s nama blaguješ kruh našega truda, kruh naših muka.

Ti s nama piješ gorčinu našu i nadu našu.

Sjedi s nama, okupi nas u bratsko zajedništvo, okrijepi nas.

Za stolom tvoga sina mlakost naša u gorljivost se preobražava, život nam se obnavlja.

Sin tvoj dariva nas obiljem koje ne kopni, koje se ne rastače. Dariva nas ljubavlju koja se ne zaustavlja.

Kraljice Hrvata, sugovornice naša!

I ti si upoznala tuđinu i neprihvaćenost, ugroženost i negostoljubivost.

I ti si čeznula za svojim domom.

Čeznula si za njim, premda si pamtila neimaštinu njegovu, neizvjesnost mnogih dana u njemu.

Reci nam kako čežnja prestaje biti rana, kako postaje snaga?

Pouči nas kako da svoje duše, kako da svoje ljubljene ne lišimo doma, dragocjenog mjesta u kojem prebiva toplina, to plemenito dijete blizine.

Kraljice Hrvata, supatnice naša!

Majko hrabro življene boli, i ti si iskusila bol odjeljenosti i bol samoće.

Ali se nisi obeshrabrila time što ti toliko toga nije moguće.

U patnji svoga sina razumjela si da je čovjeku dovoljno ako za svojih dana uzmogne biti čovjek.

Ako sa svojim uzmogne dijeliti svoju ljudskost.

Naši životi su životi za naše.

O, da nas tvoj sin očuva u toj istini!

Kraljice Hrvata, poslužiteljice naša!

Dolazimo ti s povjerenjem, u jednostavnosti naših bića.

Donosimo ti sve naše ushite, sva opterećenja naša.

Dolazimo ti s umorom koji nas guši, sa zanosom koji nas budi, s obećanjima koje smo dali svojim.

Dolazimo ti jer si ti jedna od nas i jer je tvoj sin jedan od nas.

Dolazimo ti jer smo jedna obitelj, jer smo prožeti istim imenom, imenom Isusovim.

Kraljice Hrvata, Marijo, majko i sestro naša!

(Usp. Glas Koncila)

Herbert MADINGER

Austrijski svećenik (Beč), pisac mnogih djela vjerskog i duhovnog sadržaja, od kojih su neka prevedena i na hrvatski.

Molitva posvete

Marijo, Majko Crkve, budi i moja majka!
Mnogi su kod tebe našli dom,
mjesto povjerenja i nade,
koje ti je Bog dao kao znak
svoga majčinskog smilovanja.
I ja te danas izabirem za svoju majku.
Udijeli mi duboku vjeru u Krista,
dok se ne nastani kod mene.

Marijo, Službenice Gospodnja, pridružujem se
danas tebi,
potpuno i zauvijek, da me zdружиš s Kristom.
Tako kao što si ti službenica Gospodnja,
i ja ga želim slušati:
Neću više bježati pred Bogom,
nego mu se povjeravati.
Njegova volja neka postane misao vodilja mog života.
Njegove zapovijedi neka budu moji zakoni života.

Marijo, ti bezgrešna, pomози mi,
da postanem ponizan slično tebi.
Očisti me od oholosti
i sebeljublja modernog čovjeka,
jer samo ponizni
pobjeđuju demone našeg vremena.
Marijo, uzore Crkve, nemoj dopustiti,
da se ikad više odvojim od Crkve!

Marijo, Kraljice krunice, pomози mi,
da svagdano molim krunicu!

Pokaži mi u krunici Kristovu sliku,
i pokloni mi njegovu blizinu,
da on moju dušu preobrazi, ojača i izliječi!

Marijo, ti majko pod križem,
budi mi blizu u svakoj patnji!
Majko boli, daj mi snagu križa,
jer križ je najteži ključ za kraljevstvo nebesko.
Očisti moju dušu, kad me patnja
u dubini duše rani!
Osposobi me za žrtvu, da pobijedim
sebičnog čovjeka u sebi
i da dnevno iskazujem ljubav bližnjemu.

Marijo, ti majko svih ljudi,
tebi posvećujem život za mnoge,
koje ljubim, i za sve,
koji su u opasnosti.
Molim te za mlade, za obitelji
i za svoju vlastitu obitelj.
Molim te za našu domovinu.
Ti, naše zaštitnice,
brani našu zemlju i naše duše.
Ne dopusti da Crkva u našoj domovini propadne!

Gospodine, nadopuni u mom životu,
što još nedostaje u tvojim patnjama za druge!
Primi moj život kao zadovoljštinu
i sačuvaj našoj domovini vjeru i mir. Amen.

(Iz knjige Sluga Božji, str. 105-106.)

Nikola VUKOJA

(1948.)

Rodom iz Kučana u Bosni i Hercegovini, ulazi g. 1962. u franjevačko sjemenište, bogoslovni studij pohađa na Trsatu i u Asizu te završava g. 1973. u Rimu, gdje na Antonianumu iz bogoslovlja postiže g. 1975. licencijat, a g. 1979. doktorat. Predaje na Institutu za teološku kulturu laika, na Institutu za kršćansku duhovnost i na Katehetskom institutu u Zagrebu.

Uzroku naše radosti

Marijo, uzročice naše radosti,
moli za nas da umijemo i u ovoj dolini suza
otkriti i stvarati istinsku radost
u svom svakidašnjem životu,
kao što si ti unosila radost
u svakidašnjicu svoga života
i života svojih bližnjih.
Pomozi nam da nemamo pred očima
samo nevolje, poteškoće, nesigurnosti,
opasnosti i strahove, nego da se otvorimo Bogu
koji je naša radost i da svaki dan
u svom životu uspijemo pronaći ili ostvariti
barem tri motiva da budemo radosni.
Zasigurno, ova zemlja je i dolina suza,
ali ti nam, Marijo, uzročice naše radosti,
svjedočiš da Bog daje dovoljno radosti
da već ovdje s osmijehom nade,
dobrohotnosti, uslužnosti,
povjerenja i solidarnosti
i mi jedni drugima
možemo otirati suze i biti radost.

(N. V., Marijo, uzročice naše radosti! u Brat Franjo, 3/2009., str. 2.)

Marin BARIŠIĆ

(1947.)

Rodom iz Vidonja, gimnaziju učio u Dubrovniku i Splitu, bogoslovlje od g. 1966. u Rimu, gdje doktorira biblijsku teologiju. Za svećenika zaređen g. 1974., nakon toga odgojitelj u sjemeništu, župnik i profesor na bogosloviji, od g. 1993. pomoćni biskup i od g. 2000. splitsko-makarski nadbiskup.

Proslavljenj Majci

Majko Marijo, pomoz nam da svake nedjelje
budemo otvoreni Riječi Božjoj i riječi tvoga Sina!
Daj da radosno slavimo nedjeljno euharistijsko
slavlje. Potakni, Majko, sve katoličke obitelji da
dnevno mole i nedjeljom slave svetu misu.
Blagoslovi, Majko, svaki brak i sve obitelji da
budu vidljivi znak Božjega saveza vjernosti i
ljubavi, te otvoreni daru života. Prosvijetli,
Gospe, um i srca svih onih koji u Hrvatskom
društvu donose zakone. Neka u njima bude
prepoznatljiv temeljni zakon Božjega saveza s
nama. Blagoslovi, Gospe Sinjska, našu Lijepu
da Hrvatska ne bude lijepa samo u svojim
prirodnim ljepotama, već da bude ugodna za
život, na slavu Boga i spasenje ljudskog roda.
Majko, na nebo uznesena, usmjeri i prati sve
naše putove Tvojoj proslavi, u nadi Krista
raspetoga i uskrsloga. Proslavljena Marijo, koja
si stajala pod križem svoga razapetoga Sina,
oslobodi nas straha od križa u javnim
prostorima naše Domovine i društva.
Neka nas prihvaćanje i životno svjedočenje križa
tvoga Sina, križa ljubavi, praštanja, tolerancije,
sve dovede u tvoj zaštitnički i zagovornički, tvoj
proslavljeni majčinski zagrljaj.

*(Završetak propovijedi na Veliku Gospu u Sinju, 15. kolovoza 2009.
u Glas Koncila, 35/2009., str. 3)*

Josip BOZANIĆ

(1949.)

*Rodom iz Vrbnika, za svećenika zaređen g. 1975., magistri-
rao bogoslovje g. 1979. u Zagrebu i pravo na Lateranu u
Rimu, za biskupa zaređen g. 1989., pomoćni pa rezidencijalni
krčki biskup, od g. 1997. zagrebački nadbiskup i od 21.
listopada 2003. kardinal.*

Molitva nade za žene i majke

Molimo danas Mariju, Majku Božju i Majku našu, za temeljnu vrijednost majčinstva, dragocjeno dobro za Crkvu i društvo.

Zazovimo njezinu moćnu zaštitu za svaku ženu koja je pozvana na majčinstvo.

Tebi, Marijo, povjeravamo žene koje se raduju svom majčinstvu, koje zahvaljuju Gospodinu za dar djeteta, koje očekuju rođenje djeteta, koje nesebično i s ljubavlju služe životu.

Daruj svoju pomoć i obdari povjerenjem i nadom žene koje nailaze na poteškoće u ostvarenju svog majčinstva zbog nedostatka posla, stana, zdravlja, razumijevanja i spremnosti sa strane ukućana.

Pogledaj, Marijo, svojim presjajnim očima žene koje se boje majčinstva, da nikada ne pomisle da bi ono bilo zarobljavanje, prepreka za sudjelovanje u društvenom životu, nešto nedostojno u odnosu na ženstvenost i suvremenost. Ukloni strah i zapali oganj prave slobode koja zna ljubiti život.

Obdari, Marijo, svojom milošću žene koje se u očajničkim nastojanjima da dobiju dijete prepuštaju etički dvojbena i riskantnim pokušajima, kako bi razumjele da se život dostojan čovjeka može roditi i rasti samo u kontekstu istinske i prave bračne ljubavi.

Marijo, povjeravamo ti žene koje su teško prezrele i oskvrnule majčinstvo, gaseći život koji je zaživio pod njihovim srcima. Molimo te da ih

zaštitiš od osude ljudi i vodiš ih putem obraćenja sve do milosrdnog zagrljaja Oca, koji oslobađa i obnavlja.

O, Djevice Majko, koja si podno križa bila ranjena u srce gubitkom svoga sina Isusa, daruj utjehu i mir ženama koje su u svom majčinstvu pogođene, ponekad i tragičnom smrću djeteta, kako bi ponovno pronašle hrabrost i snagu za život.

Na sve žene čije je majčinstvo praćeno mnogim bolima i velikim brigama, tjeskobama i razočaranjima zbog djece neka siđe pogled Marije, Majke svake boli i svake nade.

Marijo, Majko Božja i Majko naša, svatko od nas želi ti povjeriti i svoju vlastitu majku, bilo da je još u ovom životu ili je prešla granicu smrti. Danas smo ovdje jer nas je ona rodila na život, odgojila nas za vrednote života, prenijela nam vjeru i ljubav Crkve.

Neka bude blagoslovljena,
blagoslovljena zauvijek, zbog dara života! Amen.

(U Remetama, 15. kolovoza 2008. Usp. Kardinal Josip Bozanić,
Molitva nade za žene i majke u: Glas Koncila, 33-34/2009., str. 20.)

Gospi od Kamenitih vrata

S ovoga si zagrebačkog brežuljka širila svjetlo evanđelja, branila vjernike od zala koja su im stoljećima prijetila; čuvala si srce ljudi od mržnje a domovinu od neprijatelja. Toliko si puta čula šapat naših molitava i korake prema sebi, u tišinu koja se pretvarala u pogled, u tamu koja je tolikima vratila svjetlo života i na zagrebačkim ulicama uprisutnila nebo. Pohodi svojim korakom ljubavi svakoga vjernika i stanovnika ovoga grada da u nama, Crkvi, pronađu mjesto iskrenoga prihvaćanja; da nas čuju svi koji gube nadu, da vide radostan korak i pjesmu koja razdire nebesa. Daj nam snage da svi malodušni po nama čuju riječ: Ne bojte se!

(Usp. I. Miklenić, *Zagreb - simbol nacionalnoga i vjerskoga identiteta*
u *Glas Koncila*, 23/2009., str. 1.)

Za hrvatski narod

Ti, Marijo, budi nam i dalje blizu, također danas, nadahnjuj nas, vodi, štiti i uči nas živjeti primat slavljenja i zahvalnosti, kako bismo uzdigli oči prema nebu, pogledom punim povjerenja i nade.

Pozovi nas, Marijo, danas iz neba da s tobom proslavljamo beskonačno milosrđe Božje prema nama, pozovi nas da slavimo Gospodina u Euharistiji, zbog velikih stvari koje je On izvršio u tebi i koje izvršava u nama, počevši od našeg krštenja.

Marijo, tebi danas preporučujemo naš hrvatski narod i sve građane naše Domovine - približi nas zajedništvu i međusobnom poštivanju.

Tvojoj posebnoj pomoći preporučujemo i one kojima je zbog vlasti u kojoj su dionici povjerena osobita briga za našu sadašnjost i budućnost. Molimo te za veću odgovornost za svaku javnu riječ, geste i djela.

Tebe, blažena Djevice Marijo, danas osobito molimo za mir, slogu i strpljenje u našem narodu i domovini.

(Iz propovijedi na Veliku Gospu u Mariji Bistrici 2001.; usp. *Glas Koncila*, 34/2001., str. 3 i 32-33/2005., str. 48.)

S a d r ž a j

Predgovor	5
Uvod	7
<i>Društvene prilike</i>	7
<i>Sekularizirano društvo</i>	9
<i>Presudan događaj za Crkvu</i>	11
<i>Povijesno-spasenjski pristup</i>	12
<i>Nadahnut Svetim pismom</i>	13
<i>Posaborsko doba i obnova Pavla VI.</i>	15
<i>Novi pokušaji prikazâ Marijine stvarnosti</i>	19
<i>Ivan Pavao II. "sav Marijin"</i>	21
<i>Uzoru naše nade</i>	23
<i>Stotinu imena i naziva iste Majke</i>	24
<i>Molitva u svakoj prigodi</i>	26
Bl. Jakov ALBERIONE	
Majci Milosrđa	29
Gospi od Navještenja	29
Majci Dobrog pastira za župnika	30
Sv. Josemaria Escriva de BELAGUER	
Kraljice apostola	31
Giorgio La PIRA	
Zvijezdi koja nas tješi	32
Karlo BALIĆ	
Posveta Gospi	33
Papa PAVAO VI.	
Za čitavo čovječanstvo	34
Majci sretnog puta	35
Kraljici svemira	36
Marijo, ti si zora	36
Majci Crkve	37
Fernand LELOTTE	
Budi kraj uzglavlja...	38
Kraljica moje dosjetljivosti	39
Alexandre Charles RENARD	
Molitva Gospi	40

Karl RAHNER	
Mariji	42
João Luiz POZZOBON	
Mijenjamo svijet	45
Antonio BELLO	
Svetoj Mariji, ženi svagdašnjice	46
Svetoj Mariji, Djevici iščekivanja	47
Svetoj Mariji, ženi odvažnoj	48
Svetoj Mariji, ženi odmora	49
Svetoj Mariji, ženi poslušnoj	51
Svetoj Mariji, ženi služenja	52
Svetoj Mariji, ženi naših dana	54
Max THURIAN	
Majci Isusovoj, Majci Crkve	56
Bl. Terezija iz KALKUTE	
Daj mi svoje srce	59
Srce kao tvoje	59
Bernard HÄRING	
Prikaži nas Ocu	60
Anastasio BALLESTRERO	
Gospi od dočeka	61
Pomoćnici kršćana	62
Eduard Francisco PIRONIO	
Gospi od Uskrsa	63
Gospi od šutnje	64
Gospi Lujanskoj	65
Helder PESSOA CAMARA	
Mislila si na sve	68
Ti, Majko moja	69
Anton TAMARUT	
Za mir i sreću domovine	70
Franjo KUHARIĆ	
Zagovornici svih naroda	72
Posveta Crkve i grada Zagreba	73
Gospi Velikoga Zavjeta	76
Posveta Srcu Marijinu	81
Posvetna molitva Srcu Marijinu	84
Majci Božjoj Kamenitoj	84

Roger SCHUTZ	
Slici i praliku Crkve	87
Sl. Božji papa IVAN PAVAO II.	
Posvetnica po Mariji Duhu Svetom	88
Čin predanja Bezgrešnoj	90
Posvetnica Gospi Fatimskoj	93
Posvetnica na Jasnoj Gori	97
Majci svećenikâ	99
Majci života	100
Slici Crkve za posvećene osobe	100
Majci Milosrđa	101
Majci Otkupiteljevoj za laike	102
Andrea SANTORO	
U kući Majke Božje	104
Jean GALOT	
Gospi nade	106
Pomozi mi da prihvatim DA	107
Hrame Duha Svetoga	107
Ti žurno koračaš, Marijo	108
Roger ETCHEGARAY	
Djevici vjernoj	109
Giovanni SALDARINI	
Gospi od "da" u sadašnjem trenutku	110
Mariji Pomoćnici	111
Papa BENEDIKT XVI.	
Pouči nas i pomози nam	112
Milosti puna, pokaži se Majkom!	113
Pokaži nam Isusa	114
Mariji, zvijezdi nade	115
Mariji, Zaštitnici Afrike	117
Gospi od Sheshana	118
Angelo SODANO	
Marijo, naša nado	119
Posvetnica Gospi	120
Karlo Marija MARTINI	
Majci nade	121
Ignacio LARRAÑAGA	
Gospi šutnje	122
Giovanni LAJOLO	
Majci Crkve	124

S. Marija od PRESV. SRCA	
Zvijezdi mora	125
Tomislav IVANČIĆ	
Zdravo, Marijo	126
Francisko Kiko ARGÜELLO	
Blaga Marijo	127
Lech WALESA	
Molitva iz zatvora	128
Vinko PULJIĆ	
Zavjetno hvala	129
Antun ŠKVORČEVIĆ	
Molitva za domovinu	130
Stjepan LICE	
Kraljici Hrvata	132
Herbert MADINGER	
Molitva posvete	134
Nikola VUKOJA	
Uzroče naše radosti	136
Marin BARIŠIĆ	
Proslavljennoj Majci	137
Josip BOZANIĆ	
Molitva nade za žene i majke	138
Gospi od Kamenitih vrata	139
Za hrvatski narod	140